ARH PT-328

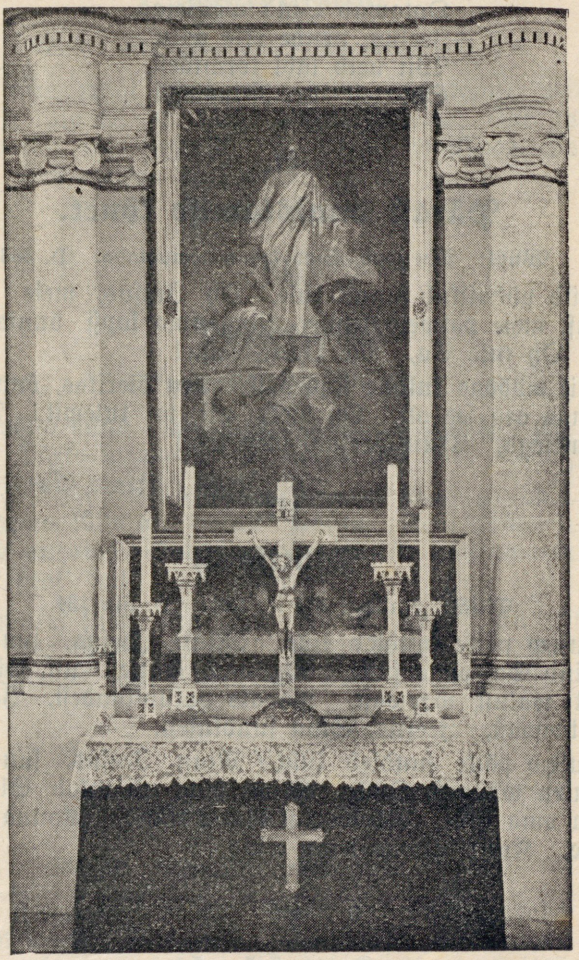
E. E. L. K.

Maarja-Magdaleena koguduse

leeriõpilaste ÕNNISTAMISEPÜHA laulud

1-sel Nelipühal, 5. juunil 1938. a.

Maarja-Magdaleena kirikus.

Maailmas on teil ahastusi, aga olge julged, mina olen maailma ära võitnud.

Joh. 16, 33.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

I.

Alguslaul.

Wiisil: Jeesukest ei jäta ma. P. 165.

Noored usuſõdijad
Tahawad Su ette astu.
Eluſõna wõitlejad
Wõta, Issand, heldelt wastu —
Südant, meeli puhasta,
Oma lasteks õnnista!

Wala nende hingesse
Igawese elu walgust!
Tõsta põrmust kõrgesse
Nende tundeid, anna julgust
Patu wastu wõidelda,
Hõelusega heidelda!

Noored usuſõdijad
Wõta, Issand, täna wastu!
Ootawad Sind wõitlejad,
Jeesus, nende ette astu —
Wii neid läbi tormidest,
Suurtest eluwõitlustest!

II.

Päraſt õnnistamise kõnet.

Wiisil: Mu jõud, Sind tahan armastada. P. 383.

Nüüd pühalikul tunnil tule, Oh Jeesus, meie juure Sa, Ja armust meie palweid kuule Ning oma lapsi õnnista! Sind ootame. Oh tule Sa, Me Õnnistegija!

Meil möödas kuldne lapsepõli, Aeg õierikas, õnnelik. Jah, ilus, armas aeg see oli, Oh oleks nii ka tulewik! Ta armas on, kui meiega, Truu Jeesus, oled Sa!

III.

Pihtilaul.

Wiisil: Kalla, kallis isa käsi! P. lisa 134.

Tõusew päike suudleb lille. Minu Jeesus, suudle mind! Wõta mind Sa oma sülle, Ah, ma igatsen nii Sind! Hing saab lahti walust, waewast, Wabaks patupiinadest, Ja ma õpin tundma taewast, Jeesus, Sinu suudlusest.

Tõusew päike suudleb lille. Minu Jeesus, suudle mind! Mina tulen wõõraks Sulle, Minu hing nii ihkab Sind. Wõta mind Sa oma sülle, Käewarrel kanna mind: Kanna mind kui kewadlille, Kuni taewas leian Sind.

IV.

Jutluſelaul.

Wiisil: Jeesus, surma ärawõitja. P. 300.

Ärka, süda, waim ja mõte, Talweune tuimusest, Tõuse surnuist walge ette Uues elus hiilgades. Waim sind kutsub enda juure Elumere kallastele — Seal, kus õnnetäiuses Süda hingab Jeesuses.

Hallid elumure waimud Koidu tõuſul lahkuwad, Wana kõik on mööda läimud, Uued kandled kõlawad, Täitſa wabaks ſüda ſaanud, Looja waimuorus käinud, Lootus, rahu, wõim ja õnn Hingepõhjas tõusmas on.

Kewad hiilgab, elu liigub Uue ilu säraga, Nõõmulaineil tema kiigub Lillelõhnas mureta, Kohiſedes on ka meile Waimukewad tõusnud jälle, Luugid lahti — awane, Uinuw ſüda, waimule! A. Kallas. W. l. II.

V.

Kantsliſalm.

Wiiſil: Ülks kindel linn ja warjupaik. P. 316.

Lipp käes, mõõk wööl, nii läheme Ja käime wõitlusrada. Teed eneſele raiume, Ei karda waenlaſt, häda. Me ſiht on taewariik Ja kõik, mis jumalik; Ta päraſt wõitleme Ja kindlalt wõidame, Seſt meiega on Jumal!

VI.

Palwelaul.

Omal wiiſil: P. liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, Käe kõrwale, Et tee mul jõuetumal Läeks taewaſſe. Ei ſuuda ükſi astu Ma ſammugi, Seſt ſiruta mull' wastu Käed alati.

Su armu ſülle aſe Mull' juhata, Seal rõõmus, waewas laſe Mind puhata! End ſinna ära peita Las oma laſt, Kõik mured Su peal' heita Nii ustawast'!

Kui ma ei ſaagi aru Su armuſt weel, Sa wiid mind läbi maru Ka ſurmaööl, Seſt wõta mind, mu Jumal, Käe kõrwale, Siis tee mul jõuetumal Läeb taewaſſe.

VII.

Armulaua laul.

Wiiſil: Minu ſüda, rõõmuſtele. P. 305.

Oma ihuga meid sööda, Püha werega Sa jooda, Et me koſutuſt ſeſt leiaks, Mis meil ſüdant, hinge toidaks; Kaotaks ära hinge nälga, Taſuks meie patu wõlga! Leiakſime kalliſt wara, Mida ſurm ei riiſu ära.

Armas Jeeſus, heldelt tule, Meie hinge toitjaks ole, Seſt et Sinu püha ihu Saadab meile taewa rahu. On kui ſügaw armumeri Sinu jumaline weri, Mis meil toonud lunaſtuſe, Igaweſe õnniſtuſe!

I.

Alguslaul.

Wiisil: Jeesukest ei jäta ma. P. 165.

Noored usuſõdijad
Tahawad Su ette astu.
Eluſõna wõitlejad
Wõta, Issand, heldelt wastu —
Südant, meeli puhasta,
Oma lasteks õnnista!

Wala nende hingesse
Igawese elu walguſt!
Tõsta põrmuſt kõrgesse
Nende tundeid, anna julguſt
Patu wastu wõidelda,
Hõeluſega heidelda!

Noored usuſõdijad
Wõta, Issand, täna wastu!
Ootawad Sind wõitlejad,
Jeesus, nende ette astu —
Wii neid läbi tormideſt,
Suurteſt eluwõitluſteſt!

II.

Päraſt õnnistamiſe kõnet.

Wiisil: Mu jõud, Sind tahan armastada. P. 383.

Nüüd pühalikul tunnil tule, Oh Jeesus, meie juure Sa, Ja armuſt meie palweid kuule Ning oma lapsi õnnista! Sind ootame. Oh tule Sa, Me Õnnistegija!

Meil möödas kuldne lapsepõli, Aeg õierikas, õnnelik. Jah, ilus, armas aeg see oli, Oh oleks nii ka tulewik! Ta armas on, kui meiega, Truu Jeesus, oled Sa!

III.

Pihtilaul.

Wiisil: Kalla, kallis isa käsi! P. lisa 134.

Tõusew päike suudleb lille. Minu Jeesus, suudle mind! Wõta mind Sa oma sülle, Ah, ma igatsen nii Sind! Hing saab lahti waluſt, waewaſt, Wabaks patupiinadeſt, Ja ma õpin tundma taewaſt, Jeesus, Sinu suudluſeſt.

Tõusew päike suudleb lille. Minu Jeesus, suudle mind! Mina tulen wõõraks Sulle, Minu hing nii ihkab Sind. Wõta mind Sa oma sülle, Käewarrel kanna mind: Kanna mind kui kewadlille, Kuni taewas leian Sind.

IV.

Jutluſelaul.

Wiisil: Jeesus, surma ärawõitja. P. 300.

Ärka, süda, waim ja mõte, Talweune tuimuſeſt, Tõuſe surnuiſt walge ette Uues elus hiilgades. Waim sind kutsub enda juure Elumere kallastele — Seal, kus õnnetäiuſes Süda hingab Jeeſuſes.

Hallid elumure waimud Koidu tõusul lahkuwad, Wana kõik on mööda läinud, Uued kandled kõlawad, Täitsa wabaks süda saanud, Looja waimuorus käinud, Lootus, rahu, wõim ja õnn Hingepõhjas tõusmas on.

Kewad hiilgab, elu liigub Uue ilu säraga, Nõõmulaineil tema kiigub Lillelõhnas mureta, Kohiſedes on ka meile Waimukewad tõusnud jälle, Luugid lahti — awane, Uinuw süda, waimule!

A. Kallas. W. l. II.

V.

Kantsliſalm.

Wiisil: Üks kindel linn ja warjupaik. P. 316.

Lipp käes, mõõk wööl, nii läheme Ja käime wõitlusrada. Teed eneſele raiume, Ei karda waenlaſt, häda. Me siht on taewariik Ja kõik, mis jumalik; Ta päraſt wõitleme Ja kindlalt wõidame, Seſt meiega on Jumal!

VI.

Palwelaul.

Omal wiisil: P. lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, Käe kõrwale, Et tee mul jõuetumal Läeks taewaſse. Ei suuda üksi astu Ma sammugi, Seſt siruta mull' wastu Käed alati.

Su armu sülle aſe Mull' juhata, Seal rõõmus, waewas laſe Mind puhata! End sinna ära peita Las oma laſt, Kõik mured Su peal' heita Nii ustawast'!

Kui ma ei saagi aru Su armuſt weel, Sa wiid mind läbi maru Ka surmaööl, Seſt wõta mind, mu Jumal, Käe kõrwale, Siis tee mul jõuetumal Läeb taewaſse.

VII.

Armulaua laul.

Wiisil: Minu süda, rõõmustele. P. 305.

Oma ihuga meid sööda, Püha werega Sa jooda, Et me kosutuſt seſt leiaks, Mis meil südant, hinge toidaks; Kaotaks ära hinge nälga, Tasuks meie patu wõlga! Leiaksime kalliſt wara, Mida surm ei riisu ära.

Armas Jeesus, heldelt tule, Meie hinge toitjaks ole, Seſt et Sinu püha ihu Saadab meile taewa rahu. On kui sügaw armumeri Sinu jumaline weri, Mis meil toonud lunastuſe, Igawese õnnistuſe!

5.-

Seſt Sind, Jeeſus, ſüda ihkab, Ilma meelituſi wihkab; Tahab Sinu omaks ſaada, Sinu armu ſisſe jääda! Ei kõik ilma kuld ja wara Jial taſu ſeda ära, Et end ristiſurma and-ſid — Kõik maailma patud kandſid!

Jeeſus, minu ainus elu, Jeeſus, minu rõõm ja ilu, Jee-ſus, kõige ſuurem wara, Ära tagane muſt ära! Põlwili ma langen maha, Jhaldan ja palun ſeda: Laſ' mind ſeda kalliſt rooga Hinge koſutuſeks wõtta!

VIII.

Lõpulaul.

Wiiſil: P. 96.

Wägede Kuningas, Jſand, Su hoolde me jääme:
Palume aita, et õnnistuſt Sinult me näeme!
Hoid me meel
Kindlalt, kui wõitleme teel,
Mis wiib meid Jumala poole!

H. Pärn (W. L. II)

OIIOIIIIOIIO

Leeriõpilaste nimed:

1. Leida Amur
2. Aino Ein
3. Aime Jõgisaar
4. Helmi Kasemaa
5. Ella Kaasik
6. Leida Kingsep
7. Leili Kingsep
8. Lehe Kivisikk
9. Olga Kukk
10. Agnes Kont
11. Armilde Miralda Lamp
12. Henni Lepik
13. Alma Lille
14. Laura Lille
15. Herta Limbak
16. Aino Liivamägi
17. Elfriede Liivat
18. Eevi Lokk
19. Leida Lokk
20. Milla Lümmat
21. Õie Mägi
22. Salme Mägi
23. Benita Mölder
24. Ludmilla Roomet
25. Vendela Põldoja
26. Selma Saare
27. Alice Sasmin
28. Aino Selgis
29. Sinaida Stroom
30. Helmi Toome
31. Aino Tõnissaar
32. Leili Veissmann
33. Elviira Õunapuu
34. Linda Õunapuu

Kultuur - Joh. Meisteri trükk, Walgas

ARM PT-328

Laulud leerilaste õnnistamisel

Maarja-Magdaleena kirikus

Lõikusepühal
13. oktoobril
1940. a.

I.

Viisil: Oh võitlejad, et käige peale. P. 138.

Löö lõkkele, mu sala säde,
Ja anna vaimutunglail tuld,
Et helendab kui taevatõde,
Mu hingest tänuleegi kuld,
Me Issandal', kes võitluses
Meil oli ülim abimees!

Truu Jumal, Sinu juurde astun,
Mu kindlaim kalju, varjupaik,
Ja harduses Su ette laskun,
Suur Looja, kes teed tuuli vaik,
Ning igavest' meid armastad,
Käe kõrval kannad, õnnistad.

Õnnistamise kõne.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

II.

Viisil: Armas Jeesus, avita. P. 169.

Kuhu viib meid elutee?
Ei me, noored, tea seda.
Käes on nooruskevade,
Tormi meie siin ei karda.
Meie hingest päiksesära
Võtta ei saa keegi ära.

Siiski, Kõigekõrgem, Sa,
Palvetame Sinu poole:
Saada Sa meid armuga
Tasastele radadele,
Et ka siis, kui noorus mööda,
Hing võiks ikka nooreks jääda.

Õnnistamise talitus.

III.

Viisil: Võitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Issand, helde üle kõige,
Ole minu abimees,
Ükski hing ei ole õige
Sinu püha palge ees.

Issand, minu Halastaja,
Mõista võlast lahti mind,
Oma terve eluaja
Teenida siin tahan Sind.

Piht ja algliturgia.

IV.

Viisil: Jumal, maa ja taeva Looja. P. 174.

Jumal on mind õnnistanud,
Kuuldud on mu palvehääl;
Valmis on mu vili saanud
Õigel ajal põllu pääl.
Rõõmsalt panen vööle vöö,
Võtan ette põimutöö.
Aita, Jumal, mind ka seda,
Et ma abi andma läen,
Kus ma iial vaeva, häda
Ligimese majas näen,
Koorma kaotan ta päält,
Vaigistan ta nutuhäält.
Seks, mu Jumal, annad Sina
Külvada ja lõigata;
Seks, mu Jumal, olen mina
Ka Su majapidaja,
Aitma pean ligimest
Armastades südamest.

Jutlus.

V.

Viisil: Eks mu kohus tänu teha. P. 339.

Meie hinge vara, hilja
Head seemet külvad Sa,
Tahad, et me kannaks vilja
Usus armastusega;
Ise kasvatad ja kastad
Sõnaseemet vaimuga,
Hoiad teda armuga,
Mis on langend, ülestõstad.
Sellepärast tänuga
Kummardab Sind ilmamaa.

Teated ja rahusoov.

VI.

Viisil: P. lisa 134.

Kalla, kallis Isa käsi,
Rahu minu südame.
Anna, et Su laps ei väsi
Palvetamast iiale.
Õnnista mind eluvaevas,
Hoia kõige kurja eest.
Olgu ikka lahti taevas,
Kus näen Isa vaimus tõest'.

Luba mind Su ligi tulla,
Armas Taevakuningas,
Et Su Poja risti alla
Elukoorma panna saaks.
Sääl on lepitust, on õnne,
Sääl jääb süda rahule.
Ei sääl enam vaeva tunne,
Kes on leidnud elutee.

Kirikupalve.

VII.

Viisil: Minu süda, rõõmustele. P. 305.

Armastus, mis igavene,
Kutsub sind nüüd, inimene,
Heldesti sull' vastu tõttab,
Oma lauale sind võtab,
Tahab sööta sind ja joota,
Temalt õnnistust nüüd oota,
Tema armu sees on saada,
Mis võib valu vaigistada.

Jeesus juhatust võib anda
Sulle, kellel koorem kanda.
Kui su tee on okkaline,
Kui sul raske võitlemine,
Tema kingib rahu sulle,
Vaevatule, väsinule.
Tema lisab sulle rammu,
Tema kinnitab su sammu.

Kui Ta juurde usus ruttad,
Oma häda kaebad, nutad,
Ei Ta sind siis lükka välja,
Kustutab su janu, nälja,
Viib sind noore rohumaale,
Eluveele sügavale,
Kosutab sind heldel käel,
Trööstib imelisel väel.

Igavesti täna Teda,
Et teeb sulle kõike seda,
Mis su õnnistuseks vaja —
Sinu vägev Lunastaja.
Jää Ta omaks ustavuses,
Teeni Teda tõsiduses,
Ela ikka rõõmuks Talle,
Ihu, hinge aitajale.

Armulauatalitus ja tänupalve.

VIII.

Viisil: Mu jõud, Sind tahan armastada. P. 383.

Ei mitte meile, mitte meile,
Sull', Jumal, üksi olgu au!
Sa näitad täna, näitsid eile,
Kui suur Su, Isa, armunõu:
Tee lahti suu ja süda mul,
Et laulan kiitust Sull'.

Kui imelikult oled kandnud
Meid, oma lapsi, kätel Sa,
Meil' armu kui ka hirmu andnud,
Meid toitnud elusõnaga.
On meie jalgel õige tee, —
Su, Isa, arm on see.

II.

Viisil: Armas Jeesus, avita. P. 169.

Kuhu viib meid elutee?
Ei me, noored, tea seda.
Käes on nooruskevade,
Tormi meie siin ei karda.
Meie hingest päiksesära
Võtta ei saa keegi ära.

Siiski, Kõigekõrgem, Sa,
Palvetame Sinu poole:
Saada Sa meid armuga
Tasastele radadele,
Et ka siis, kui noorus mööda,
Hing võiks ikka nooreks jääda.

Õnnistamise talitus.

III.

Viisil: Võitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Issand, helde üle kõige,
Ole minu abimees,
Ükski hing ei ole õige
Sinu püha palge ees.

Issand, minu Halastaja,
Mõista võlast lahti mind,
Oma terve eluaja
Teenida siin tahan Sind.

Piht ja algliturgia.

IV.

Viisil: Jumal, maa ja taeva Looja. P. 174.

Jumal on mind õnnistanud,
Kuuldud on mu palvehääl;
Valmis on mu vili saanud
Õigel ajal põllu pääl.
Rõõmsalt panen vööle vöö,
Võtan ette põimutöö.
Aita, Jumal, mind ka seda,
Et ma abi andma läen,
Kus ma iial vaeva, häda

Ligimese majas näen,
Koorma kaotan ta päält,
Vaigistan ta nutuhäält.
Seks, mu Jumal, annad Sina
Külvada ja lõigata;
Seks, mu Jumal, olen mina
Ka Su majapidaja,
Aitma pean ligimest
Armastades südamest.

Jutlus.

V.

Viisil: Eks mu kohus tänu teha. P. 339.

Meie hinge vara, hilja
Head seemet külvad Sa,
Tahad, et me kannaks vilja
Usus armastusega;
Ise kasvatad ja kastad

Sõnaseemet vaimuga,
Hoiad teda armuga,
Mis on langend, ülestõstad.
Sellepärast tänuga
Kummardab Sind ilmamaa.

Teated ja rahusoov.

VI.

Viisil: P. lisa 134.

Kalla, kallis Isa käsi,
Rahu minu südame.
Anna, et Su laps ei väsi
Palvetamast iiale.
Õnnista mind eluvaevas,
Hoia kõige kurja eest.
Olgu ikka lahti taevas,
Kus näen Isa vaimus tõest'.

Luba mind Su ligi tulla,
Armas Taevakuningas,
Et Su Poja risti alla
Elukoorma panna saaks.
Sääl on lepitust, on õnne,
Sääl jääb süda rahule.
Ei sääl enam vaeva tunne,
Kes on leidnud elutee.

Kirikupalve.

VII.

Viisil: Minu süda, rõõmustele. P. 305.

Armastus, mis igavene,
Kutsub sind nüüd, inimene,
Heldesti sull' vastu tõttab,
Oma lauale sind võtab,
Tahab sööta sind ja joota,
Temalt õnnistust nüüd oota,
Tema armu sees on saada,
Mis võib valu vaigistada.

Jeesus juhatust võib anda
Sulle, kellel koorem kanda.
Kui su tee on okkaline,
Kui sul raske võitlemine,
Tema kingib rahu sulle,
Vaevatule, väsinule.
Tema lisab sulle rammu,
Tema kinnitab su sammu.

Kui Ta juurde usus ruttad,
Oma häda kaebad, nutad,
Ei Ta sind siis lükka välja,
Kustutab su janu, nälja,
Viib sind noore rohumaale,
Eluveele sügavale,
Kosutab sind heldel käel,
Trööstib imelisel väel.

Igavesti täna Teda,
Et teeb sulle kõike seda,
Mis su õnnistuseks vaja —
Sinu vägev Lunastaja.
Jää Ta omaks ustavuses,
Teeni Teda tõsiduses,
Ela ikka rõõmuks Talle,
Ihu, hinge aitajale.

Armulauatalitus ja tänupalve.

VIII.

Viisil: Mu jõud, Sind tahan armastada. P. 383.

Ei mitte meile, mitte meile,
Sull', Jumal, üksi olgu au!
Sa näitad täna, näitsid eile,
Kui suur Su, Isa, armunõu:
Tee lahti suu ja süda mul,
Et laulan kiitust Sull'.

Kui imelikult oled kandnud
Meid, oma lapsi, kätel Sa,
Meil' armu kui ka hirmu andnud,
Meid toitnud elusõnaga.
On meie jalgel õige tee, —
Su, Isa, arm on see.

4.—

Era-leerilaste nimed 13. X. 1940. a. Maarja-Magdaleena kirikus.

1) Amur, Vaike
2) Annama, Annette
3) Antoni, Astrid
4) Arunõmm, Helga
5) Arunõmm, Ella
6) Jaik, Hilda
7) Kaasik, Johanna
8) Kalm, Meela
9) Kivisikk, Valve
10) Kukk, Amalunga
11) Kuusik, Aino
12) Käkk, Marie
13) Lindre, Heldi
14) Lätt, Linda
15) Lümmat, Gressine
16) Maanus, Helga
17) Ostrat, Selma
18) Peets, Helju
19) Porgassaar, Aino
20) Päll, Endla
21) Rebane, Aksella
22) Riipalu, Vilma
23) Roomet, Endla
24) Annuk, Kalju
25) Kanep, Arnold
26) Koll, Eduard
27) Lepp, Elmar
28) Luha, Rudolf
29) Müller, Paul
30) Nurk, Aksel
31) Porgassaar, Endel
32) Põldoja, Edgar
33) Sabur, Arnold
34) Suimets, Ervin
35) Täpsi, Johannes
36) Vuks, Edgar.

Vaadake, missuguse armastuse Isa meile on andnud, et meid peab Jumala lasteks hüütama. 1. Joh. 3, 1.

Õpetaja **Karl Kool.**

Nats. J. Mällo trükikoda Tartus, 1940.

ARH PT-328

Laulud

LEERILASTE ÕNNISTAMISEL

Maarja-Magdaleena kirikus

6. juulil 1947. a.

Viisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle. P. 141.

Oh Isa, sinu altarile Su lapsed palves tuleme:
Meid võta oma armusülle, Ehk patused küll oleme,
Meid võta vastu omaseiks Ja oma riigi alamaiks.

Oh Isa, sinu tahtmist täita Meid lase lapsemeelega:
Meil' ise õiget rada näita, Et iial jalg ei komista,
Meil' meelt ja mõtet valgusta, Meid oma juure juhata.

Oh Isa, sinu armukäsi Meid vägevasti varjaku:
Ei siis siin meie ära väsi, Ehk ilm ja kurat mässaku,
Vaid jääme sinu omaseiks, Su armuriigi alamaiks.

Õnnistamise kõne.

Viisil: Oh võitlejad, et käige peale. P. 138.

Suur Isa, meie palvet kuule, Meid ära lükka eemale.
Me ise õiget teed ei tunne, Kuis läheneda sinule,
Sest palume: meid juhi sa Ja elurändel õnnista!

Meil noorust, tahet, Kõrge Isa, Sa oled jagand heldesti:
Samm-sammult sellele vaid lisaks Me usku juure palume,
Suurt usku, Isa, sinusse — Me eluteede Saatjasse.

Ja kuigi elus võitlust palju Ning tihti usk on kadumas,
Siis ole meile kindlaim kalju; Sa vägev taeva Kuningas,
Vii kahtlus, argus kaugele Ja anna lootust võidule!

Leerilaste õnnistamine.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Omal viisil. P. 187.

Jeesus oh aita, et omaks ma annan
Kõik oma tahtmise koguni sull',
Sind aga kuningaks südames kannan,
Et oleks maitsta su rahu ka mul.
Suregu südames, mis pean kalliks,
Loe, sa karjane, mind omaks talleks.

Jeesus, oh aita, et mina ei lähe
Nõrgaks, kui valemeel liigub mu sees,
Tahab ta kõverat õigeks siis teha,
Olgu mul võimus siis Jumala väes.
Seisa mu poolt, oh mu valgus mu Jumal,
Et ma võin mõista, mis õige, mis rumal.

Jeesus, oh aita, kui kõik ära kaob,
Lootust ja abi ma kuskilt ei näe,
Tuimus mind võidab ja südames tõuseb,
Süda ka palvele julgust ei saa;
Ristis sa jõudsid mu vaese eest surra:
Ega sa rõhutud roogu ei murra

Jutlus.

Samal viisil.

Jeesus, oh aita et võideldes võidan,
Kuni mind ehitab võimuse kroon:
Siis ma sind kummardan, tänan ja kiidan,
Alati kiituselaulusid loon,
Seal, kus su nimi saab kiidetud järjest,
Ilmsiks su vägi on saanud nii rohkest.

Teated. Rahusoov.

Omal viisil. P. lisa 85.

Oh võta mind kättpidi Kui lapsukest,
Et alati su ligi Jään igavest!
Ei üksi käia taha Ma sammugi,
Ei sinust jääda maha Ei iialgi.

Mu arga südant peida Su armu väes,
Mind lase rahu leida, Kui kitsas käes!
Oh hingata su põlvil Ma ihaldan,
Su hoolde kinnisilmil End usaldan.

Ehk poleks tunda selgest' Su võim ja töö,
Sihtmärgile viid heldest' Ka läbi öö.
Siis võta mind kättpidi Kui lapsukest,
Et alati su ligi Jään igavest'!

Piht ja armulaud.

Viisil: Jumal maa ja taeva looja P. 174.

Taeva leib, kes tulid taevast Sind ma ihkan himuga.
Leian toidust eluleivast, Elus siin ja surmas ka;
Magus oled tõesti Isuneva hingele.

Hinge sõber oled sina, Issand, mulle üksine,
Sinu sõprust otsin mina, Sulle annan südame.
Sinu sõprus ikka jääb, Ilma sõprus hukka läeb.

Hinge karjane, sa söödad, Joodad, kaitsed, kosutad,
Sina mulle lauda katad, Sina südant rõõmustad;
Kõik ma sinu armust saan, Mis ma iial himustan.

Issand, näita mulle sina Ikka oma halastust.
Sinu juurest otsin mina Oma hinge õnnistust.
Oh mu hing sest rõõmustab, Et mind Jeesus armastab.

Lõpuliturgia.

Viisil: P. 96.

Vägede Kuningas, Issand, su hoolde me jääme:
Palume aita, et õnnistust sinult me näeme!
Hoia me meel Kindlalt, kui võitleme teel,
Mis viib meid Jumala poole!

Seepärast palume, siruta meile su käsi!
Et meie eluteel võideldes iial ei väsi,
Vaid suu ja keel, Süda ja mõte ning meel
Lauldes au anda sull' püüab.

Omal viisil. P. 187.

Jeesus oh aita, et omaks ma annan
Kõik oma tahtmise koguni sull',
Sind aga kuningaks südames kannan,
Et oleks maitsta su rahu ka mul.
Suregu südames, mis pean kalliks,
Loe, sa karjane, mind omaks talleks.

Jeesus, oh aita, et mina ei lähe
Nõrgaks, kui valemeel liigub mu sees,
Tahab ta kõverat õigeks siis teha,
Olgu mul võimus siis Jumala väes.
Seisa mu poolt, oh mu valgus mu Jumal,
Et ma võin mõista, mis õige, mis rumal.

Jeesus, oh aita, kui kõik ära kaob,
Lootust ja abi ma kuskilt ei näe,
Tuimus mind võidab ja südames tõuseb,
Süda ka palvele julgust ei saa;
Ristis sa jõudsid mu vaese eest surra:
Ega sa rõhutud roogu ei murra

Jutlus.

Samal viisil.

Jeesus, oh aita et võideldes võidan,
Kuni mind ehitab võimuse kroon:
Siis ma sind kummardan, tänan ja kiidan,
Alati kiituselaulusid loon,
Seal, kus su nimi saab kiidetud järjest,
Ilmsiks su vägi on saanud nii rohkest.

Teated. Rahusoov.

Omal viisil. P. lisa 85.

Oh võta mind kättpidi Kui lapsukest,
Et alati su ligi Jään igavest!
Ei üksi käia taha Ma sammugi,
Ei sinust jääda maha Ei iialgi.

Mu arga südant peida Su armu väes,
Mind lase rahu leida, Kui kitsas käes!
Oh hingata su põlvil Ma ihaldan,
Su hoolde kinnisilmil End usaldan.

Ehk poleks tunda selgest' Su võim ja töö,
Sihtmärgile viid heldest' Ka läbi öö.
Siis võta mind kättpidi Kui lapsukest,
Et alati su ligi Jään igavest'!

Piht ja armulaud.

Viisil: Jumal maa ja taeva looja P. 174.

Taeva leib, kes tulid taevast Sind ma ihkan himuga.
Leian toidust eluleivast, Elus siin ja surmas ka;
Magus oled tõesti Isuneva hingele.

Hinge sõber oled sina, Issand, mulle üksine,
Sinu sõprust otsin mina, Sulle annan südame.
Sinu sõprus ikka jääb, Ilma sõprus hukka läeb.

Hinge karjane, sa söödad, Joodad, kaitsed, kosutad,
Sina mulle lauda katad, Sina südant rõõmustad;
Kõik ma sinu armust saan, Mis ma iial himustan.

Issand, näita mulle sina Ikka oma halastust.
Sinu juurest otsin mina Oma hinge õnnistust.
Oh mu hing sest rõõmustab, Et mind Jeesus armastab.

Lõpuliturgia.

Viisil: P. 96.

Vägede Kuningas, Issand, su hoolde me jääme:
Palume aita, et õnnistust sinult me näeme!
Hoia me meel Kindlalt, kui võitleme teel,
Mis viib meid Jumala poole!

Seepärast palume, siruta meile su käsi!
Et meie eluteel võideldes iial ei väsi,
Vaid suu ja keel, Süda ja mõte ning meel
Lauldes au anda sull' püüab.

4.–

Õnnistamisel olid:

1. Ardon, Valderine
2. Engel, Virve
3. Ess, Virve
4. Jaik, Õie
5. Josua, Vilma
6. Jõgi, Aino
7. Kajak, Aino
8. Kajak, Endla
9. Kajak, Hinge
10. Kala, Hilja
11. Kirtsi, Aksella
12. Kokk, Laine
13. Kokk, Maimo
14. Kupits, Linda
15. Kussal, Maimu
16. Käkk, Lydia
17. Lass, Aino
18. Lass, Laine
19. Mets, Agnes
20. Müürsepp, Lehte
21. Nõu, Koidula
22. Ots, Marta
23. Ploom, Helgi
24. Põder, Heljo
25. Põldoja, Õie
26. Pärna, Linda
27. Pärnaste, Valve
28. Rätte, Lempi
29. Saarepere, Herta
30. Sarap, Juta
31. Sepp, Velda
32. Sepp, Laine
33. Soonets, Tiiu
34. Säälik, Magda
35. Tiit, Aino
36. Toomet, Laine
37. Toots, Vaike
38. Tõniste, Sale
39. Vaigla, Aime
40. Vannus, Ilme
41. Õunapuu, Vaike
42. Ambos, Bernhard
43. Annama, Martin
44. Annama, Uno
45. Elevant, Karl
46. Elevant, Kalju
47. Engel, Einart
48. Enumäe, Edgar
49. Epler, Taavet
50. Ets, Olev
51. Ingel, Ülo
52. Jaik, Arved
53. Järvala, Karl
54. Jürimäe, Endel
55. Kevvai, Joel
56. Kivi, Arnold
57. Kivisikk, Kaljo
58. Kont, Endel
59. Kont, Heinrich
60. Kurs, Olev
61. Kuusik, Hans
62. Kõrve, Rudolf
63. Lass, Lembit
64. Lastik, Einvald
65. Liblik, Valdeko
66. Lillemets, Olav
67. Liivak, Aleksander
68. Lindre, Jaan
69. Lõhmus, Robert
70. Mikko, Meinhard
71. Mäerand, Elmar
72. Mägi, Väino
73. Noobel, Kalju
74. Orav, Leo
75. Ots, Paul
76. Pedak, Endel
77. Piir, Karl
78. Puusepp, Otto
79. Pärn, Sulev
80. Pärnaste, Hermann
81. Päss, Meinhard
82. Roos, Johannes
83. Sarap, Bernhard
84. Sepp, Heini
85. Soe, Karl
86. Soo, Osvald
87. Štšeglov, Heino
88. Säärits, Vambola
89. Tamm, Evald
90. Teder, Eldor
91. Teder, Elmar
92. Toots, Johannes
93. Toots, Gilbert
94. Tõnismaa, Arbo
95. Tõnissaar, Oskar

„Kawe" tr., Tallinn, 1947 Tell. nr. 102 15.000 MB 04168

ARH PT-323

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Laste Jumalateenistuse laulud.

Omal wiisil.

Mu nimi taewas kirja pandud,
Ma olen lapseks arwatud,
Saan Isa süles hoolsast kantud
Ja hellast temast armastud.
Ma tahan ikka tema armus
Siin lapselikult hingata,
Ei muud ma tea armus, rõõmus
Kui halastusest rääkida.

Kuis ma sind tänan, hinge hoidja,
Et sa nii õndsaks tegid mind!
Mind otsisid, oh helde kaitsja,
Ehk küll ma eksind, põland sind.
Sa hüüdsid: „Lambuke, oh tule!"
Su juure, Jeesus, läksin ma
Ja kostsin: „Karjane, siin olen,
Oh wõta mind su omaks ka!"

Kuis oled sa mu wastu tõtnud,
Mind rõõmustanud südamest;
Kuis oled lahkest wastu wõtnud
Mind, oma karja lambakest!
Mu haawu oled parandanud
Ja pannud Isa sülle mind.
Sa hüüdsid: „Armu oled saanud,
Ma olen patust peastnud sind."

Wiisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle.

Ma olen ristitud ja sooga,
Oh Issand, täiest ühendud,
Sest kiitlen ikka röömsa suuga,
Ka ristist, muresť waewatud.
Ma ristitud! Sest röömustan,
Ja taewa röömust osa saan.

Ma olen ristitud, nüüd katteks
Mul kõige kallim armukuub,
Mis siin maailmas mulle ehteks
Ja igaweste taewas jääb.
Ma were wäega ostetud
Ja sellega ka ristitud.

Ma olen ristitud, nüüd abiks
Saab Püha Waim mull' ülewelt,
See on mull' Isa armu pandiks,
See pühitseb mu südant, meelt,
See ehe kalliśt ehitab,
Sest meile taewa õigus saab.

Ma olen ristitud, ja kirjas
Ma olen eluraamatus,
Nüüd olen taewa Isal' armus,
Mu oma on ta pärandus;
Mu nimi taewas kirjutud,
Ta käte peale märgitud.

Ma olen ristitud, ei karda
Ma risti, häda, kurwastust,
Ma laps ja Jumal minu Isa,
Ta saadab abi, röömustust.
Kui õhkan, nutan kuuleb ta
Ja ütleb: „Laps, siin olen ma!"

PT
330-65

Wiisil Oh anna tuhat keelt sa mulle.

Ma tõstan taewa poole silma,
Jään Isa peale mõtlema,
Ja lendan üles, jätan ilma,
Ja tunnen suure röömuga,
Kuis Isa südames ja suus
Arm ikka wana, ikka uus.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus, tule sa.

Oh Jeesus Kriſt, meid awita,
Sa olid lapsepõlwes ka,
Sa olid waga lapsuke,
Ei rikkund patt sind kurjaste.

Seſt paluwad sind lapsed ka:
Oh anna meile armuga,
Et sinu käsku täidame,
Su jälgis, Jeesus, kõnnime.

Oh anna Waimu heldeste,
Siis õppime ka truuiste,
Ja õiget põhja leiame,
Su armus ikka seisame.

Omal wiisil.

Oh meile, Issand Jeesus,
Jää oma sõnaga,
Et sinu Waimu wõimus
Meid täidaks rõõmuga.

Oh meile, Issand Jeesus,
Jää ja meid õnnista,
Ja jõudu, wäge waimus,
Meil' hästi kaswata.

Oh meile, Issand Jeesus,
Jää ja meid hoia ka,
Et kurja waimu wõimus
Ei ilmas wõitu saa.

Wiisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle.

Ma olen ristitud ja sooga,
Oh Issand, täiest ühendud,
Sest kiitlen ikka rõõmsa suuga,
Ka ristist, muresť waewatud.
Ma ristitud! Sest rõõmustan,
Ja taewa rõõmust osa saan.

Ma olen ristitud, nüüd katteks
Mul kõige kallim armukuub,
Mis siin maailmas mulle ehteks
Ja igaweste taewas jääb.
Ma were wäega ostetud
Ja sellega ka ristitud.

Ma olen ristitud, nüüd abiks
Saab Püha Waim mull' ülewelt,
See on mull' Isa armu pandiks,
See pühitseb mu südant, meelt,
See ehe kallist ehitab,
Sest meile taewa õigus saab.

Ma olen ristitud, ja kirjas
Ma olen eluraamatus,
Nüüd olen taewa Isal' armus,
Mu oma on ta pärandus;
Mu nimi taewas kirjutud,
Ta käte peale märgitud.

Ma olen ristitud, ei karda
Ma risti, häda, kurwastust,
Ma laps ja Jumal minu Isa,
Ta saadab abi, rõõmustust.
Kui õhkan, nutan kuuleb ta
Ja ütleb: „Laps, siin olen ma!"

PT
TRÜ Raamatukogu
330-65

Wiisil Oh anna tuhat keelt sa mulle.

Ma tõstan taewa poole silma,
Jään Isa peale mõtlema,
Ja lendan üles, jätan ilma,
Ja tunnen suure rõõmuga,
Kuis Isa südames ja suus
Arm ikka wana, ikka uus.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus, tule sa.

Oh Jeesus Krist, meid awita,
Sa olid lapsepõlwes ka,
Sa olid waga lapsuke,
Ei rikkund patt sind kurjaste.

Sest paluwad sind lapsed ka:
Oh anna meile armuga,
Et sinu käsku täidame,
Su jälgis, Jeesus, kõnnime.

Oh anna Waimu heldeste,
Siis õppime ka truuiste,
Ja õiget põhja leiame,
Su armus ikka seisame.

Omal wiisil.

Oh meile, Issand Jeesus,
Jää oma sõnaga,
Et sinu Waimu wõimus
Meid täidaks rõõmuga.

Oh meile, Issand Jeesus,
Jää ja meid õnnista,
Ja jõudu, wäge waimus,
Meil' hästi kaswata.

Oh meile, Issand Jeesus,
Jää ja meid hoia ka,
Et kurja waimu wõimus
Ei ilmas wõitu saa.

Maarja-Magdaleena-Wara koolide aruanne 1904/1905 kooliaastal.

Koolid.	Kordajad				Igapäewased				Koduõppijad			
	katsele ilmunud		puudunud		katsele ilmunud		puudunud		katsele ilmunud		puudunud	
	poiss.	tüdr.	poiss.	tüdr.	poiss.	tüdr.	poiss.	tüdr.	poiss.	tüdr.	poiss.	tüdr.
Kajawere . .	1	6	3	—	4	4	—	—	1	2	2	—
Kõrenduse . .	9	12	2	1	15	12	—	—	4	7	3	2
Pattase . . .	11	19	7	5	25	29	4	5	15	5	5	8
Waidawere .	14	13	2	3	8	19	1	—	5	5	6	4
Kassema . .	4	7	1	1	9	11	—	1	2	3	3	2
Särje . . .	5	13	2	—	6	5	2	—	2	4	4	3
Ruskawere. .	5	14	1	2	9	4	2	2	5	7	7	7
Odiwere . .	6	9	1	—	2	9	—	—	2	7	4	3
Wassewere .	14	18	7	4	15	14	—	1	8	4	10	3
Igawere . .	7	22	—	—	15	12	—	1	6	9	5	8
Nõmme. . .	7	16	3	3	12	15	—	—	8	17	2	4
Matjama . .	31	33	4	—	36	37	4	3	14	7	8	11
Kokku .	114	182	33	19	156	171	13	13	72	77	59	55

TRÜ Raamatukogu

Дозволено Цензурою. — Юрьевъ, 4 мая 1905 г.

K. Sööt'i trükk, Jurjewis.

ARH PT-328
Cens. II,105.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Maarja Magdalena-Wara

Misſioni püha laulud

1886.

Kogudus laulab.

Wiiſil: Jeeſus tule minule.

Meie ſiſſe aſet tee, Et ſo päralt oleme, Anna tuld ja waimu ka, Oma auuks meid ühenda.

Tuima ristirahwaſt ka Wale rahuſt ärata; Igal pool ſo armu nõu Saagu teada ja ſo auu.

Laſ' ſo ſõna kõlada Kõikis paikus wäega, Ja ſo armu ſeaduſt tee Tutwaks paganatele.

Awa rahwa ſüdame, Taewa riigil ruumi tee, Näita oma walgustuſt, Lõpeta öö pimeduſt.

Oma teendrid täida ſa Uſu, armastuſega, Et nad alanduſe teel Kõnniwad ſo rahwa eel.

Õpetaja loeb Wana Seaduſe tõutuſed.

Kogudus laulab.

Wiiſil: Nüüd paistab meile kauniste.

Oh koidutäht ſa minu kroon, Mo kuningas ja armu troon, Kui ſuur on ſinu heldus! Nüüd rõõmſaks

ſaab mo rahwa meel, Et paganaile paistab teal Ka ſinu armu ſelgus. Tõeſt! Täieſt! Elu abi ſinu läbi need kõik ſaawad, Kes ſind uſus kumardawad.

Kui ſurma warjus käiſin ma, Ja pimedus minb kattis ka, Siis oli kurb mo elu; Kui walgus paistis minule, Siis tuli rahu hingele Ja ära lõppes walu. Walguſt, Selguſt Andſid mulle, et ma ſulle jääkſin waewas, Maa peal kui ka rõõmſas taewas.

Õpetaja loeb patutunnistuſt.

Kogudus laulab: Jſſand halasta, Kristus halasta, Jſſand halasta.

Õpetaja kuulutab armu.

Kogudus laulab: Aamen.

Õpetaja: Au olgu Jſſale.

PT
TRÜ Raam
330-66

Kogudus laulab: Au olgu Jſſale, Mo ſuure Jumalale, Ja tema Pojale, Mo auu kuningale, Ja pühal Waimul' ka, Kolmainul alguſeſt, Kes oli, nüüdki on Ja jääb ka igaweſt.

Õpetaja loeb. Jeſajas 60, 4—6.

Kogudus laulab: Halleluja, Halleluja, Halleluja.

Koorilaul.

Kogudus laulab.

Wiiſil: Nüüd ristirahwas laulage.

Nüüd hakkab hiilgaw armu koit Jo patuſtele paiſtma, Ja põrgu walitſus ja mõit Jo kaduma ja lõpma. Seſt Jſſa päris poioke On meie liha lapſuke, On werd ja liha mõtnud.

Seks kihlas kõrge kuningas Meid patuſt ſugu pruudiks, Meid ſuure auuga auustas, Meid tegi omaks templiks. Nüüd täieſt ta'ga ühendud, Ta armuga ka täidetud, Jo oleme ta omad.

Ta nimi: Jeeſus tõega Ta ſaadab rahu randa, Ta õige õnnistegija, Meid tahab taewa kanda. Ta alwa peale halastab, Meid patuſt, põrguſt lunastab, Ta armas rahu andja!

Õpetaja peab jutluſt.

Kogudus laulab.

Wiiſil: Jeeſus tule minule.

Laialt lahti armu tee, Uſu uks nüüd kõigile; Pole põlgtud paganad, Kui nad armu nõuawad.

Jeeſus täitnud tõeste Käſu tahtmiſt täieſte, Käſu needmiſt, nuhtluſt ka Kannud waimu wäega.

Oh ſiis rahwas, ruttage, Armu wastu wõttage, Mis meil Jeeſus walmiſtand, Kui ta ſurma kannatand.

Jutuſtamine.

Kogudus laulab.

Wiiſil: Jeeſus tule minule.

Wõida, wõida wäega, Jsſa ſõna tõega Kõikis paikus wastaſid, Kõikis ilmas waenlaſid.

Keda loonud Jsſa ſa Oma ſõna wäega, Neid nüüd jälle uuenda Oma ſõna ſeemneſt ka.

Jeeſus ſurnud ilma eeſt, Ülestõusnud waimu wäeſt, Oma risti ſõnaga Pööra, muuda rahwaſt ka.

saab mo rahwa meel, Et paganaile paistab teal Ka sinu armu selgus. Tõest! Täiest! Elu abi sinu läbi need kõik saawad, Kes sind usus kumardawad.

Kui surma warjus käisin ma, Ja pimedus mind kattis ka, Siis oli kurb mo elu; Kui walgus paistis minule, Siis tuli rahu hingele Ja ära lõppes walu. Walgust, Selgust Andsid mulle, et ma sulle jääksin waewas, Maa peal kui ka rõõmsas taewas.

Õpetaja loeb patutunnistust.

Kogudus laulab: Issand halasta, Kristus halasta, Issand halasta.

Õpetaja kuulutab armu.

Kogudus laulab: Aamen.

Õpetaja: Au olgu Issale.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-66

Kogudus laulab: Au olgu Issale, Mo suure Jumalale, Ja tema Pojale, Mo auu kuningale, Ja pühal Waimul' ka, Kolmainul algusest, Kes oli, nüüdki on Ja jääb ka igawest.

Õpetaja loeb. Jesajas 60, 4—6.

Kogudus laulab: Halleluja, Halleluja, Halleluja.

Koorilaul.

Kogudus laulab.

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage.

Nüüd hakkab hülgaw armu koit Jo patustele paistma, Ja põrgu walitsus ja wõit Jo kaduma ja lõpma. Sest Issa päris poioke On meie liha lapsuke, On werd ja liha wõtnud.

Seks kihlas kõrge kuningas Meid patust sugu pruudiks, Meid suure auuga auustas, Meid tegi omaks templiks. Nüüd täiest ta'ga ühendud, Ta armuga ka täidetud, Jo oleme ta omad.

Ta nimi: Jeesus tõega Ta saadab rahu randa, Ta õige õnnistegija, Meid tahab taewa kanda. Ta alwa peale halastab, Meid patust, põrgust lunastab, Ta armas rahu andja!

Õpetaja peab jutlust.

Kogudus laulab.

Wiisil: Jeesus tule minule.

Laialt lahti armu tee, Usu uks nüüd kõigile; Pole põlgtud paganad, Kui nad armu nõuawad.

Jeesus täitnud tõeste Käsu tahtmist täieste, Käsu needmist, nuhtlust ka Kannud waimu wäega.

Oh siis rahwas, ruttage, Armu wastu wõttage, Mis meil Jeesus walmistand, Kui ta surma kannatand.

Jutustamine.

Kogudus laulab.

Wiisil: Jeesus tule minule.

Wõida, wõida wäega, Issa sõna tõega Kõikis paikus wastasid, Kõikis ilmas waenlasid.

Keda loonud Issa sa Oma sõna wäega, Neid nüüd jälle uuenda Oma sõna seemnest ka.

Jeesus surnud ilma eest, Ülestõusnud waimu wäest, Oma risti sõnaga Pööra, muuda rahwast ka.

Püha waim, ſa ſaatia, Uue elu andia, Oma ſõna elawaks Tee ja täieſt wägewaks.

Sind kõik hinged ootawad, Patu ikkes õhkawad, Jeeſus, neid nüüd rõõmusta, Elule ka ärata.

Wili walmis lõikuſel' Walge wili wikatil, Põld on ſuur ja otſata, Leikuſt palju arota.

Õpetaja teeb palwet.

Kogudus: Aamen.

Õnnistamine.

Kogudus laulab: Aamen, Aamen, Aamen.

Kogudus laulab: Õnnista ja hoia, Waimuga meid wõia, Oma pale tõsta ſa, Iſſand, ja meid walgusta!

Igal ajal jäägu Sinu rahu meile, Oma waimu anna ſa, Jeeſuga meid ühenda.

Aamen, Aamen, Aamen! Jeeſu nimel kiitkem; Meie Iſſand oled ſa, Eſimene, wiimne ka!

ERÜ Raamatukogu

Дозволено цензурою.— Ревель, 11-го Іюля 1886.

Trükitud Eestimaa ſinodi kirjadega.

ARH PT-328
Lens. 11640.

Tartu Ülikooli Raamatuk
ARHIIVKOGU

Maarja Magdalena-Wara
Misſioni püha laulud
1887.

Wiiſil: Oh kui waeſed waewaliſed.

Oleme ſo nõdrad lapſed, Issand, julgeks teeb meid arm, Et ſo ette uſaldame Koguda kui waene põrm. Sinu weri annab luba Nõdruſes ſo juure tulla.

Suur on lõikus, tead ſina, Saada wälja lõikajad, Kogu, armas Jeeſus, ſina Kõiki, kes weel magawad; Et ſaaks kõigil ſõnum teada: Wereſt wõite õnſaks ſaada.

Ehita ka omad teenrid Oma taewa wäega; Anna elu neil kes ſurnud, Et nad wõikſid ärkada. Püha Waim nüüd palwet tehku Meie ſees ja usku hoidku.

Et ſaaks Poeg ka neile tutwaks Pimedas kes käiwad weel Südames neil uſk ka kaswaks, Tänu õiskaks nende heal! Et mis nende ſüdant täidab, Suu ka ſeda rõõmſaſt hüüab.

Kandku armastuſe wilja Nemad rohkeste ſiis ka, Et nad wihud wara hilja Wõikſid kokku korjata. Tulgu ſiis ka elu õhtu, Julgeste nad lähwad kohtu.

Oh mis õnne tunneb süda Ja täis tänu meie meel. Kui saab näha rahwa hulga: Jeesust kiidab nende keel. Seda õnne! mis neid täidab! Suuremat meil õnne näitab!

Õpetaja: loeb pühakirja tõutuseb.

Laul. Wiisil: Jumal maa ja taewa Looja.

Waata kuidas suured hulgad Piki silmi ootawad. Kuulge kuidas kõik maa paigad Jeesu järel küsiwad. Mäed ja orud ilma sees Kõik on teda ootamas.

Nõnda näeme taewa riiki Ligemale tulewad. Aamen! wagab löömad leeki: Tule, tule! hüüawad. Et see maa, mis lunastud, Saaks ka täiest pühendud.

Õpetaja: Patu tunnistus.
Kogudus: Issand halasta, Kristus halasta, Issand halasta.
Õpetaja: kuulutab armu.
Kogudus: Aamen.
Õpetaja: Au olgu Jumalale kõrges.
Kogudus: Auu kiitus olgu igawest.
Õpetaja: loeb Jesaias 60, 4—6.
Kogudus: Halleluja, Halleluja, Halleluja.
Õpetaja: loeb usu tunnistust.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-67

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

Kogudus: Jah, aamen! nõnda hüüab Kõik ristirahwa heal; Ta kinnitab suu, süda; Sest rõõmsaks saab mo meel, Et olen ühendatud Seesama põhja peal; Ja kindlaste rajatud Kõik risti rahwa keel.

Oh andku armu Jumal, Et pime pagan ka, Kes wilets, sõge, rumal, So karja heita saaks; Et kar-

jane ja kari Ühes nõu—us käiwad, Kui karjane ta wari, Onsa elu leidwad.

Jutlus.

Laul. Wiisil: Sull', sull' Jehoowa tahan.

Waat, wana aja tunnistajad Kui wahimehed seiswad müüri peal, Siioni walwsad, wahwad hoidjad, Küll ööd ja päewad hüüab nende heal; See eli käib maailma otsani, Wiib igalt poolelt rahwast sinule.

Oh et nüüd waim meil jälle ärkaks, Ja käiks maailma sisse rammuga! Oh et nüüd tuli jälle põleks, So templi teenrid täidaks wäega! Oh anna ise rohkest leikajaid, Kes sinu tööd siin truuist tegewad.

So Poeg on selle palwe pannud So rahwa suhu oma sõnaga, Ja meile seda julgust annud, Kui lapsed palume nüüd kartmata; Seepärast kuule, Issand, armuga, Ja ütle, et see peab sündima.

Jutustamine paganatest.

Laul. Wiisil: Nüüd hing'wad inimesed.

Meid aita armastada Ka paganaid ja saata So armu kaewule! Oh aita meid kõik teha, Et nemad wõikšid näha, Kui suur so arm on meie sees.

Oh jää nüüd igal aastal Ja igal armu päewal Meil armsaks saatjaks teal, Siis jõuame tööd teha Ja mõnda waewa näha, Et so riik tuleks ilma peal.

Jutustamine Israelist.

Laul. Wiisil: Jeesus tule minule.

Kadund poeg sa Israel Elad nüüd maailma peal Wõõras ilma würstita, Armupõlg'ja, ustmata.

Oh mis õnne tunneb süda Ja täis tänu meie meel. Kui saab näha rahwa hulga: Jeesust kiidab nende keel. Seda õnne! mis neid täidab! Suuremat meil õnne näitab!

Õpetaja: loeb pühakirja tõutused.

Laul. Wiisil: Jumal maa ja taewa Looja.

Waata kuidas suured hulgad Piki silmi ootawad. Kuulge kuidas kõik maa paigad Jeesu järel küsiwad. Mäed ja orud ilma sees Kõik on teda ootamas.

Nõnda näeme taewa riiki Ligemale tulewad. Aamen! wagad löömad leeki: Tule, tule! hüüawad. Et see maa, mis lunastud, Saaks ka täiest pühendud.

Õpetaja: Patu tunnistus.
Kogudus: Issand halasta, Kristus halasta, Issand halasta.
Õpetaja: kuulutab armu.
Kogudus: Aamen.
Õpetaja: Au olgu Jumalale kõrges.
Kogudus: Auu kiitus olgu igawest.
Õpetaja: loeb Jesaias 60, 4—6.
Kogudus: Halleluja, Halleluja, Halleluja.
Õpetaja: loeb usu tunnistust.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-67

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

Kogudus: Jah, aamen! nõnda hüüab Kõik ristirahwa heal; Ta kinnitab suu, süda; Sest rõõmsaks saab mo meel, Et olen ühendatud Seesama põhja peal; Ja kindlaste rajatud Kõik risti rahwa keel.

Oh andku armu Jumal, Et pime pagan ka, Kes wilets, sõge, rumal, So karja heita saaks; Et karjane ja kari Ühes nõu—us käiwad, Kui karjane ta wari, Õnsa elu leidwad.

Jutlus.

Laul. Wiisil: Sull', sull' Jehoowa tahan.

Waat, wana aja tunnistajad Kui wahimehed seiswad müüri peal, Siioni walwsad, wahwad hoidjad, Küll ööd ja päewad hüüab nende heal; See eli käib maailma otsani, Wiib igalt poolelt rahwast sinule.

Oh et nüüd waim meil jälle ärkaks, Ja käiks maailma sisse rammuga! Oh et nüüd tuli jälle põleks, So templi teenrid täidaks wäega! Oh anna ise rohkest leikajaid, Kes sinu tööd siin truuist tegewad.

So Poeg on selle palwe pannud So rahwa suhu oma sõnaga, Ja meile seda julgust annud, Kui lapsed palume nüüd kartmata; Seepärast kuule, Issand, armuga, Ja ütle, et see peab sündima.

Jutustamine paganatest.

Laul. Wiisil: Nüüd hing'wad inimesed.

Meid aita armastada Ka paganaid ja saata So armu kaemule! Oh aita meid kõik teha, Et nemad wõiksid näha, Kui suur so arm on meie sees.

Oh jää nüüd igal aastal Ja igal armu päewal Meil armsaks saatjaks teal, Siis jõuame tööd teha Ja mõnda waewa näha, Et so riik tuleks ilma peal.

Jutustamine Israelist.

Laul. Wiisil: Jeesus tule minule.

Kadund poeg sa Israel Elad nüüd maailma peal Wõõras ilma würstita, Armupõlg'ja, uskmata.

Nüüd käid mööda ilma teal, Kaini märgid otsa peal Nii kui ekſind talleke Hoidja eeſt lääd kõrbesſe.

Kõige ülem preester ſa, Meie uſu kalju ka, Ilmuta end Juudale, Kutſu neid ka uſule.

Õpetaja: teeb palwet.
Kogudus: Aamen, Aamen, Aamen.
Õpetaja: Õnnistamine.

TRÜ Raamatukogu

Дозволено цензурою. — Ревель, 4-го Іюля 1857.

Trükitud Eestimaa ſinodi kirjadega.

Cens. 10753.
ARH PT-328
Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Maarja-Magdaleena ja Wara Piibli pühal.

1885.

1.

Wiis: Sull, Sull, Jehoowa, tahan laulda.

1. Seſt hallikaſt keeb järjeſt elu; Oh tule jänuline süda nüüd! Siin lõpeb sinu patu walu, Siin pestud saawad sinuſt patu süüd. See weſi woolab Talle trooni seeſt, Kes ükskord jänu tundis sinu eeſt.

2. See hallik jookſeb; jõudke sinna, Kell nälg ning jänu hinge waewawad. See hallik ei wõi kuiwaks minna, Kus patuſed nüüd ennaſt peſewad! Tall on see kalju, kuſt see weſi keeb, See elupuu, kuſt tema rahwas sööb!

3. See hallik jookſeb; Pojal tänu, Siin Jsa arm meil waestel lahti on! Kui kalal weſi, nii ka olgu, Oh jänus hing, Ta haawad sinu õnn. Neiſt haawuſt ükſi tuleb täieſt rõõm, Õnn, rahu, igawese elukroon.

4. See hallik jookſeb ning on lahti Siin kõigile, kell tarwis puhastuſt: Kes rojaſed on, tulgu ligi Ning wõtku puhtuſt, hinge õnnistuſt. Siin on see hinge peſemiſepaik, Kes rojaſed on, tulge, tulge kõik!

2.

Wiis: Jeeſus, tule minule.

1. Õp. Jeeſus on see kirja tuum,

Kog. Seſt et Teda püha Waim
Õp. Wanaſt nii kui uueſt ka
Kog. Kirjas wõtab kuuluta.

2. Õp. Mooſes juba algmiſes
Kog. Tunnistas Taſt Waimu wäes,
Õp. Kõik prohweti koorid ka
Kog. Laulſid Temaſt rõõmuga!

3. Õp. Jeeſus, ſiin maailma ſees,
Kog. Ela minu ſüdames!
Õp. Seni kui Sind Iſa ees
Kog. Kirjata näen walguſes!

PT
TRÜ Raamatukogu
330-68

3.

Õp. Auu olgu Jumalale kõrges.

Wiis: Kiida nüüd Iſſandat, minu ſüda.

Auu olgu kõrges nüüd Jumalale, Ja rahu olgu ilma pääl; Kiituſt nüüd laulame Iſſandale, Et inimesteſt Tall hää meel. Ta püha nime kiidame, Surmani Talle laulame: Halleluja, Halleluja!

Õp. Iſſand olgu teiega. Kog. Ja ſinu waimuga.
Õp. teeb palwet. Kog. Amen, amen.

4.

Wiis: Sull, Sull, Jehoowa tahan laulda.

1. See hallik jookſeb; wõtke puhas Siit rohtu oma haige hingele, Kes teie liha wõitlemiſes Ei annud wõimuſt kurja himule. Oh wõtke närtſind ſüdamele nüüd Siit kalliſt rahu, wõtke Jeeſu hüüd!

2. See hallik jookſeb; ning weel ilma Ei ole tarwis hinda ſelle eeſt! Waid kõik, kes oma kurwa ſilma Ta poole pöörwad, ſaawad tema käeſt. „Oh tulge," kutſub Jeeſus armuga, „Oh tulge, jooge ilma hinnata!"

3. See hallik jookſeb ſiis weel ikka, Kui kurat hukas kurja ilmaga; Jehoowa linn jääb ſiiski ſeisma Ta kalju pääl ſee armſa kaewuga! Sionil kaljuks on ſee tõutus: „Ma kannan ſinu nime käte ſees!"

4. See hallik jookseb kõige õnneks; Oh õnnis, kes sest kaewuweest nüüd joob! Kuis tahad põlgada, mis õnneks, Mis elu sulle südamesse toob? Nüüd ammuta sa meile Jeesuke, Et wett sest kaewust juua saaksime.

Õpetaja loeb pühapäewa Epistlit.

5.

Wiis: Õnnista ning hoia.

1. Issand, meie kätte Jäta armu läte, Kust see eluwesi keeb, Mis meid kõiki terweks teeb.

2. Ja see eluwesi, Mis su lapsukesi Igawese elule Hoiab, on Su sõnake.

3. Mis Sa meile tegid, Kui Sa waewa nägid, Kõik, mis meile õnneks saab, Sinu sõna kuulutab.

4. Sinu sõnast saawad Minu patu haawad Ning ka minu hinge meel Parandamist ikka weel.

5. Ja sa ristirahwas, Ole ikka wahwas Õiget usku pidama, Aga walet wihkama.

6. Oma armu läte Jäta meie kätte, Hoia teda alati Meile selgeks otsani. —

Õpetaja peab jutlust.

6.

Wiis: Auu, kiitus olgu igawest.

1. Nüüd olgem rõõmsad Issandas, Kes oma seadust pidand! See armu sõna tema suust On ikka enam kaswand! See tõde jõuab ligemal, Mis kaua wõeras oli meil, Ning ajab walet ära.

2. Su sõna Issand on üks kuld, Neil elujõud, kes wäsind, Kõik armust seda saawad Sult, Teeks neile, kes on eksind. Sest piiblis on see sõnum meil Sest, kes töi elu patustel Ta wiie haawa läbi.

3. Las' edaspidi, Issand, ka Su tõewalgust paista, Ning meie südant uuenda, Su magust sõna mõista. Ehk tuleks eksitajad küll, Su püha kirja hoia meil, Oh Jeesus, ikka selge!

Kog. Seſt et Teda püha Waim
Õp. Wanaſt nii kui uueſt ka
Kog. Kirjas wõtab kuuluta.

2. Õp. Mooſes juba algmiſes
Kog. Tunnistas Taſt Waimu wäes,
Õp. Kõik prohweti koorid ka
Kog. Laulſid Temaſt rõõmuga!

3. Õp. Jeeſus, ſiin maailma ſees,
Kog. Ela minu ſüdames!
Õp. Seni kui Sind Iſa ees
Kog. Kirjata näen walguſes!

PT
TRÜ Raamatukogu
330-68

3.

Õp. Auu olgu Jumalale kõrges.

Wiis: Kiida nüüd Iſſandat, minu ſüda.

Auu olgu kõrges nüüd Jumalale, Ja rahu olgu ilma pääl; Kiituſt nüüd laulame Iſſandale, Et inimeſteſt Tall hää meel. Ta püha nime kiidame, Surmani Talle laulame: Halleluja, Halleluja!

Õp. Iſſand olgu teiega. Kog. Ja ſinu waimuga.
Õp. teeb palwet. Kog. Amen, amen.

4.

Wiis: Sull, Sull, Jehoowa tahan laulda.

1. See hallik jookſeb; wõtke puhas Siit rohtu oma haige hingele, Kes teie liha wõitlemiſes Ei annud wõimuſt kurja himule. Oh wõtke närtſind ſüdamele nüüd Siit kalliſt rahu, wõtke Jeeſu hüüd!

2. See hallik jookſeb; ning weel ilma Ei ole tarwis hinda ſelle eeſt! Waid kõik, kes oma kurwa ſilma Ta poole pöörwad, ſaawad tema käeſt. „Oh tulge," kutſub Jeeſus armuga, „Oh tulge, jooge ilma hinnata!"

3. See hallik jookſeb ſiis weel ikka, Kui kurat hukas kurja ilmaga; Jehoowa linn jääb ſiiski ſeisma Ta kalju pääl ſee armſa kaewuga! Sionil kaljuks on ſee tõutus: „Ma kannan ſinu nime käte ſees!"

4. See hallik jookſeb kõige õnneks; Oh õnnis, kes ſeſt kaewuweeſt nüüd joob! Kuis tahad põlgada, mis õnneks, Mis elu ſulle ſüdamesſe toob? Nüüd ammuta ſa meile Jeeſuke, Et wett ſeſt kaewuſt juua ſaakſime.

Õpetaja loeb pühapäewa Epiſtlit.

5.

Wiis: Õnnista ning hoia.

1. Iſſand, meie kätte Jäta armu läte, Kuſt ſee eluweſi keeb, Mis meid kõiki terweks teeb.

2. Ja ſee eluweſi, Mis ſu lapſukeſi Igaweſe elule Hoiab, on Su ſõnake.

3. Mis Sa meile tegid, Kui Sa waewa nägid, Kõik, mis meile õnneks ſaab, Sinu ſõna kuulutab.

4. Sinu ſõnaſt ſaawad Minu patu haawad Ning ka minu hinge meel Parandamiſt ikka weel.

5. Ja ſa ristirahwas, Ole ikka wahwas Õiget usku pidama, Aga walet wihkama.

6. Oma armu läte Jäta meie kätte, Hoia teda alati Meile ſelgeks otſani. —

Õpetaja peab jutluſt.

6.

Wiis: Auu, kiitus olgu igaweſt.

1. Nüüd olgem rõõmſad Iſſandas, Kes oma ſeaduſt pidand! See armu ſõna tema ſuuſt On ikka enam kaswand! See tõde jõuab ligemal, Mis kaua wõeras oli meil, Ning ajab walet ära.

2. Su ſõna Iſſand on üks kuld, Neil elujõud, kes wäſind, Kõik armuſt ſeda ſaawad Sult, Teeks neile, kes on ekſind. Seſt piiblis on ſee ſõnum meil Seſt, kes tõi elu patuſtel Ta wiie haawa läbi.

3. Laſ' edaspidi, Iſſand, ka Su tõewalguſt paiſta, Ning meie ſüdant uuenda, Su maguſt ſõna mõiſta. Ehk tuleks ekſitajad küll, Su püha kirja hoia meil, Oh Jeeſus, ikka ſelge!

Aruanne.

7.

Wiis: Oh Issa taewa riigi sees.

Oh tule taewa Isake, Et Jeesu nimel tahame,
Kui sinu lapsed usuga Sind südamest nüüd paluda;
Seepärast anna heldeste Köik, mis su käest palume. —

Palwe.

8.

Wiis: Hinge peiuke.

1. Jeesu sõna pääl Julge olen tääl; Tema
on mu usu kalju, Temast saan ma rõõmu palju;
Patutundjail on Kirjas rõõm ning õnn.

2. Nõrdus meie sees, Jõud on Jeesu wäes;
Meie midagi ei jõua, Kui Su püha Waim ei aita.
Laulgem nõdruses: Jõud on Jeesu wäes!

Liturgia (Altari lõppeteenistus).

9.

Wiis: Nüüd hingwad inimesed.

1. Oh tänu Jumalale! Ma sain nüüd uuest
jälle Jeesuse armule. Köis katki, mina lahti; Mu
patud andeks anti. Kui suren nii, saan taewasse.

2. Ma tunnen nüüd uut elu Ja püha Waimu
rammu Mu ihu hinge sees. Ei pane enam wastu,
Waid tahan rõõmsast astu, Kus Sa mind saadad
iganes.

TRÜ Raamatukogu

Gegen den Druck dieser Bibelfest-Lieder ist von Seiten des Livländischen Evangelisch-Lutherischen Consistorii nach vorgängiger Durchsicht derselben nichts einzuwenden.

St. Marien in Dorpat 1885, September 19.

Im Namen und Auftrage des Consistorii:

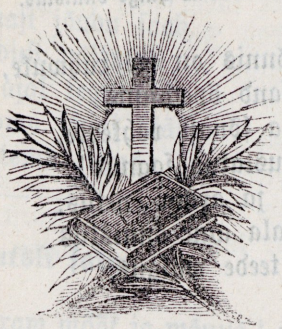
Nr. 1887. A. H. Willigerode, Consistorialrath.

Дозволено Цензурою. — Дерптъ, 19. Сентября 1885 г.

Trükitud A. Grenzsteini trükikojas Tartus.

Ms. 12264. ARH PT-328

Tartu [illegible] Kooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Maarja-Magdalena-Wara
Piibli-püha laulud
1888.

Wiisil: Arm, kes ja mind oled loonud.

Kallis sõna, mis on antud Taewast meile Isa suust,
Elu põhjaks on ta pandud Saadab hinge õnnistust;
Taewa tema juhatab, Isa tundma õpetab.

Eedeniks see sõna olgu, Tema sisse jäägu ma,
Temast mulle walgus tulgu, Paistku mulle wäega;
Et ta usku kaswataks, Usuwilja walmistaks.

Nii kui peegel sõna näitku, Jeesu jälgi selgeste,
Waimu wara mulle hoidku, nii kui pitsar kindlaste;
Siis ma usu sisse jäen, Kuni Jeesust taewas näen.

Enne jutlust.

Wiisil: Kõik kallis hinge õnnistus.

Küll õnnis on see rahwuke,
Mis Issand õpetanud,
Mis tema sõnast rohkeste,
On walgustatud saanud!
Sest käsk ja armu õpetus,
On Jumala suu õnnistus
Ja meie teede walgus.

Kui mitu rahwast, mitu maad
On alles pimeduses,
Kes armu, mis meil osaks saand,
Ei maitse õnnistuseks.
Siis tänuga, kes iial wõib
Ta kiitku Peastja armu kõik,
Et ta meid walgustanud.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-69

Siis ärka rahwas une seest!
See arm on wäga kallis.
Sa 'p pease muidu kohtu eest,
Mis põlgjatel on walmis.
Sel Jeesus pakub armu nüüd
Ja tahab kustutada süüd,
Kes lapse kombel õpib.

Kes sõna õpib südamest,
Ja seega hinge toidab,
See peaseb patu wõimusest
Ja hinge rahu leiab;
Saab kätte taewa warandust
Ja pakub seda õnnistust
Ka oma laste lapsil.

Ta nende hinge kinnitab;
Ta suu ei wäsi kiitmast;
Ta armusõnast jõudu saab,
Ei tüdi heldust näitmast;
Kui päewa ajal tegu teeb,
Ehk õhtul oma sängi lääb,
On Jeesus tema kiitus.

Kantsli salm.

Oh sõna, teraw mõõk ja mõnus!
Mu hinge sisse tungi sa;
Oh sõna, lõhu liikmed, sooned,
Mu mõtted, teed, teud muuda ka!
Mind Jeesu läbi juhata
Uuu riiki ristirahwaga.

Pärast eestpalwet.

Wiisil: Jumal maa ja taewa looja.

Anna mull', mis loen, mõista,
Mis sa käsid teha ka.
Et ei tühi kombe paista
Usu eest, see wihkad sa:
Waid et kõik mu elu teal
Käiks su tõe põhja peal.

Olgu sõna peegliks mulle
Peastja jälgis kõndides;
Sõna wäge ise ole
Kinnitamas minu sees:
Et ma uskus kindlaks jään,
Kuni ma siit taewa lään.

Enne jutlust.

Wiisil: Kõik kallis hinge õnnistus.

Küll õnnis on see rahwuke,
Mis Issand õpetanud,
Mis tema sõnast rohkeste,
On walgustatud saanud!
Sest käsk ja armu õpetus,
On Jumala auu õnnistus
Ja meie teede walgus.

Kui mitu rahwast, mitu maad
On alles pimeduses,
Kes armu, mis meil osaks saand,
Ei maitse õnnistuseks.
Siis tänuga, kes iial wõib
Ta kiitku Peastja armu kõik,
Et ta meid walgustanud.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-69

Siis ärka rahwas une seest!
See arm on wäga kallis.
Sa 'p pease muidu kohtu eest,
Mis põlgjatel on walmis.
Sel Jeesus pakub armu nüüd
Ja tahab kustutada süüd,
Kes lapse kombel õpib.

Kes sõna õpib südamest,
Ja seega hinge toidab,
See peaseb patu wõimusest
Ja hinge rahu leiab;
Saab kätte taewa warandust
Ja pakub seda õnnistust
Ka oma laste lapsil.

Ta nende hinge kinnitab;
Ta suu ei wäsi kiitmast;
Ta armusõnast jõudu saab,
Ei tüdi heldust näitmast;
Kui päewa ajal tegu teeb,
Ehk õhtul oma sängi lääb,
On Jeesus tema kiitus.

Kantsli salm.

Oh sõna, teraw mõõk ja mõnus!
Mu hinge sisse tungi sa;
Oh sõna, lõhu liikmed, sooned,
Mu mõtted, teed, teud muuda ka!
Mind Jeesu läbi juhata
Auu riiki ristirahwaga.

Pärast eestpalwet.

Wiisil: Jumal maa ja taewa looja.

Anna mull', mis loen, mõista,
Mis sa käsid teha ka.
Et ei tühi kombe paista
Usu eest, see wihkad sa:
Waid et kõik mu elu teal
Käiks su tõe põhja peal.

Olgu sõna peegliks mulle
Peastja jälgis kõndides;
Sõna wäge ise ole
Kinnitamas minu sees:
Et ma uskus kindlaks jään,
Kuni ma siit taewa lään.

Lõpu laul.

Wiisil: Meil tuleb abi Jumalast.

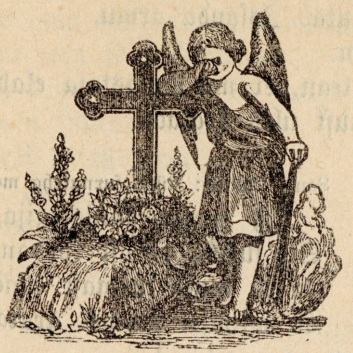
Siis walwa ristikogudus,
Et kurat sind ei peta?
Küll Jumal, kel on walitsus,
Sind ise tahab katta. —
Sa Issand Seebaot,
Meil rohkest abi tood!
Meid peasta patu käest
Ja surma põrgu wäest,
Et kurat ei saa petta.

Дозволено цензурою. — Дерптъ, 20. сентября 1888 г.

TRÜ Raamatukogu

Trükitud A. Grenzsteini juures Tartus.

Cns. 12576. ARH PT-328
Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Maarja Magdalena-Wara
kabeli püha laulud
1889.

1.

Laul. Wiisil: See aeg on tõesi ukse ees.

1. Teekäijad ilmas oleme,
Siin pole jäädwat linna:
Meil enne kui weel arwame
Siit tuleb ära minna.
Kas tuleb surm ju noores eas,
Wõi siis kui hallid juukseb peas:
Ta tuleb tõest kõigil'!

2. Teekonnal tihti nõuame
Küll tühje asju taga
Ja raha wara peame
Siin maa peal kalliks wäga.
Mis kasu kõigest rikkusest?
Kui tunned ligi tunnikest,
Peab kõik sust maha jääma!

3. Teesihti ilmas pidagem
Kõik oma eluaja
Ja seda taga otsikem,
Mis meie rahuks waja:
Sest jätkem maha kaduwat
Ja nõudkem taga tulewat,
Mis taewas tallel' pandud!

Õpetaja loeb Ebr. 13, 14. ja patutunnistuse.
Kogudus: Issand halasta, Kristus halasta, Issand halasta!
Õpetaja: Kuulutab Issanda armu.
Kogudus: Amen.
Õpetaja: Ma tean, et mu Lunastaja elab ja tema võtab mind põrmust üles äratada.

Laul. Wiisil: Nüüd surnukeha matame.

Oh Jeesus õnnistegija,
Su surma päraſt loodan ma,
Et ſa mind ſurmaſt lunastad
Ta wiimſel päewal äratad!

Õpetaja: Issand olgu teiega!
Kogudus: Ja sinu waimuga!
Õpetaja: teeb palwet.
Kogudus: Amen.
Õpetaja loeb usutunnistuse.
Kogudus: Amen, amen, amen.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-63

2.

Laul. Wiisil: Kes Jumalat nii laſeb tetta.

Maailm, sind tahan jätta maha
So ilu, auu ja röömuga:
Ei sinu juurde jääda taha
Ma oma meele, mõttega.
Ma ihkan üles taewa siit:
Seal ülewel on minu hüüd!

2. Ma olen maa peal majaline
Ja wõeras mitme waewa sees,
Ma olen häda osaline
Ja nutan tihti silma wees:
Mind röhub rist ja wiletsus
Ning otsib kodu kurwastus.

3. Ma tahan rahu sisse minna,
Mis Jumal jagab nendele,
Kes nõudwad üles taewa linna
Ja peawad usku kindlaste:
Siit armuriigist loodan ma
Auuriiki armust astuda.

Õpetaja loeb Taaw. Laul 90, 1—12.

Laul. Wiisil: Ärgake, nii wahid hüüdwad.

Igawene aeg! See sõna
Täis hirmu täidab noort ja wana,

Kes põrmu põlwes elawad,
Ühtlaſi köik wäriſewad
Ja maa ning põrgu wabiſewad,
Kui ſeda ſõna kuulewad.
Oh kuhu lähame, Et warju leiame?
Jeeſu juure!
Seal otſas hirm
Ja oſaks arm
Ning igawene meie rõõm.
Õpetaja loeb 1. Peetr. 1, 3—9. ja Luuk. 10, 20.

Laul. Wiiſil: Mu nimi taewas kirja pandud.

1. Siin lapſed, pärijad ſeal taewas, Kui Lunaſtaja pärandus! Seſt lapſe nime nõudkem hoolſaſt: Ta armu töö ja lunaſtus! See nimi olgu meie oſa Ja meie hinge igatſus, Ja meie Jeeſu päris oſa Ning igawene pärandus.

2. Õnn meile ſiis! Kuid köige parem Ja köige armſam ees on weel: Siin elame kui wõerad warem, Seal ootab õnnis kodu eel; Siin ſurm ja wõitlemine waewas Ja tihti kanda raske riſt, Seal õnnis rahu oſaks taewas Ja omaks Iſſand Jeeſus Kriſt.

Õpetaja loeb Ilmut. 20, 11—15.

Laul. Wiiſil: Mu nimi taewas kirja pandud.

Seſt olge rõõmſad, kelle nimed On taewas üles kirjutud! Kes tunniſtawad Jeeſuſt Kriſtuſt, Neid köik on eluks kutſutud. Kes lootwad, uſkwad, armaſtawad, Neid Jumal üles kirjutab Ja kes ſeal kirja pandud ſaawad, Neil ülem kiri oſaks ſaab!

Õpetaja loeb Ilmut. 7, 9—17 ja 21, 1—11.

Laul. Wiiſil: Jeruſalem, ſa püha taewa linn.

1. Jeruſalem, ſa kallis taewa linn, Oh olekſin ju ſeal! Täis igatſuſt mu ſüda on ju ſiin, Kui mõtlen ſinu peal: Ei tahaks enam oota Maailmas elades, Waid jõuda ſinu kotta Ning elada ſu ſees.

2. Ju waimus lendan ilmaſt kõrgeſſe Ja ruttan taewa ma, Ja näewad uſuſilmad ſelgeſte Auu, ilu hiilgama; Ju ingli tiiwul tulen Ma üles lootuſes Ja Iſa juures olen Täis olu õndſuſes.

Õpetaja loeb Ebr. 13, 14. ja patutunnistuse.
Kogudus: Issand halasta, Kristus halasta, Issand halasta!
Õpetaja: Kuulutab Issanda armu.
Kogudus: Amen.
Õpetaja: Ma tean, et mu Lunastaja elab ja tema wõtab mind põrmust üles äratada.

Laul. Wiisil: Nüüd surnukeha matame.

Oh Jeesus õnnistegija,
Su surma pärast loodan ma,
Et sa mind surmast lunastad
Ta wiimsel päewal äratad!

Õpetaja: Issand olgu teiega!
Kogudus: Ja sinu waimuga!
Õpetaja: teeb palwet.
Kogudus: Amen.
Õpetaja loeb usutunnistuse.
Kogudus: Amen, amen, amen.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-63

2.

Laul. Wiisil: Kes Jumalat nii laseb tetta.

Maailm, sind tahan jätta maha
So ilu, auu ja rõõmuga:
Ei sinu juurde jääda taha
Ma oma meele, mõttega.
Ma ihkan üles taewa siit:
Seal ülewel on minu hüüd!

2. Ma olen maa peal majaline
Ja wõeras mitme waewa sees,
Ma olen häda osaline
Ja nutan tihti silma wees:
Mind rõhub rist ja wiletsus
Ning otsib kodu kurwastus.

3. Ma tahan rahu sisse minna,
Mis Jumal jagab nendele,
Kes nõudwad üles taewa linna
Ja peawad usku kindlaste:
Siit armuriigist loodan ma
Auuriiki armust astuda.

Õpetaja loeb Taaw. Laul 90, 1—12.

Laul. Wiisil: Ärgake, nii wahid hüüdwad.

Igawene aeg! See sõna
Täis hirmu täibab noort ja wana,
Kes põrmu põlwes elawad,
Ühtlasi kõik wärisewad
Ja maa ning põrgu wabisewad,
Kui seda sõna kuulewad.
Oh kuhu lähame, Et warju leiame?
Jeesu juure!
Seal otsas hirm
Ta osaks arm
Ning igawene meie rõõm.

Õpetaja loeb 1. Peetr. 1, 3—9. ja Luuk. 10, 20.

Laul. Wiisil: Mu nimi taewas kirja pandud.

1. Siin lapsed, pärijad seal taewas, Kui Lunastaja pärandus! Sest lapse nime nõudkem hoolsast: Ta armu töö ja lunastus! See nimi olgu meie osa Ja meie hinge igatsus, Ja meie Jeesu päris osa Ning igawene pärandus.

2. Õnn meile siis! Kuid kõige parem Ja kõige armsam ees on weel: Siin elame kui wõerad warem, Seal ootab õnnis kodu eel; Siin surm ja wõitlemine waewas Ja tihti kanda raske rist, Seal õnnis rahu osaks taewas Ja omaks Issand Jeesus Krist.

Õpetaja loeb Ilmut. 20, 11—15.

Laul. Wiisil: Mu nimi taewas kirja pandud.

Sest olge rõõmsad, kelle nimed On taewas üles kirjutud! Kes tunnistawad Jeesust Kristust, Need kõik on eluks kutsutud. Kes lootwad, usкwad, armastawad, Neid Jumal üles kirjutab Ja kes seal kirja pandud saawad, Neil ülem kiri osaks saab!

Õpetaja loeb Ilmut. 7, 9—17 ja 21, 1—11.

Laul. Wiisil: Jerusalem, sa püha taewa linn.

1. Jerusalem, sa kallis taewa linn, Oh olekssin ju seal! Täis igatsust mu süda on ju siin, Kui mõtlen sinu peal: Ei tahaks enam oota Maailmas elades, Waid jõuda sinu kotta Ning elada su sees.

2. Ju waimus lendan ilmast kõrgesse Ja ruttan taewa ma, Ja näewad usulmad selgeste Auu, ilu hiilgama; Ju ingli tiiwul tulen Ma üles lootuses Ja Isa juures olen Täis olu õndsuses.

3. Oh kallis tund, mil jõuan sinna ma, Oh tule nobeste! Ma ihkan kõige püha seltsiga Uuu anda peastjale, Ning tuhatkordsel keelel Tall' kiitust laulda ka Ja hüüda tänumeelel Seal halleluuja ma.

Õpetaja peab jutlust.

Laul. Wiisil: Oh Jeesus sinu walu

Kui üks pean mina Siit ilmast lahkuma: Siis ära lahku sina Must oma armuga! Ja kui mul surma higi On otsas raskeste, Siis ole minu ligi Ning wii mind taewasse!

Õpetaja teeb palwet.

3.

Laul. Wiisil: Arm, kes sa mind oled loonud.

1. Arm on mulle osaks saanud, Mis ma pole teeninud, Arm on surmast lunastanud, Arm mind eluks kutsunud: Seda tean ju rõõmuga Kiidan armu lõpmata.

2. Jeesus, helde armastaja, Ära ial jäta mind! Kristus, kallis Lunastaja, Surmaski ma otsin sind! Siin su olen koguni, Seal sind kiidan alati.

Õpetaja õnnistab kogudust.
Kogudus laulab: Amen, amen, amen.

Laul. Wiisil: Oh Jeesus sinu walu.

Su kätte, Issand, annan, End ihu hingega, Su ette palwes kannan Kõik oma armsad ma: Meid hoia heldest armust Kõik lapse õiguses Ja ärata meid põrmust Kõik ükskord õndsuses!

Дозволено Цензурою. — Дерптъ, 17 мая 1889.

Trükitud A. Grenzsteini trükikojas Tartus.

Cns. 13047.
ARH PT-328
Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Maarja Magdalena-Wara

Kabeli püha laulud

1890.

Wiis: Kes Jumalat nii laſeb teha.

1. So elu õhtu jõuab kätte, Mis oma päewi kautab? Oh tarka elu wõta ette, Mis eluaega tarwitud. Weel täna päewal jäta ſa Kõik patu himu tõega.

2. Sa püüab tühje asju kätte Ja elad ilma asjata, Sa lubad kord ka pattu ſjätta, Jääd ſiiski patuſt pöörmata. Kas, ſurelik, ei märka ſa, Et ſurm jo rühkib ſulle ka!?

3. Kui igaweſe põimu ihkab, Siis külwa elus hoolega; Kui armupalka loota tihkad, Tee tööd ſiis uſu jõuga, Seſt üks on waja hüiab, ta! Et otſi ſeda wiitmata.

4. Oh ruttu peasta oma hinge Ning ära mõtle: aega küll! Oh walwa, palu, wõta meele, Kui lühikene elu ſull. Kas tead elu otſa jo? Miks oled ſa nii hooleto!

5. Mo Issand, kinnita minb ise, Mul pole jõudu sinuta! Et sinu tee peal ma ei wäsi, Mo südand pööra tõega; Ja wõta wiimselt heldeste, Minb wastu oma taewasse!

Õpetaja loeb Taw. laul. 90, 1—12.

Wiis: See aeg on tõest ukse ees.

1. Siin häda orus ilma peal Küll palju waewa näeme. Ja silma wesi, nutu heal Tuletab meie meele, Et kõige rõõmsam elu siin, Kus meie ümber surm ja piin, On ometi täis waewa.

2. Adami pat ja meie süüd, Need saatwad meile häda, Oh Jumal anna meile nüüd Hoolega mõista seda, Kuis oleme nii rumalad, Ja hädas ka weel sõgedad, Ei tunne sinu wiha.

3. Oh Jumal, sinult ülewelt Mo süda alles ootab. Oh kuule oma rahwa healt, Mis sinu peale loodab. Oh püha waim meid awita, Meil õnsa otsa walmista Jeesuse läbi, aamen.

Õpetaja loeb Johann. ilm. 20, 11—15.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-64

Wiis: Ma tahan jäta maha.

1. Mo waim on päri taewast, Ja taewa ihkab ta Siit waeseşt ilma laaneşt Ei leia rõõmu ma, Ma langen siin ja eksin Ja olen jõuetu. Ju wõitlemiseşt wäsinb, Oh saaksin kodu ju!

2. Küll Jumal õnnistanub On minb nii rohkeste. Mo ihu rõõmustanub Ja hinge lahkeste. Minb saadab tema käsi, Ta sõna walgustab. Ei iial ta ei wäsi, Waid rohkeşt halastab.

3. Kuis isa armu heidab Siin oma laste peal, Nii Jumal heldust näitab Mul iga päewa weel. Ta kannab ise hoole Mo ihu hinge eeşt. Minb saadab taewa poole See tema sõna tõeşt.

4. Ja ſiiski minu ſüda Peab kartma alati. Mo ſüü ja patu häda Mind waewab raskesti, Ma püüaks taewa poole, Ma Jeeſuſt himustaks, Et läbi tema hoole Ma taewa õnſuſt ſaaks.

Jeſaias 40, 1—3.

Viis: Kes Jumalat nii laſeb teha.

1. Maailm ſind tahan jäta maha Su ilu, auu, rõõmuga. Ei ſinu juurde jääda taha Ma oma meele mõttega. Ma ihkan üles taewa ſiit; Seal ülewel on minu hüüd.

2. Ma olen maa peal majaline, Ma wõeras mitme waewa ſees; Ma olen häda oſaline Ja nutan tihti filma wees. Mind rõhub riſt ja wiletſus Ja otſib kodu kurwastus.

3. Ma tahan rahu ſisſe minna, Mis Jumal jagab nendele, Kes jõudwad üles taewa linna Ja hoidwad usku kindlaste: Siit armu riigiſt loodan ma Auuriiki armuſt astuda!

Õpetaja peab jutluſt.

Wiis: Nüüd paistab meile kauniste.

Oh elu würſt ma palun ſind, Sa wõta heldeſt wastu mind So püha ſurma läbi. Mind wõta walmiſtada nüüd, Et ſeal ei leita enam süüd, Et ſurres kauks häbi. Jeeſus Kriſtus! Sinu ſurm ja ſinu elu uſuſammas, Neid ei murra ſurma hammas.

Õpetaja loeb Joh. ilm. 7, 9—17.

1 Jeruuſalem, ſa püha taewa linn, Ma ootan waluga, Et ma kord ſinu ſisſe jõuakſin, Mo ſüda rahuta. Kõik ilma maad ma jätan Siis maha rõõmſaste, Ja armu tiiwul töttan Siit ära ülesſe.

5. Mo Issand, kinnita minb ise, Mul pole jõudu sinuta! Et sinu tee peal ma ei wäsi, Mo südand pööra tõega; Ja wõta wiimselt heldeste, Minb wastu oma taewasse!

Õpetaja loeb Taw. laul. 90, 1—12.

Wiis: See aeg on tõest ukse ees.

1. Siin häda orus ilma peal Küll palju waewa näeme. Ja silma wesi, nutu heal Tuletab meie meele, Et kõige rõõmsam elu siin, Kus meie ümber surm ja piin, On ometi täis waewa.

2. Adami pat ja meie süüd, Need saatwad meile häda, Oh Jumal anna meile nüüd Hoolega mõista seda, Kuis oleme nii rumalad, Ja hädas ka weel sõgedad, Ei tunne sinu wiha.

3. Oh Jumal, sinult ülewelt Mo süda alles ootab. Oh kuule oma rahwa healt, Mis sinu peale loobab. Oh püha waim meid awita, Meil õnsa otsa walmista Jeesuse läbi, aamen.

Õpetaja loeb Johann. ilm. 20, 11—15.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-64

Wiis: Ma tahan jäta maha.

1. Mo waim on päri taewast, Ja taewa ihkab ta Siit waeseşt ilma laaneşt Ei leia rõõmu ma, Ma langen siin ja ekşin Ja olen jõuetu. Ju wõitlemiseşt wäsind, Oh saakşin kodu ju!

2. Küll Jumal õnnistanud On minb nii rohkeste. Mo ihu rõõmustanud Ja hinge lahkeste. Minb saadab tema käsi, Ta sõna walgustab. Ei iial ta ei wäsi, Waid rohkeşt halastab.

3. Kuis isa armu heidab Siin oma laste peal, Nii Jumal heldust näitab Mul iga päewa weel. Ta kannab ise hoole Mo ihu hinge eest. Minb saadab taewa poole See tema sõna tõest.

4. Ja siiski minu süda Peab kartma alati. Mo süü ja patu häda Minb waewab raskesti, Ma püüaks taewa poole, Ma Jeesust himustaks, Et läbi tema hoole Ma taewa õnsust saaks.

Jesaias 40, 1—3.

Wiis: Kes Jumalat nii laseb teha.

1. Maailm sinb tahan jäta maha Su ilu, auu, rõõmuga. Ei sinu juurde jääda taha Ma oma meele mõttega. Ma ihkan üles taewa siit; Seal ülewel on minu hüüd.

2. Ma olen maa peal majaline, Ma wõeras mitme waewa sees; Ma olen häda osaline Ja nutan tihti silma wees. Minb rõhub rist ja wiletsus Ja otsib kodu kurwastus.

3. Ma tahan rahu sisse minna, Mis Jumal jagab nendele, Kes jõudwad üles taewa linna Ja hoidwad usku kindlaste: Siit armu riigist loodan ma Auuriiki armust astuda!

Õpetaja peab jutlust.

Wiis: Nüüd paistab meile kaunişte.

Oh elu würst ma palun sinb, Sa wõta heldeşt wastu minb So püha surma läbi. Minb wõta walmistada nüüd, Et seal ei leita enam süüd, Et surres kauks häbi. Jeesus Kristus! Sinu surm ja sinu elu ususammas, Neid ei murra surma hammas.

Õpetaja loeb Joh. ilm. 7, 9—17.

1 Jeruusalem, sa püha taewa linn, Ma ootan waluga, Et ma kord sinu sisse jõuakşin, Mo süda rahuta. Kõik ilma maad ma jätan Siis maha rõõmsaste, Ja armu tiiwul töttan Siit ära ülesse.

2. Oh kallis päew, Weel kallim tunnike, Oh millal jõuab sa? Et minu igatseja hingeke Saaks ilmast lahkuda. Ma seda Jumalale Siis tahan uskuda, Et oma päris maale Wõiks minna elama.

Õpetaja loeb Joh. ilm. 21, 1—5

Wiis: Mu südamest ja meelest.

1. Käes rahu wõidu palmid, Ja walged riided ka; Nüüd wõidu püha salmid On kuulda lõpmata. Kui talwe mööda läind, Siis oras seisab haljalt: Seal rõõmu eluks tõuseb, Kes surma hirmu näind.

2. Suur Saalem on nüüd leitud, See rahu rõõmu linn Seal igaweste hoitud, Kes laanes eksind siin, Seal pärli wärawad, Seal roosi rohuaiad, Seal kallid pulma lauad, Seal kullast uulitsad.

3. Oh Jeesus rõõmu päike, Meil tõuse, tule sa! Oh walgusta sa meidki, Meid saada, rõõmusta! Kõik sõõda lõpeta, Nüüd tõstame so poole Südame tänu heale, Et sa neid lunastad.

Palwe.

Wiis: Jerusalem, sa taewa püha linn.

Oh elu rõõm, mis surma kautab, Mo südand täidab sa! Oh püha rahu, mis mind kosutab, Kui kallis oled sa! Nii kui üks lõukene End lauldes ülendab, Nii minu hingekene Ka lauldes taewa saab.

Õnnistamine.

Amen, Amen, Amen.

Issa meie palwe.

TRÜ Raamatukogu

Дозволено Цензурою Дерптъ 10. Мая 1890.
Trükitud A. Grenzsteini juures Tartus.

ARH PT-328

Maria-Magdalena kiriku pühitsemine 1887.

Tema alus on püha mägede peal. Jehoowa armastab Siioni wärawad enam, kõik Jakobi hooneid. Sinu sees räägitakse auustamise wäärt asju, sina Jumala linn.

Taw. l. 87, 1—3.

Kiriku ukse ees.

Laul.

Wiisil: Jumal wägew walitseja.

Waata, Jumal, meie peale, Nikas armust, kangest wäest. Kuule meie palwe heale, Anna meile heldest käest Püha waimu, et so rahwas Kiitma sind kõik oleks wahwas!

Armust sa ka meie maale Saatsid oma sõna healt, Mis meid taewa kuningale Kogub kõige ilma pealt Usu wäest ta juure tõtma, Õnne temalt wastu wõtma.

Jeesus meile oled saanud, Lapsiks saime sulle ka, Sest mis sina tõutanud Lastele nüüd läkita. Püha waimu meile anna, Hinge põhja sisse kanna.

Kõne.

Laul.

Wiisil: Ärka üles, minu süda.

Ühe asja palun mina, Issand Jeesus sinu käest, Seda wõta heldest sina Mulle anda armu wäest; Et kõik elu aega ma Wõiksin olla, jääda ka Sinu kotta seda waatma, Mis mind taewa läheb saatma.

Sinu sõna kalli heale Kuulen ma so koja sees. Saakramenti altri peale Kantakse mo silma ees. Armu armu peale ma Saan seal wõtta waata. Usku saan ja usu wilja Toon ma sulle para, hilja.

Kiriku sees.

Laul.

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage.

Kui armsad on, Jehoowa, teal, Mo meelest sinu hooned! Nad seiswad kõrge mäe peal, Neist paistwad kuldsed jooned. Mo süda ja mo liha ka, Need hüüdwad suure healega: Oh et ma sinna saaksin.

Seal linnukene aset saab Ja pesa pääsukene. Seal tema poegi poegitab, Kus sinu altrikene. Seal mina mängin kandle peal, Seal kiidab sind mo laulu heal, Mo kuningas ja Jumal.

Oh wäga õnnis on see mees, Kes elab sinu kojas! Ta seisab päewad, ööd so ees Ja tänab sind so Pojas. Mis tema ihkab, ihaldab, Kõik seda tema kätte saab; Ei ole temal puudust!

Pühitsemise kõne.

Laul.

Wiisil: Jeesu ristist.

Sulle tõttan, Sind ma wõtan Kiita Jeesuke! Hoolt sa kandsid, Heldest andsid Sina minule Seda püha templikest, Seda kallist hoonekest, Kus sa mulle, Laulda sulle, Lubad lahkeste.

Mõtted, meeled, Uuled, keeled, Kõik mis minu sees, Seisab kiites, Aega wiites Lauldes sinu ees, Kes sa kõikipidi teal Ikka oled ilma peal. Wäljal, majal, Igal ajal Wägew abimees.

Kirikut hoia, Rahwast wõia Püha waimuga! Waenlast keela, Siis ei neela, Mis so oma, ta. Sinu sõna isegi Ütleb wäga selgeste Mis ma sinust Sain, see minust Ei saa kaduma.

Pühitsemine.

Laul.

Wiisil: Nüüd hingwad inimesed.

Ei kau wesi silmast, Kui rahu otsin ilmast, Ei ole rahu seal! So püha kojas aga On asi waikne, waga, Mo rahu Jumal ilma peal.

Siin aset linnukene Ja pesa pääsukene So armust kätte saab. Siin kaub, mis ma wihkan, Siin tuleb, mis ma ihkan Ja mis mo silma röömustab.

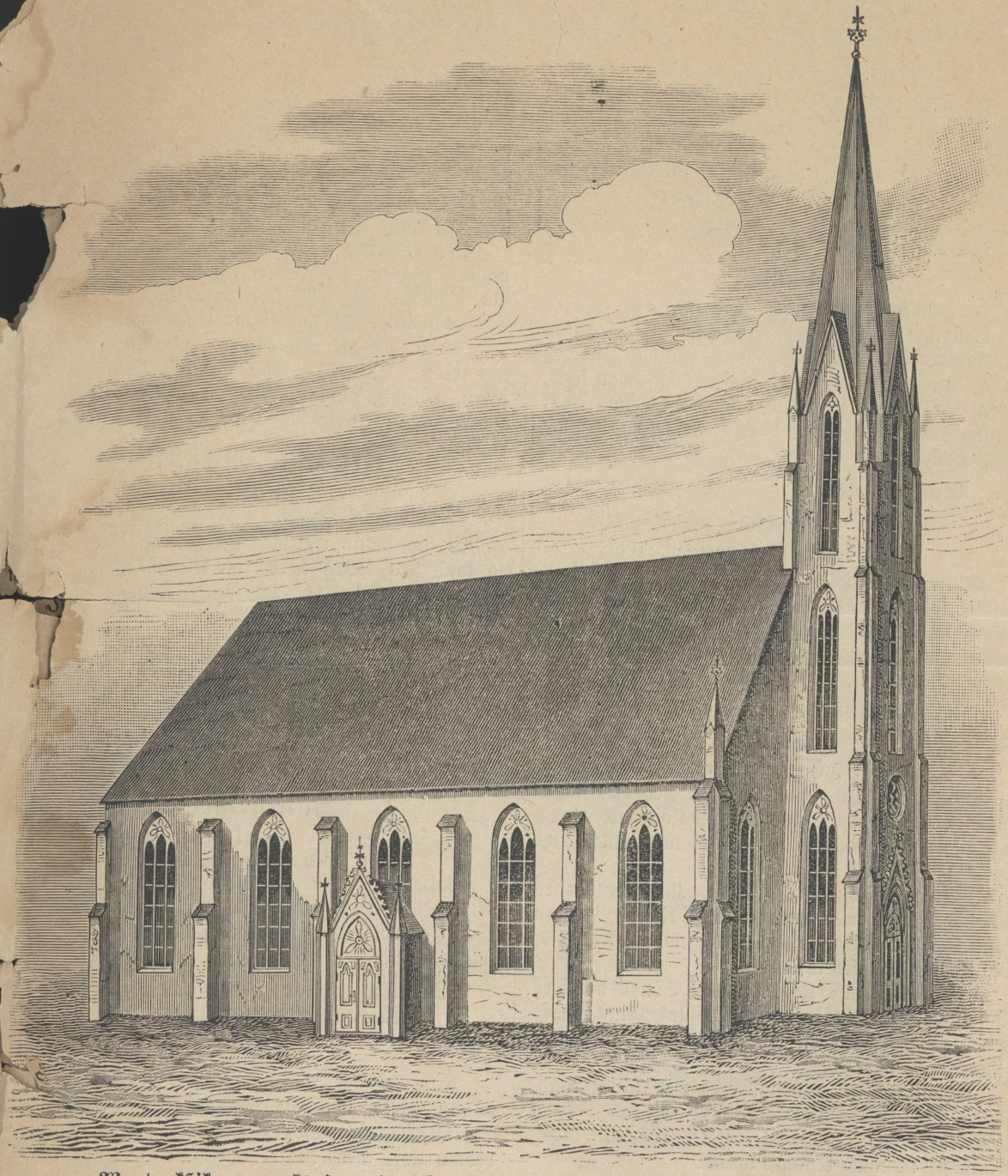
Siin kuulen sinu heale, Siin pantaks altri peale, Mis hinge õnsaks teeb. Kõik mis siin näen, see näitab, Mis sinu südant täidab Ja kuis ta ikka armust keeb.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-53

Wanad asjad on mööda läinud.

2. Kor. 5, 17.

Waata kõik on uueks saanud. Kui keegi Kristuse sees on, siis on ta uus loom.

2. Kor. 5. 17.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOCU

Altari teenistus.

Au olgu Jumalale kõrges.

Laul.

Wiisil: Au kiitus olgu igaweſt.

Ja rahu maa peal ſeſt et nüüd On Jeeſus ära kandmas Kõik inimeste patu süüd Ja õiguſt neile andmas. Hea meel nüüd neiſt on Jumalal, Kes enne käſu wande al Said kõwaſt kinni peetud.

Isſand olgu teiega j. n. e.

Päraſt Epiſtelt.

Laul.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste.

Halleluja, Halleluja, Halleluja nüüd otſata On kuulda kõiges ilmas, Rõõm täidab südant, täidab meelt, Rõõm awab ſuud, rõõm awab keelt, Rõõm särab igas ſilmas. Kõik heal Maa peal Laulda püüab, Rõõmſaſt hüüab: Halleluja, Halleluja, Halleluja!

Ewangelium.

Laul.

Wiisil: Jeeſus rõõmuſtaja.

Auu Jeeſus ſulle, Et ſa tulid mulle, Auu mitmet wõrd! Seſt et tulnud ſina, Saan nüüd õnſaks mina, Tere tuhat kord! Lõpmata nüüd annan ma, Et ſa peaſtjaks tulnud mulle, Auu, Jeeſus, ſulle.

Uſutunnistus.

Laul.

Wiisil: Jumal wägew walitſeja.

Püha mäe peale pantud On Jehoowa kogudus. Omaks temale on antud, Kõik mis taewa warandus. Puudus tema ſees ei tule Kuski iial ilmas mulle.

Jeeſus armastab taad enam, Kui kõik hooned Jakobis, Mis mo meeleſt kõige kenam, Leian mina Siions. Mis ſeal kuuldaks, mis ſeal antaks, Õnneks mulle kätte kantaks.

Eks ſeal Jeeſus Kriſt ei tule Sõnas mo ſees elama, Eks ſeal ſaakramendiſt mulle Minu omaks ta ei ſaa? Taewa ukſed lahti läh'wad, Paradiiſi ſilmad näewad.

Nagu inglikeste tiiwad, Palwed laulu mänguga Maa pealt taewaſſe mind wiiwad, Seda rõõmu nägema. Mis kül kõigeſt rõõmuſt ülem, Armſam, kaunim, kenam, kallim.

Löögem kannelt, tõſtkem heale, Laulgem lõpmata, Kiites laulu laule peale Ütlemata rõõmuga, Kuni maa pealt taewa ſaame, Seal Jehoowat auuſtama.

Jutlus.

Laul.

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage.

Ma istun nüüd Mariaga So jalge ette maha, Mo kallis Õnnistegia, Muud asju ma ei taha, Kui et ſo ſuuſt ma kuulda ſaan, Mis ööd ja päewad ihaldan, So eluandjat sõna.

See eluandja sõna heal, See ſaadab u[n] mulle, Ja uſk ſee teeb et ilma peal So oma[l] lähen ſulle. Ja ſelle ühe asja ka, Mis ilm[a] ära wõtmata, So käeſt ſaan jäädwaks oſaks.

Ja kui ſee aſi mulle ſaab, Kui päewa, mis ma ihkan, Siis süda kõik muud unuſtab, Siis jätan, põlgan, wihkan, Mis enne olen armaſtand Ja rumalaſte ihaldand, Ehk ta kül hukka ſaadab.

Aruanne ehituſeſt.

Laul.

Wiisil: Jumal wägew walitſeja.

Ei jää maa ja ei jää taewas, Kõik mis teal, ta kaub teal, Seſt ka ſee on ikka waewas, Kelle wara ilma peal, Ja kes mitte nõudma läh[e] Mis ei ükſki ſilm ei näinud.

Uſu pae peale pantud Seiſab minu kirik t[ä] ſil, Waimus on ta kätte antud, Ajalt ſiin ja [ka] ſeal, Ei ta lõpe, ei ta kau, Põhja mitte ta ei wa[i].

Katſugu ta wastu rumal, Meeletuma wiha ſees, Tema keskel elab Jumal, Kõige ilma abimees Kes ta kirikut ei taha, Seda tema rudjub maha.

Kuulutuſed.

Laul.

Wiisil: Walmiſta mo waim end kül.

Palwele ſo ette ma, Jumal, heidan maha, Muud kui ſind ſo armuga Minu meel ei taha. Tulgu ſa lõpmata, Mind nüüd õnnistama Minu omaks ſaama.

Kiriku palwe, Isſa meie ja õnnistamine.

Laul.

Wiisil: Armas Jeſus awita.

Aita Isſand, Jumal, ſind Ainu üksi to[da] nõuda! Aita wiimſelt maa pealt mind Taewa Siionile jõuda! Lõpeta kõik ilma waewa, Saada rõõmu ſiſſe taewa!

Дозволено цензурою — Ревель, 5 Августа 1887.

Trükitud Eestimaa ſinodi kirjadega.

Cens 11011.
ARH PT-328
Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Maria Magdalena kiriku aluskiwi pühitsemise laulud 1886.

Torni aluskiwi pühitsemise juures.

Wiisil: Sull' sull' Jehoowa tahan laulda.

Oh! Issand maa ja taewa Looja Ja kõige asja wägew tegia, Sa meie ainus õnne tooja Mis wõime waesed ilma sinuta? Oh! pane sina ise alust ka Siin oma kojale nüüd armuga!

So püha sõna ütleb meile: Kui sina koda meil' ei ehita Siis näeme waewa ilmaaegu Kõik meie nõu ja töö on asjata: Oh! aita siis! So nimel hakame So nime auuks olgu kõik see töö!

Nüüd seisku aluskiwi kindlast' Ja kinnitagu müürid, torni ka, Et mitmel rahwa põlwel rõõmuks Ja täheks oleks taewa kutsuma, Et kogudus Kristuse tempel oleks tõest Ta ise nurgakiwi igawest!

Koori aluskiwi pühitsemise juures.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste.

Oh Jumal Issa ilmuta Sõ isa nime armuga Siin pühas paikas järgest! Kui kaunid on so õued teal! Kui armsad hooned nende peal! Siin taewa wäraw kõrgest. Jaga Aga Patustele laste meeled, pühad mõtted; Pühitsegu meid so tõde.

Poeg Jeesus Jumal suureſt wäeſt, See koda olgu sulle tõeſt Ka ikka meele päraſt! Siin elu sõna kõlagu! So õnnistus siin woolagu! Siin olgu so meel ärras, Et sa Meid ka Puhastama, ühendama ise tuled, Peastad kurjast, palwed kuuled.

Lõpetuseks.

Omal wiisil.

Õnnista ja hoia, Waimuga meid wõia, Oma pale tõsta sa, Issand, ja meid walgusta!

Igal ajal jäägu Sinu rahu meile, Oma Waimu anna sa, Jeesuga meid ühenda!

Aamen, Aamen, Aamen! Jeesu nime kiitkem; Meie Issand oled sa, Esimene, wiimne ka!

PT
TRÜ Raamatukogu
330-47

Дозволено цензурою. — Ревель, 1886 г.
Trükitud Eestimaa sinodi .

ARH PT-328

Jumala arm, mis õnnistust saadab, on ilmunud kõigile inimestele.

Tiit. 2, 11.

Liturgilise jumalateenistuse laulud

Püha Jõuluõhtul

Maarja-Magdalena kirikus

1931. a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Kogudus: Omal wiisil. 280.

Rõõmustes mu süda kargab, Sest et seal Wälja peal Taewa wägi laulab. Kuulge, kuulge, kuidas meile Ilmamaad Hõiskawad: „Kristus sündind teile!"

Jumal tuleb täna taewast Hädalist, Waewalist Peastma kõigest waewast. Jumal sünnib inimeseks Minule Sinule, Meiega saab üheks.

Tema rõõmustada püüab Nõnda mind Kui ka sind, Lahkesti ta hüüab: Jätke, wennad, maha jätke Kurwastus, Ahastus! Head kõik mu käest wõtke!"

Oh siis noor ja wana jõudkem Petlemma Rutuga! Teda taga nõudkem: Tema täht nüüd jälle paistab, Walgustab, Jahutab, Eluteele saadab.

Õpetaja: Algussalmid.

Kogudus:

Wiisil: Nüüd tehke kõrgeks wärawad. 260.

Oh lenda lauldes ülesse, Mu süda, rutta rõõmsaste, Ja kiida inglikooriga Ning kõige ristirahwaga, Et Isa Poeg end alandand Ja patu häda parandand, Siin ilmas ilmunud, Siin laudas sündinud!

Õpetaja: Issand olgu teiega!

Kogudus: Ja sinu waimuga!

Õpetaja: teeb palwet, et tõsine jõulurõõm meie südametesse tuleks: (Agenda pag. 79, 4).

Kogudus: Aamen, aamen.

Õpetaja: loeb Wana Seaduse usklikkude ja wagade ootamisest tulewase Kristuse peale.

Kogudus: Wiisil: Üks roosike on tõusnud. 481.

Õrn wõsuke peab tõusma Jesaia kännu seest; Meid koorma alt saab päästma Ja kõigist patudest. Ta meile elu toob, Ning pimedasse ilma Uut armuwalgust loob.

Jehoowa waim Ta rinnas Peab wõimsalt hingama, Ning tarkus, mõistus Temas Saab sügaw olema. Sest Isa poeg on Ta. Meid lunastama tuleb Ta oma eluga!

PT
TRÜ Raamatukogu
330-49

Õpetaja: Pühakirja lugemine.

Kogudus:

Wiisil: P. 485.

Püha öö, õnnistud öö! Hingab kõik, walwawad Joosep, Maria lauda sees, Sõimes lapsuke nende ees. Maga sa, patuste rõõm, Maga sa, patuste rõõm!

Püha öö, õnnistud öö, Ilmutud karjastel. Halleluuja! siis taewast seal Hüüab rõõmsasti inglite heal, Kristus meil peastjaks on tulnud, Kristus meil peastjaks on tulnud!

Püha öö, õnnistud öö, Sina meil' ilmutand Isa armu, mis kõikidele Saadab õnnistust täiesti. Laulgem sest Halleluuja, Laulgem sest Halleluuja!

Õpetaja: Pühakirja lugemine.

Kogudus:

Omal wiisil. 38.

Ma tulen taewast ülewelt, Häid sõnumeid toon teile sealt. Neid toon ma teile rõõmuga, Neid tahan mina kuuluta.

Üks laps on täna sündinud, Kes ammust ajast tõotud! See kaunis ilus lapsuke On teie rõõm ja kallis õnn!

See on see Issand Jeesus Kristus, Kes tahab aita hädalist! See on see Õnnistegija, Kes teid wõib patust lunasta.

Õpetaja: Pühakirja lugemine.

Kogudus: Wiisil: Nüüd, ristirahwas, laulage. 202.

Su sõime juures seisan ma, Oh Jeesus, minu elu! Mis enne mulle andsid sa, Nüüd tahan anda sulle: Ma annan ihu, hinge, meelt Ja südant, palwet, laulu healt, Oh wõta seda wastu!

Üht asja, armas Jeesuke, Nüüd armust mulle anna, Et südames sind, armuke, Ma wõiksin ikka kanda: Mind omaks sõimekeses tee, End heida minu hingesse, Ja rahuga mind täida!

Õpetaja: Pühakirja lugemine.

Kogudus:

Wiisil: Wõta nüüd Issandat, wägewat kuningat, kiita. 96.

Õnne täis õhtu on jälle meil' kätte nüüd jõudnud! Hingab ilm waikuses, kuu on ju ülesse tõusnud. Majades nüüd Kõlamas laulude hüüd: Kristus on ilmale tulnud!

Rõõmustab ilmamaa, taewaste wäraw on walla — Inglid sealt ilmuwad lauluga hiilguses alla. Walitseb õnn, Mis ülim kõikidest on — Kõik tahaks lapsed nüüd olla!

Kadunud pimedus, tubades ilu ja walgus. Rõõmulaul kõlab ja õnnestab jõulupuu hiilgus. Tere, oh sa Jõuluöö, lauludega! Hõiska nüüd armastus, heldus!

Õpetaja: Pühakirja lugemine.

Kogudus:

Et tulge, oh lapsed, ja rutake nüüd Petlemma ja waatke, mis kallimat hüüd Nüüd Isa seal taewast sel õndsamal öol Meil patustel' rõõmuks on kinkinud weel.

Oh waatke, mis sõimes sel pimedal öol Meil hiilgab, oh waatke, mis walgus on seal! Üks taewalik lapsuke mähkmete sees, Kes ilusam inglist, on sõimes seal maas.

Seal hingab ta heinte ja õlgede peal, Maria ja Joosep ta juures on seal. Ka karjased kummardes au andwad tall', Ja inglid kõik laulwad: Au Jumalal!

Õpetaja: Pühakirja lugemine.

Kogudus: Wiisil: Jumal, wägew walitseja. 182.

Tere, tere, õnne tooja, Tere maa peal, Jeesuke! Sulaseks said, ilma Looja, Et meid tõsta taewasse, Sina tulid taewast maha, Et meid tahtsid wabaks teha.

Kogudus:

Wiisil: Nüüd tehke kõrgeks wärawad. 260.

Oh lenda lauldes ülesse, Mu süda, rutta rõõmsaste, Ja kiida inglikooriga Ning kõige ristirahwaga, Et Isa Poeg end alandand Ja patu häda parandand, Siin ilmas ilmunud, Siin laudas sündinud!

Õpetaja: Issand olgu teiega!

Kogudus: Ja sinu waimuga!

Õpetaja: teeb palwet, et tõsine jõuluröõm meie südametesse tuleks: (Agenda pag. 79, 4).

Kogudus: Aamen, aamen.

Õpetaja: loeb Wana Seaduse usklikkude ja wagade ootamisest tulewase Kristuse peale.

Kogudus: Wiisil: Üks roosike on tõusnud. 481.

Örn wõsuke peab tõusma Jesaia kännu seest; Meid koorma alt saab päästma Ja kõigist pattudest. Ta meile elu toob, Ning pimedasse ilma Uut armuwalgust loob.

Jehoowa waim Ta rinnas Peab wõimsalt hingama, Ning tarkus, mõistus Temas Saab sügaw olema. Sest Isa poeg on Ta. Meid lunastama tuleb Ta oma eluga!

PT
TRÜ Raamatukogu
330-49

Õpetaja: Pühakirja lugemine.

Kogudus: Wiisil: P. 485.

Püha öö, õnnistud öö! Hingab kõik, walwawad Joosep, Maria lauda sees, Sõimes lapsuke nende ees. Maga sa, patuste rõõm, Maga sa, patuste rõõm!

Püha öö, õnnistud öö, Ilmutud karjastel. Halleluuja! siis taewast seal Hüüab rõõmsasti inglite heal, Kristus meil peastjaks on tulnud, Kristus meil peastjaks on tulnud!

Püha öö, õnnistud öö, Sina meil' ilmutand Isa armu, mis kõikidele Saadab õnnistust täiesti. Laulgem sest Halleluuja, Laulgem sest Halleluuja!

Õpetaja: Pühakirja lugemine.

Kogudus: Omal wiisil. 38.

Ma tulen taewast ülewelt, Häid sõnumeid toon teile sealt. Neid toon ma teile rõõmuga, Neid tahan mina kuuluta.

Üks laps on täna sündinud, Kes ammust ajast tõotud! See kaunis ilus lapsuke On teie rõõm ja kallis õnn!

See on see Issand Jeesus Krist, Kes tahab aita hädalist! See on see Õnnistegija, Kes teid wõib patust lunasta.

Õpetaja: Pühakirja lugemine.

Kogudus: Wiisil: Nüüd, ristirahwas, laulage. 202.

Su sõime juures seisan ma, Oh Jeesus, minu elu! Mis enne mulle andsid sa, Nüüd tahan anda sulle: Ma annan ihu, hinge, meelt Ja südant, palwet, laulu healt, Oh wõta seda wastu!

Üht asja, armas Jeesuke, Nüüd armust mulle anna, Et südames sind, armuke, Ma wõiksin ikka kanda: Mind omaks sõimekeses tee, End heida minu hingesse, Ja rahuga mind täida!

Õpetaja: Pühakirja lugemine.

Kogudus:

Wiisil: Wõta nüüd Issandat, wägewat kuningat, kiita. 96.

Õnne täis õhtu on jälle meil' kätte nüüd jõudnud! Hingab ilm waikuses, kuu on ju ülesse tõusnud. Majades nüüd Kõlamas laulude hüüd: Kristus on ilmale tulnud!

Rõõmustab ilmamaa, taewaste wäraw on walla — Inglid sealt ilmuwad lauluga hiilguses alla. Walitseb õnn, Mis ülim kõikidest on — Kõik tahaks lapsed nüüd olla!

Kadunud pimedus, tubades ilu ja walgus. Rõõmulaul kõlab ja õnnestab jõulupuu hiilgus. Tere, oh sa Jõuluöö, lauludega! Hõiska nüüd armastus, heldus!

Õpetaja: Pühakirja lugemine.

Kogudus:

Et tulge, oh lapsed, ja rutake nüüd Petlemma ja waatke, mis kallimat hüüd Nüüd Isa seal taewast sel õndsamal ööl Meil patustel' rõõmuks on kinkinud weel.

Oh waatke, mis sõimes sel pimedal ööl Meil hiilgab, oh waatke, mis walgus on seal! Üks taewalik lapsuke mähkmete sees, Kes ilusam inglist, on sõimes seal maas.

Seal hingab ta heinte ja õlgede peal, Maria ja Joosep ta juures on seal. Ka karjased kummardes au andwad tall', Ja inglid kõik laulwad: Au Jumalal!

Õpetaja: Pühakirja lugemine.

Kogudus: Wiisil: Jumal, wägew walitseja. 182.

Tere, tere, õnne tooja, Tere maa peal, Jeesuke! Sulaseks said, ilma Looja, Et meid tõsta taewasse, Sina tulid taewast maha, Et meid tahtsid wabaks teha.

Hooneks walmistasin sulle Oma waese südame: Too nüüd puhtust, walgust mulle, Püha elupäikene! Kallis Jeesukene, tule, Südamesse asu mulle!

Õpetaja: Jutlus.

Kogudus:

Wiisil: Ärgake! nii wahid hüüdwad. 355.

Siion, laula suures rõõmus, Nüüd tõeks saand su kallim lootus: Immanuel on sündinud! Seerawimid, keerubimid, Kõik pühad taewa inglikoorid Sull' kuulutama tõtawad, Et möödas wangi waew Ja tõusnud armu päew. Halleluuja! Nüüd tuleb ta Meid aitama Ja meie wõlga tasuma.

Ja nüüd, Jeesus, aita ise, Et sinu püha sõime sisse Kõik silmad usus waatakšid; Et su armu peale waates Ja kõik, mis tarwis, sinult lootes, Kõik meie mured lõpekšid. Senni kui, Issand, weel Sa elad ülewel, Elab Siion. Sest Rahuwürst, Oh Jeesus Kristi, Jää meie troostiks igaweste!

Õpetaja: (altari ees) Maria kiituselaul (Magnifikat Luuk. 1, 46—55) Issanda nimi olgu kiidetud ja austatud. Halleluuja!

Kogudus: Sest ajast ikka igaweste. Halleluuja!

Õpetaja: teeb tänupalwet. Meie Isa . . .

Kogudus: Aamen.

Õpetaja: Õnnistab kogudust.

Kogudus: Aamen, aamen, aamen.

TRÜ Raamatukogu

P. 366.

Oh sa õnnistaw, oh sa rõõmustaw Püha kallis jõuluaeg! Ilm oli hukkas, Kristus siis sündis, Ristirahwas, ristirahwas, rõõmusta!

Oh sa õnnistaw, oh sa rõõmustaw Püha Inglite laulu aeg! Petlemma wäljal Kuuldakse nüüd hääl: Ristirahwas, ristirahwas, rõõmusta!

Oh sa õnnistaw, oh sa rõõmustaw Ristikandjate õnne aeg! Kristus on sündind: Meid lunastanud: Ristirahwas, ristirahwas, rõõmusta!

S. Songi trükikoda, Wõrus.

Cens 10138.
ARH PT-328

Maarja Magdalena kabeli püha laulud 1884.

1. Kogudus laulab.

Wiisil: Oh Jeesus ülem abimees.

Sam sammult astun edasi, Mind wiimne sam wiib hauda; Mo elu lõpeb alati, Aeg lendes lähab mööda. Kus on need päewad, aastad jään'd, Mis minu silm on näha saan'd? Kõik möödas, kõik on lõpnud.

Nii lõpeb minu elu ka, Pea olen ilmast läinud; Nii sündis tuhat teistega, Mis minu silmad näinud. Muld mullaks saab, waim ülesʃ' lääb; Kes aga Jeesu omaks jääb, Sel pole surma karta.

Ma palun sind, oh Jeesuke! Tee targaks minu meele, Et seda usun kindlaste, Kui häda tuleb peale; Et sinult abi ootan ma, Kui hing siit wõtab lahkuda Sest ihust teawa poole.

2. Õpetaja loeb Taw. laul 90, 2—13. **3. Kogudus laulab:**

Wiisil: Weri on meid ühendanud.

1. Aeg, oh aeg, sa lähad mööda, Tõtad surma poole jõuda, Mina tõttan sinuga! Nagu lind, mis mööda lendab, Nagu unenägu kaub, Kaub minu elu ka.

2. Lühike ja waene elu, Mis täis hirmu, häda, walu, Wäga pea lõped sa! Hakatus, see oli eile, Lõpetus on täna, homme. Pea haudas hingan ma.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

3. Oh kolmainus Jumal, aita Mind siin aega nenda wiita, Et ma ennast walmistan! Pea on kõik ära lõpnud, pea wiimne tund on tulnud; Aita, et ma õnsaks saan!

4. Armust minu üle walwa, Et ma liha peal' ei külwa, mis mul saadab hukatust! Waid et sinu armu nõuan Järgest sinu poole jõuan! Siis toob surm mul õnnistust.

4. Õpetaja loeb Jes. 40, 1—3. **5. Kogudus laulab:**

„Ärkage!" nii wahid hüüdwad, Ja linna kõrgest tornist laulwad: „Jeruusalem, oh ärka sa! Süda-öö on kätte jõudnud, Ja wahimehed on jo hüüdnud: Oh targad neitsid tõuske ka, Ja wõtke lambid nüüd, Sest peigmees ootab teid! Halleluja! Nüüd ruttage, Et olete ka walmis oma peiule."

Wahid laulwad, Siion kuuleb, Ta süda wäga rõõmusteleb, Ja ärkab, tõuseb rutuga; Peigmees tuleb taewast auus, Ning armu wäes, taewa jõus, Ta walgus paistab selgest ka. Oh tule, kallis peig! Oh Jesus, Issa Tal! Hosianna! Jo tuleme Nüüd peiule Ta kalli rõõmu-lauale.

6. Õpetaja loeb Ilm. 20, 11—15. **7. Kogudus laulab:**

Wiisil: Jeesus surma ära woitja.

„Tule surm ja peasta lahti!" — Nenda hädas hüame, kui meil teistest liiga tehti; Kättemaksmist püüame. Walmistad ja nenda ennast, Minu hing, kui lahkud ilmast? Surm on kerge ütelda! On nii kerge surra ka?

Surres saad sa auu ehk häbi, Elusse ehk tulesse! Surm on uks, kust astud lädi Taewasse ehk põrgusse. Hing, oh mõtle selle peale, Tulgu ikka sulle meele: Surma wastu walmista, On so tarwilisem töö.

Jeesus üksi aitab surmas, Muidu alla waudsa: On ta sulle wõeras ilmas, Kuida tahat surra sa? See, kes so eest surma läinud, Sinu wõlad teinud, Wõib sind üksi kinnita, Surma walus trööstida.

Tahad õnsas äräsurra, Siis end aegsast walmista, Oma meelt ja tahtmist murra, Jeesul ennast anna sa!

Tema püha haawuſt woolab, mis ſo ſurma walu neelab; Tema were kuue ſees on ſul rahu lahkudes.

Kallis elu würſt, oh anna, Kui mo ſurma tund on käes: Et ma wõikſin julgeſt minna kiitma ſind ſo auu ſees: Iga päew ſiit üles poole tõmba iſe minu meele, Et ma woikſin rõõmuga Surma peale mõtelda.

8. Jutlus Ebr. 4, 9—11. **9. Kogudus laulab:**

Wiiſil: Mind Jumal Jſſa õnnista.

Oh patune, et ärka teal Ja halusta ſo hinge peal! Meelt anna parandada! Weel täna paistab armu päik', Ehk homme igawene aeg Wõib patu palka anda. Ons teada ſul mil ſured ſa? Sa wõid weel täna lahkuda!

Oh ſina „igawene aeg," Sa tungid hingeſſe kui mõeg, Et ſa ei üal lõpe! Aeg igawene, määrmata, Kui patudes mind tabad ſa, Siis ka mo piin ei lõpe! Seepäraſt, Jeeſus walmiſta Mind, et woin taewa pärida!

10. Õpetaja loeb Ilmut. 7, 9—17. **11. Kogudus laulab:**

Wiiſil: Mo ſüdameſt ja meeleſt.

Kes Jeeſuſt armaſtanud, Ta waſtu tõttage! Kes taaga kannatanud, Nüüd rahus hingage! Pruut krooni kannab nüüd, Seſt rõõmu tunnib tulnud. Kõik waew on mööda läinud Ja taewa lähme ſiit.

Käes rahu-, wõidu-palmid, Ja walged riided ka; nüüd wõidu püha ſalmid On kuulda lõpmata. Kui talwe mööda läind, Siis oras ſeiſab haljalt: Seal rõõmu eluks tõuſeb, Kes ſurma hirmu näind.

Suur Saalem on nüüd leitud, See rahu-rõõmu linn Seal igaweste hoitud, Kes laanes ekſind ſiin, Sääl pärliwärawad, Sääl rooſi-rohu-aiad, Sääl kallid pulma lauad, Sääl kullaſt uulitſad.

Oh Jeeſus rõõmu päike, Meil tõuſe, tule ſa! Oh walgusta ſa meidgi, Meid ſaada rõõmuſta! Kõik ſõda lõpeta. Nüüd tõſtame ſo poole Südame tänu heale, Et ſa meid lunaſtanud.

3. Oh kolmainus Jumal, aita Mind siin aega nenda wiita, Et ma ennast walmistan! Pea on kõik ära lõpnud, pea wiimne tund on tulnud; Aita, et ma õnsaks saan!

4. Armust minu üle walwa, Et ma liha peal' ei külwa, mis mul saadab hukatust! Waid et sinu armu nõuan Järgest sinu poole jõuan! Siis toob surm mul õnnistust.

4. Õpetaja loeb Jes. 40, 1—3. **5. Kogudus laulab:**

„Ärkage!" nii wahid hüüdwad, Ja linna kõrgest tornist laulwad: „Jeruusalem, oh ärka sa! Süda-öö on kätte jõudnud, Ja wahimehed on jo hüüdnud: Oh targad neitsid tõuske ka, Ja wõtke lambid nüüd, Sest peigmees ootab teid! Halleluja! Nüüd ruttage, Et olete ka walmis oma peiule."

Wahid laulwad, Siion kuuleb, Ta süda wäga rõõmusteleb, Ja ärkab, tõuseb rutuga; Peigmees tuleb taewast auus, Ning armu wäes, taewa jõus, Ta walgus paistab selgest ka. Oh tule, kallis peig! Oh Jesus, Issa Tal! Hosianna! Jo tuleme Nüüd peiule Ta kalli rõõmu-lauale.

6. Õpetaja loeb Ilm. 20, 11—15. **7. Kogudus laulab:**

Wiisil: Jeesus surma ära woitja.

„Tule surm ja peasta lahti!" — Nenda hädas hüame, kui meil teistest liiga tehti; Kättemaksmist püüame. Walmistad ja nenda ennast, Minu hing, kui lahkud ilmast? Surm on kerge ütelda! On nii kerge surra ka?

Surres saad sa auu ehk häbi, Elusse ehk tulesse! Surm on uks, kust astud lädi Taewasse ehk põrgusse. Hing, oh mõtle selle peale, Tulgu ikka sulle meele: Surma wastu walmista, On so tarwilisem töö.

Jeesus üksi aitab surmas, Muidu alla waudsa: On ta sulle wõeras ilmas, Kuida tahat surra sa? See, kes so eest surma läinud, Sinu wõlad teinud, Wõib sind üksi kinnita, Surma walus trööstida.

Tahad õnsas ärasurra, Siis end aegsast walmista, Oma meelt ja tahtmist murra, Jeesul ennast anna sa! Tema püha haawust woolab, mis so surma walu neelab; Tema were kuue sees on sul rahu lahkudes.

Kallis elu würst, oh anna, Kui mo surma tund on käes: Et ma wõiksin julgest minna kiitma sind so auu sees: Iga päew siit üles poole tõmba ise minu meele, Et ma woiksin rõõmuga Surma peale mõtelda.

8. Jutlus Ebr. 4, 9—11. **9. Kogudus laulab:**

Wiisil: Mind Jumal Issa õnnista.

Oh patune, et ärka teal Ja halusta so hinge peal! Meelt anna parandada! Weel täna paistab armu päik', Ehk homme igawene aeg Wõib patu palka anda. Ons teada sul mil sured sa? Sa wõid weel täna lahkuda!

Oh sina „igawene aeg," Sa tungid hingesse kui mõeg, Et sa ei iial lõpe! Aeg igawene, määrmata, Kui patudes mind tabad sa, Siis ka mo piin ei lõpe! Seepärast, Jeesus walmista Mind, et woin taewa pärida!

10. Õpetaja loeb Ilmut. 7, 9—17. **11. Kogudus laulab:**

Wiisil: Mo südamest ja meelest.

Kes Jeesust armastanud, Ta wastu tõttage! Kes taaga kannatanud, Nüüd rahus hingage! Pruut krooni kannab nüüd, Sest rõõmu tunnid tulnud. Kõik waew on mööda läinud Ja taewa lähme siit.

Käes rahu-, wõidu-palmid, Ja walged riided ka; nüüd wõidu püha salmid On kuulda lõpmata. Kui talwe mööda läind, Siis oras seisab haljalt: Seal rõõmu eluks tõuseb, Kes surma hirmu näind.

Suur Saalem on nüüd leitud, See rahu-rõõmu linn Seal igaweste hoitud, Kes laanes eksind siin, Sääl pärliwärawad, Sääl roosi-rohu-aiad, Sääl kallid pulma lauad, Sääl kullast uulitsad.

Oh Jeesus rõõmu päike, Meil tõuse, tule sa! Oh walgusta sa meidgi, Meid saada rõõmusta! Kõik sõda lõpeta. Nüüd tõstame so poole Südame tänu heale, Et sa meid lunastanud.

12. Õpetaja loeb Ilm. 21, 1—5. **13. Kogudus laulab:**

Jeruusalem, ſa püha taewa lin, Ma ootan waluga,
Et ma kord ſinu ſisſe jõuakſin, Mo ſüda rahuta.
Kõik ilma maad ma jätan, Siis maha rõõmſaste,
Ja armu tiiwul tõttan, Siit ära, ülesſe.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike, Oh millal jõuad ſa?
Et minu igatſeja hingeke Saaks ilmaſt lahkuda.
Ma ſeda Jumalale Siis tahan uskuda,
Et oma peris maale Wõiks minna elama.

14. Kogudus laulab:

15. Palwe.

Wiiſil: Mo elu Kristus iſe.

Kui minu päike weereb, Mo elu õhtu kä, Surm juba ligi jõuab, Mo juure, Jsſand, jä!
So kätte waimu annan, Mo Jeeſus, julgeste, Seſt lahkudes ſiit lähan So taewa tõeste.
Sääl ſõa riistu heidan Kül käeſt ära ma; Sääl igaweste hingan, Sääl rahu riik on käe. —

16. Õnnistamine.

17. Kogudus laulab.

18. Jſſa meie palwe.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-50

Gegen den Druck dieſer Kirchhofsfeſtlieder iſt von Seiten des Livländiſchen Evang.-Luther. Conſiſtorii nach vorgängiger Durchſicht derſelben nichts einzuwenden.

St. Marien in Dorpat, 1884, Mai 23.

Im Namen und Auftrage des Conſiſtorii:

Nr. 2325. H. A. Willigerode, Conſiſtorialrath.

Zenſuri pooleſt lubatud. — Tartus, 24. Mail 1884.

Trükitud Wilh. Juſt'i trükikojas Tartus.

ARH PT-328
Cens. 11076.
Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Maarja-Vara
Kabelipüha laulud
1886.

I. Kogudus laulab wiisil: Mu südamest ja meelest.

Mo hinge sisse tule Mind waatma püha Waim,
Kes tõid uut elu mulle, Kui ilmale ma sain. Oh,
armas sõber sa, Kes tulid Issast Pojast Säält õndsa
taewa majast, Sind kiidan rõõmuga!

Oh, oma wäge maitsda Ka anna hingele, Ja sellega
mind kaitse, Mind patust lahti tee! Oh puhasta mu
meelt, Et wõiksin puhtast hingest Sind ikka kiita järgest:
Seks walmista mu keelt.

Üks kuinud oks ma olin, Mind tegid haljaks, heaks;
Ka surma wäes ma olin, Mind tegid elawaks: Surm
suri ristmises! Ja Jeesu were läbi Sain mina elu
abi, Siin omas nõtruses.

Su and on õige palwe: Kui palun sinu käest,
Siis palwel on küll wäge, Ta tungib häda seest
Ka üles taewasse, Ja hüiab ikka peale, Siis kuuleb
tema heale Ka Issand heldeste.

II. Õpetaja loeb Taweti laul 90, 1—12.

III. Kogudus laulab wiisil: Kes Jumalat nii laseb teha.

Küll minu surm wõib ligi olla! Aeg ära läeb, ots
pea käe; Küll mullegi wõib ruttu tulla Jo minu
wiimne tunnike! Jeesuse pärast palun ma: Mind
aita õndsast lahkuda!

Kõik enne ööd wõib tõiseks minna, Kui oli wara hommikul, Et siin maailmas olen mina, On alati surm ligi mull. Jeesuse päraſt palun ma: Minb aita õndsaſt lahkuda!

Ma mõtlen ikka otsa peale, Minb Issand aita, kui ta käe, Oh ise paranda mu meele, Minb heida Jeesu haawusse. Jeesuse päraſt palun ma: Minb aita õndsaſt lahkuda.

Minb oma maja asju seada Oh aita aegsaste, et ma Woin ikka walmis olles öölda: Tee minuga kui tahad sa! Jeesuse päraſt palun ma: Minb aita õndsaſt lahkuda!

IV. Õpetaja loeb Joan. ilm. 20, 11—15.

V. Kogudus laulab wiisil: Siion kaebab suures hädas.

Ärka üles inimene Patu uneſt rutuga, Pööra kadund lambukene, Oma elu paranda, Seſt sind pea wiiakse Wiimsel päewal kohtusse Eks ei enne seda tunnud, Et ju surma tund on tulnud.

Ärgu selle ilma rikkus, Luſt ja rõõm ja raha ka Ekſitagu sind, ei kõrkus Petku oma auuga. Oh kui julge ilmamaa! Oh kui kawal kurat ka! Oh kui pik, kui pik on põrgus Piin ja walu, ja kui hirmus!

Igawene aeg! see sõna Nii kui pitkne müristab, Eks kui mõõk ta surma anna, Kui ta hinge hirmutab? Ilma hakkamata ta, Ja ka ilma otsata. Oma telki, Jeesus wõta, Taewa sisse oh minb tõsta!

VI. Õpetaja loeb Jeſaia raam. 40, 1—3.

VII. Kogudus laulab omal wiisil.

„Ärkage“ nii wahid hüüdwad, Ja linna kõrgeſt torniſt laulwad: „Jeruusalem, oh ärka sa! Süda öö on kätte jõudnud, Ja wahimeheb on ju hüüdnud: Oh targad neitsid tõuske ka, Ja wõtke lambid nüüd, Seſt peigmees ootab teid! Halleluja! Nüüd rutage, Et olete Ka walmis oma peiule.“

PT
TRÜ Raamatuko
330-51

Wahid laulwad, Siion kuuleb, Ta ſüda wäga rõõmusteleb, Ja ärkab tõuſeb rutuste; Peigmees tuleb taewaſt auus, Ning armu wäes, taewa jõuus, Ta walgus paistab ſelgeſt ka. Oh tule, kallis peig! Oh Jeeſus Jsſa Tall! Hoſianna! Ju tuleme Nüüd peiule Ta kalli rõõmu lauale.

VIII. Õpetaja teeb jutluſt Paul. raam. Kol. r. 6, 7—8.

IX. Kogudus laulab wiiſil: Mo ſüdameſt ja meeleſt.

Oh ärka uſklik rahwas, Lampiſid walmista! Seſt päewa walgus lõpeb, Öö tuleb rutuga. Peig ſuure auuga Nüüd ſinu juurde ruttab, Keſk öö ju ilma katab, Seſt walwa hoolega.

Ei tema wiibi kaua, Oh ärge uinuge! Puud pakatawad juba, Sui tuleb tõeste. Koit ette kuulutab Ju ſelget rõõmu päewa, Seſt ära karda wäewa: Päew nuttu lõpetab.

Kes Jeeſuſt armastawad, Ta wastu tõttage! Kes ta'ga kannatanud, Nüüd rahus hingage! Pruut krooni kannab nüüd, Seſt rõõmu tunnib tulnud, Kõik waew on mööda läinud, Ja taewa läh'me ſiit.

X. Õpetaja loeb Joan. ilm. raam. 7, 9—17.

XI. Kogudus laulab omal wiiſil.

Jeruuſalem, ſa püha taewa linn, Ma ootan waluga, Et ma kord ſinu ſiſſe jõuakſin, Mo ſüda rahuta. Kõik ilma maad ma jätan Siis maha rõõmſaste, Ja armu tiiwul töttan Siit ära ülesſe.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike, Oh, millal jõuab ſa? Et minu igatſeja hingeke Saaks ilmaſt lahkuda. Ma ſeda Jumalale Siis tahan uskuda, Et oma päris maale Wõiks minna elama.

XII. Õpetaja loeb Joan. ilm. raam. 21, 1—5.

XIII. Kogudus laulab wiiſil: Mo ſüdameſt ja meeleſt.

Käes rahu wõidu palmid, Ja walged riided ka, Nüüd

Kõik enne ööd wõib tõiseks minna, Kui oli wara hommikul, Et siin maailmas olen mina, On alati surm ligi mull. Jeesuse päraſt palun ma: Mind aita õndsaſt lahkuda!

Ma mõtlen ikka otsa peale, Mind Issand aita, kui ta käe, Oh ise paranda mu meele, Mind heida Jeesu haawusse. Jeesuse päraſt palun ma: Mind aita õndsaſt lahkuda.

Mind oma maja asju seada Oh aita aegsaste, et ma Woin ikka walmis olles öölda: Tee minuga kui tahad sa! Jeesuse päraſt palun ma: Mind aita õndsaſt lahkuda!

PT
TRÜ Raamatukogu
330-51

IV. Õpetaja loeb Joan. ilm. 20, 11—15.

V. Kogudus laulab wiisil: Siion kaebab suures hädas.

Ärka üles inimene Patu unest rutuga, Pööra kadund lambukene, Oma elu paranda, Seſt sind pea wiakse Wiimsel päewal kohtusse Eks ei enne seda tunnud, Et ju surma tund on tulnud.

Ärgu selle ilma rikkus, Lust ja rõõm ja raha ka Ekſitagu sind, ei kõrkus Petku oma auuga. Oh kui julge ilmamaa! Oh kui kawal kurat ka! Oh kui pik, kui pik on põrgus Piin ja walu, ja kui hirmus!

Igawene aeg! see sõna Nii kui pitkne müristab, Eks kui möök ta surma anna, Kui ta hinge hirmutab? Ilma hakkamata ta, Ja ka ilma otsata. Oma telki, Jeesus wõta, Taewa sisse oh mind tõsta!

VI. Õpetaja loeb Jesaia raam. 40, 1—3.

VII. Kogudus laulab omal wiisil.

„Ärkage" nii wahid hüüdwad, Ja linna kõrgest torniſt laulwad: „Jeruusalem, oh ärka sa! Süda öö on kätte jõudnud, Ja wahimeheb on ju hüüdnud: Oh targad neitsid tõuske ka, Ja wõtke lambid nüüd, Seſt peigmees ootab teid! Halleluja! Nüüd rutage, Et olete Ka walmis oma peiule."

Wahid laulwad, Siion kuuleb, Ta süda wäga rõõmusteleb, Ja ärkab tõuseb rutuste; Peigmees tuleb taewaſt auus, Ning armu wäes, taewa jõuus, Ta walgus paistab selgeſt ka. Oh tule, kallis peig! Oh Jeesus Issa Tall! Hosianna! Ju tuleme Nüüd peiule Ta kalli rõõmu lauale.

VIII. Õpetaja teeb jutluſt Paul. raam. Kol. r. 6, 7—8.

IX. Kogudus laulab wiisil: Mo südameſt ja meeleſt.

Oh ärka usklik rahwas, Lampisid walmista! Seſt päewa walgus lõpeb, Öö tuleb rutuga. Peig suure auuga Nüüd sinu juurde ruttab, Kesk öö ju ilma katab, Seſt walwa hoolega.

Ei tema wiibi kaua, Oh ärge uinuge! Puud pakatawad juba, Sui tuleb tõeste. Koit ette kuulutab Ju selget rõõmu päewa, Seſt ära karda wäewa: Päew nuttu lõpetab.

Kes Jeesuſt armastawad, Ta wastu tõttage! Kes ta'ga kannatanud, Nüüd rahus hingage! Pruut krooni kannab nüüd, Seſt rõõmu tunnib tulnud, Kõik waew on mööda läinud, Ja taewa läh'me siit.

X. Õpetaja loeb Joan. ilm. raam. 7, 9—17.

XI. Kogudus laulab omal wiisil.

Jeruusalem, sa püha taewa linn, Ma ootan waluga, Et ma kord sinu sisse jõuaksin, Mo süda rahuta. Kõik ilma maad ma jätan Siis maha rõõmsaste, Ja armu tiiwul tõttan Siit ära ülesse.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike, Oh, millal jõuad sa? Et minu igatseja hingeke Saaks ilmaſt lahkuda. Ma seda Jumalale Siis tahan uskuda, Et oma päris maale Wõiks minna elama.

XII. Õpetaja loeb Joan. ilm. raam. 21, 1—5.

XIII. Kogudus laulab wiisil: Mo südameſt ja meeleſt.

Käes rahu wõidu palmid, Ja walged riided ka, Nüüd

wõidupüha ſalmid On kuulda lõpmata. Kus talwe mööda läinb, Siis oras ſeiſab haljalt: Seal rõõmu eluks tõuſeb, Kes ſurma hirmu näinb.

Suur Saalem on nüüd leitud, See rahu, rõõmu linn, Sääl igaweste hoitud, kes laanes ekſinb ſiin, Sääl pärli wärawad, Sääl rooſi rohuaiad, Sääl kallid pulma lauad, Sääl kullaſt uulitſad.

Oh, Jeeſus rõõmu päike, Meil tõuſe tule ſa! Oh walgusta ſa meidki, Meid ſaada, rõõmusta! Kõik ſõda lõpeta, Nüüd tõstame ſu poole Südame tänu heale, Et ſa meid lunaſtad.

XIV. Palwe.

XV. Kogudus laulab wiiſil: Jeruuſalem, ſa püha taewa linn. Oh elu rõõm, mis ſurma kautab, Mo ſüdand täidab ſa! Oh püha rahu, mis mind koſutab, Kui kallis oled ſa! Nii kui üks lõukene End lauldes ülendab, Nii minu hingekene Ka lauldes taewa ſaab.

XVI. Õnnistaminne.

XVII. Kogudus: Amen, Amen, Amen.

XVIII. Jsſameie palwe.

TRÜ Raamatukogu

Дозволено цензурою. — Ревель, 14-го Іюня 1886 г.

Trükitud Eestimaa ſinodi kirjadega.

ARH PT-328
Cens. 11564.
Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Maarja-Magdalena kabeli püha laulud 1887.

1. Kogudus laulab:

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Kui on siin maa pääl kantud
Küll mõni raske koorm,
Siis saab meil wiimaks antud
Weel patu palgaks surm.

See wõtab sugulased
Ja armsad sõbrad käest,
Ja wiib meid ise wiimaks
Siit ära tõiste eest.

See on üks waene lugu
Maailma algmisest,
Ja siiski süda leinab,
Et sa ei pääse sest.

Ja waata, sina pääsed
Sest surma hädast ka,
Et sulle abiks tulnud
Su Õnnistegija.

Ta kandis sinu koorma
Ta kannatas so süüd,
Ta andis ennast surma
Sind wälja kista nüüd.

2. Õpetaja loeb Taw. laul 90, 2—12.

3. Kogudus laulab:

Wiisil: Siion kaebab suures hädas.

Igawene aeg! see sõna
Nii kui pikne müristab;
Eks kui mõõk ta surma anna,
Kui ta hinge hirmutab?

Ilma hukkamata ta
Ja ka ilma otsata,
Kui ma mõttes mõtlen seda,
Tuksub wäristes mu süda.

Walu, waew, ta otsa lõpeb,
Nutt ja kaebdus mööda lääb,
Igawene waew, kui tuleb,
Kes ta otsa iial näeb?
Tema waewab lõpmata,
Sööb ja närib armuta.
Kedagi ta lahti anna,
Nii on Jeesu oma sõna.

Igawene aeg, see ajab
Südant kartma wäristes;
Kaua, kaua, ikka kestab,
Kas weel naerad pilgates?
Näen ma seda pikka ööd,
Näen ka oma patu ööd,
Siis ma kohkun ära hirmust,
Igawese walu hirmust.

4. Õpetaja loeb Jes. 40, 1—3.

5. Kogudus laulab:

„Ärkage!" nii wahid hüüdwad
Ja linna kõrgest tornist laulwad:
Jerusalem, oh ärka sa!
Süda-öö on kätte jõudnud
Ja wahimehed on ju hüüdnud:
Oh targad neitsid, tõuske ka,
Ja wõtke lambid nüüd,
Sest peigmees ootab teid!
Halleluja nüüd ruttage, Et olete
Ka walmis oma peiule."

Wahid laulwad, Siion kuuleb,
Ta süda wäga rõõmusteleb,
Ja ärkab, tõuseb rutuga;
Peigmees tuleb taewast auus,
Ning armu wäes, taewa jõuus,
Ta walgus paistab selgest ka.
Oh tule, kallis peig!
Oh Jeesus, Isa Tall!
Hosianna! Ju tuleme Nüüd peiule
Ta kalli rõõmu lauale.

Õpetaja loeb Ilmut. 20, 11—15.

7. Kogudus laulab:

PT
TRÜ Raamatukogu
330-52

Wiisil: Siion kaebab suures hädas.

Ärka üles, inimene, Patu unest rutuga, Pööra kadund lambukene, Oma elu paranda, Sest sind pea wiiakse Wiimsel päewal kohtusse, Eks ei enne seda tunnud, Et ju surma tund on tulnud?

Ärgu selle ilma rikkus, Lust ja rõõm ja rahu ka Ekſitagu sind, ei kõrgus, Petku oma auuga. Oh kui julge ilma maa, Oh kui kawal kurat ka, Oh kui pikk, kui pikk on põrgus Piin ja walu, ja kui hirmus!

Igawene aeg! — see sõna Nii kui pikne müristab, Eks kui mõõk ta surma anna, Kui ta hinge hirmutab? Ilma hakkamata ta Ja ka ilma otsata. Oma telki Jeesus wõta, Taewa sisse mind oh tõsta!

8. Jutlus Joan. ew. 14, 2. 3.

9. Kogudus laulab:

Jeruusalem, sa püha taewa linn, Ma ootan waluga, Et ma kord sinu sisse jõuaksin, Mu süda rahuta. Kõik ilma maad ma jätan Siis maha rõõmsaste Ja armu tiiwul töttan Siit ära, ülesse.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike, Oh millal jõuad sa? Et minu igatseja hingeke Saaks ilmast lahkuda. Ma seda Jumalale Siis tahan uskuda, Et oma pärismaale Wõiks minna elama.

10. Õpetaja loeb Ilmut. 7, 9—17.

11. Kogudus laulab:

Wiisil: Mu südamest ja meelest.

Kes Jeesust armastanud, Ta wastu töttage! Kes ta-ga kannatanud, Nüüd rahus hingage! Pruut krooni kannab nüüd, Sest rõõmutunnid tulnud. Kõik waew on mööda läinud Ja taewa lähme siit.

Käes rahu- wõidu-palmid Ja walged riided ka; Nüüd wõidupüha salmid on kuulda lõpmata. Kui talwe mööda läinud, Siis oras seisab haljalt: Seal rõõmu eluks tõuseb, Kes surma hirmu näind.

Suur Salem on nüüd leitud, See rahu-rõõmulinn, Seal igaweste hoitud, Kes laanes eksind siin, Seal perliwärawad, Seal roosi-rohuaiad, Seal kallid pulma-lauad, Seal kullast uulitsad.

Oh Jeesus, rõõmu päike, Meil tõuse, tule sa! Oh walgusta sa meidgi, Meid saada, rõõmusta! Kõik sõda lõpeta. Nüüd tõstame so poole Südame tänu hääle, Et sa meid lunastand.

12. Õpetaja loeb Joan. ilm. 21, 1—5.

13. Kogudus laulab:

Wiisil: Sa meie lootus Jeesuke.

Seal rõõmu roosid õitsewad,
Head rohumaad sind toidawad,
Oh hing! Siis lenda ülesse
Kui kotkas taewa kõrgesse:
Küll Jeesu käed seal lahti wõtawad
Need kõrged kallid pärliwärawad.

Mind laske minna, rutata,
See hulga sekka saada ka,
Mis seisab Talle järje ees
Seal suure ilu, auu sees,
Ja laulab kiitust taewa seltsiga
Küll selge pehme rõõmu healega.

Mu laewa purjed, Jeesuke,
Oh päästa, hinge wennake,
Et rahu sadamasse lääks
Mu hing, ja rõõmu randa saaks,
Kus lõpeb tuul ja torm ja ahastus,
Ja kosutab meid elu rõõmustus.

Ilma hukkamata ta
Ja ka ilma otsata,
Kui ma mõttes mõtlen seda,
Tuksub wäristes mu süda.

Walu, waew, ta otsa lõpeb,
Nutt ja kaebdus mööda lääb,
Igawene waew, kui tuleb,
Kes ta otsa iial näeb?
Tema waewab lõpmata,
Sööb ja närib armuta.
Kedagi ta lahti anna,
Nii on Jeesu oma sõna.

Igawene aeg, see ajab
Südant kartma wäristes;
Kaua, kaua, ikka kestab,
Kas weel naerad pilgates?
Näen ma seda pikka ööd,
Näen ka oma patu ööd,
Siis ma kohkun ära hirmust,
Igawese walu hirmust.

4. Õpetaja loeb Jes. 40, 1—3.

5. Kogudus laulab:

„Ärkage!" nii wahid hüüdwad
Ja linna kõrgest tornist laulwad:
Jeruusalem, oh ärka sa!
Süda-öö on kätte jõudnud
Ja wahimehed on ju hüüdnud:
Oh targad neitsid, tõuske ka,
Ja wõtke lambid nüüd,
Sest peigmees ootab teid!
Halleluja nüüd ruttage, Et olete
Ka walmis oma peiule."

Wahid laulwad, Siion kuuleb,
Ta süda wäga rõõmusteleb,
Ja ärkab, tõuseb rutuga;
Peigmees tuleb taewast auus,
Ning armu wäes, taewa jõuus,
Ta walgus paistab selgest ka.
Oh tule, kallis peig!
Oh Jeesus, Isa Tall!
Hosianna! Ju tuleme Nüüd peiule
Ta kalli rõõmu lauale.

Õpetaja loeb Ilmut. 20, 11—15.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-52

7. Kogudus laulab:

Wiisil: Siion kaebab suures hädas.

Ärka üles, inimene, Patu unest rutuga, Pööra kadund lambukene, Oma elu paranda, Sest sind pea wiiakse Wiimsel päewal kohtusse, Eks ei enne seda tunnud, Et ju surma tund on tulnud?

Ärgu selle ilma rikkus, Lust ja rõõm ja rahu ka Ekstitagu sind, ei kõrgus, Petku oma auuga. Oh kui julge ilma maa, Oh kui kawal kurat ka, Oh kui pikk, kui pikk on põrgus Piin ja walu, ja kui hirmus!

Igawene aeg! — see sõna Nii kui pikne müristab, Eks kui mõõk ta surma anna, Kui ta hinge hirmutab? Ilma hakkamata ta Ja ka ilma otsata. Oma telki Jeesus wõta, Taewa sisse mind oh tõsta!

8. Jutlus Joan. ew. 14, 2. 3.

9. Kogudus laulab:

Jeruusalem, sa püha taewa linn, Ma ootan waluga, Et ma kord sinu sisse jõuaksin, Mu süda rahuta. Kõik ilma maad ma jätan Siis maha rõõmsaste Ja armu tiiwul tõttan Siit ära, ülesse.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike, Oh millal jõuad sa? Et minu igatseja hingeke Saaks ilmast lahkuda. Ma seda Jumalale Siis tahan uskuda, Et oma pärismaale Wõiks minna elama.

10. Õpetaja loeb Ilmut. 7, 9—17.

11. Kogudus laulab:

Wiisil: Mu südamest ja meelest.

Kes Jeesust armastanud, Ta wastu tõttage! Kes ta-ga kannatanud, Nüüd rahus hingage! Pruut krooni kannab nüüd, Sest rõõmutunnid tulnud. Kõik waew on mööda läinud Ja taewa lähme siit.

Käes rahu- wõidu-palmid Ja walged riided ka; Nüüd wõidupüha salmid on kuulda lõpmata. Kui talwe mööda läinud, Siis oras seisab haljalt: Seal rõõmu eluks tõuseb, Kes surma hirmu näind.

Suur Salem on nüüd leitud, See rahu-rõõmulinn, Seal igaweste hoitud, Kes laanes eksind siin, Seal perliwärawad, Seal roosi-rohuaiad, Seal kallid pulma-lauad, Seal kullast uulitsad.

Oh Jeesus, rõõmu päike, Meil tõuse, tule sa! Oh walgusta sa meidgi, Meid saada, rõõmusta! Kõik sõda lõpeta. Nüüd tõstame so poole Südame tänu hääle, Et sa meid lunastand.

12. Õpetaja loeb Joan. ilm. 21, 1—5.

13. Kogudus laulab:

Wiisil: Sa meie lootus Jeesuke.

Seal rõõmu roosid õitsewad,
Head rohumaad sind toidawad,
Oh hing! Siis lenda ülesse
Kui kotkas taewa kõrgesse:
Küll Jeesu käed seal lahti wõtawad
Need kõrged kallid pärliwärawad.

Mind laske minna, rutata,
See hulga sekka saada ka,
Mis seisab Talle järje ees
Seal suure ilu, auu sees,
Ja laulab kiitust taewa seltsiga
Küll selge pehme rõõmu healega.

Mu laewa purjed, Jeesuke,
Oh päästa, hinge wennake,
Et rahu sadamasse lääks
Mu hing, ja rõõmu randa saaks,
Kus lõpeb tuul ja torm ja ahastus,
Ja kosutab meid elu rõõmustus.

14. Palwe.

15. Kogugus laulab:

Wiisil: Nüüd surnu keha matame.

Kuis tahan ma sind tänada
Kui hauast wõtan lennata
Su juurde, Jnmal, ja su ees
Sääl seista pulma ehte sees!

Kuis wõtab sääl mu laulu hääl,
Sind kümne keelse kandli pääl
Mu Jumal, kiita otsata,
Et surma wõtsid surmata!

Oh tulgu matjad, matku ka
Mind hauda tõusmist ootama;
Oh tulgu inglid kandku ka
Mind taewale, sind nägema!

16. Õnnistamine.

17. Kogudus laulab: Amen.

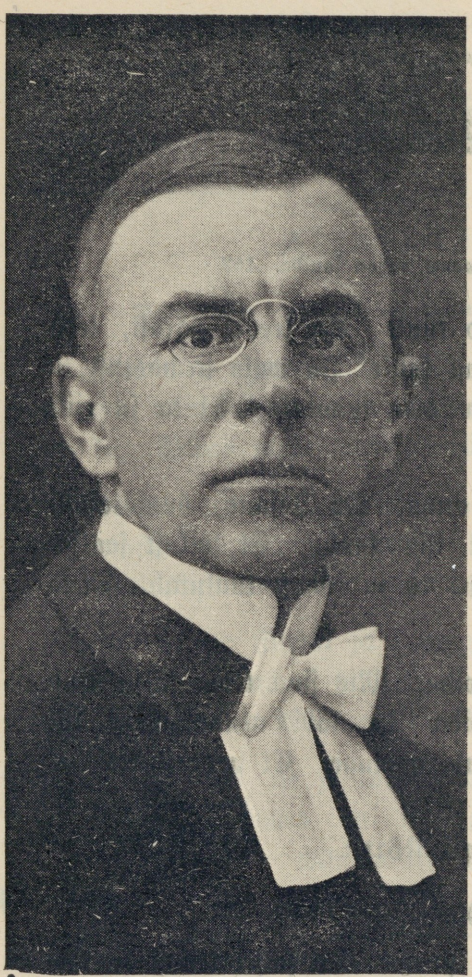
18. Jssa-meie palwe.

TRÜ Raamatukogu

Дозволено цензурою. — Дерптъ, 15. Мая 1887.

Trükitud A. Grenzsteini trükikojas Tartus.

ARH PT-328

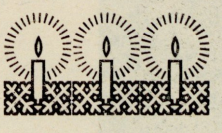

Maarja-Magdaleena koguduse õpetaja Eduard Tennmann'i ametisse seadmise jumalateenistus

5. augustil 1923.

Õpetaja Eduard Tennmann sündis Peterburis 17./29. juulil 1878 masinameistri pojana, lõpetas 1896 kommertskooli, töötas tehnilise äri alal kuni 1904, oli Tartu Ülikoolis usuteadust õppimas 1905—10, proowiaastal 1910/11 Wiljandis õp. E. Mickwitz'i juures, ordineeritud Audrus 9. oktoobril 1911 Pärnu abiõpetajaks õp. J. Hasselblatt'i juure. Pärnus usu- ja keelteõpetaja 1911—17, Tallinnas mitmes keskkoolis usuõpetaja 1917—1920, ühtlasi Rahwa Ülikooli mõtteteaduse lektor, 1920 — 1. maini 1923 Jüri koguduse õpetaja, 1920 detsembrist peale uueste awatud Tartu Ülikooli usuteaduskonnas wõrdlewa uskudeteaduse dotsent.

J. Mällo trükk, Tartus.

Wiisil: Sull', Sull', Jehoowa, tahan laulda. 152.

Oh Issand, meie palwed kuule Su teenri päraſt, keda ſead ſa; Oh anna wäge tema ſuule Ja wala armastuſt ta ſisſe ka, Et ſinu Waim ka teda juhataks, Et ta ſu riiki maa peal kaswataks.

Ta waimu külwile ſa anna, Oh Issand, õnnistamiſt ülewelt, Ta läbi ſina hoolt ſiin kanna, Et lõikuſt ſaaksid oma põllu pealt, Et kõik, mis ta ſu ſõnaſt kuulutab, Meid ikka uſus, armus kinnitab.

Oh ſeda karja wõta hoida, Mis ſina tema kätte uſud nüüd, Ja eluleiwaga ka toida Ta läbi nende hingi, ſüdameid. Oh hoia kõiki, Issand, armuga, Et nendeſt ükski ei ſaa kaduda.

Piiskopi kõne.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-59

Wiisil: Sull', Sull', Jehoowa, tahan laulda. 152.

Küll loodame ſu armu peale: Ta ſisſetulemiſt ſa õnnista, Ta jalad ſaada rahuteele, Ja uſutöös ſa teda awita! Jää meile! Sulle meie ristitud, Ja ſinu werega ka ostetud.

Ametisſe ſeadmiſe talitus.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste. 342.

Oh Püha Waim, meil' tule ſa Nüüd ſüdamesſe elama, Oh tule, walgustaja! Su paistus paiſtku wägewaſt, Meid tehku targaks nobedaſt, Sa õige rõõmustaja! Kui ſa Nõnda Meile tuled, palweid kuuled, ſiis ſaab meile Maa peal taewa elu jälle.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Sa kingid tarkust wagale, Ja mõistust awad kõigile, Kes sind siin armastawad, Et ühes meeles kindlaste, Ja ühes usus puhtaste Su nime kuulutawad. Tõtta, Wõta Mõtted, meeled, suud ja keeled omal' ohwriks, Meile rõõmuks, sulle auuks.

Alguslitургia.

Wiisil: Wõta nüüd Issand, wägewat kuningat kiita. 96.

Issand, sa igatsed ikka meid rõõmuga täita, Armastust, õnne ja ustawust meiega wõita. Südamed sa Uuendad iluga ka, Tahad meid taewale wõita.

Waata, mis wäeti ja nõrk ja mis tarwitab toetust, Ning Sinu najale püstitab langewat lootust, Ülendad sa, Ehid ja kinnitad ka, Rahuldad rikkalt kõik ootust.

Issand, me Jumal ja kuningas, wägew ja püha, Enam sa meilt ju ei nõua ja iial ei taha, Kui aga, et Otsiks kõik ülemat tõtt: Wõidame ära kõik paha.

Issand, kes ise ju loonud meid looduse krooniks, Kellele pilwed ja mäed on kuninga trooniks, Walitse meid, Juhata õiguse teid, Muuda ilm Jumala hooneks.

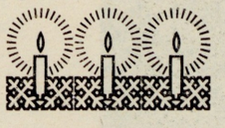
Jutlus.

Ole sa tänatud, Issand, me Looja ja Isa, Kes sina kuuled ja waigistad otsija kisa. Kiidetud sa Ole, ja ülistud ka. Paremat waimu meil' lisa.

Teadaanded.

Wiisil: Jmeline Issand. 334.

Auuline Jumal! Et sind kiidan usus, Teenin tões sind ja waimus, Et kui pühad inglid Su ees seisan mina Ja sind näen, oh anna sina! Alati Sinule Rõõmuks elu olgu Ja su auks tulgu.

Wiisil: Sull', Sull', Jehoowa, tahan laulda. 152.

Oh Issand, meie palwed kuule Su teenri päraſt, keda ſead ſa; Oh anna wäge tema ſuule Ja wala armastuſt ta ſisſe ka, Et ſinu Waim ka teda juhataks, Et ta ſu riiki maa peal kaswataks.

Ta waimu külwile ſa anna, Oh Issand, õnnistamiſt ülewelt, Ta läbi ſina hoolt ſiin kanna, Et lõikuſt ſaaksid oma põllu pealt, Et kõik, mis ta ſu ſõnaſt kuulutab, Meid ikka uſus, armus kinnitab.

Oh ſeda karja wõta hoida, Mis ſina tema kätte uſud nüüd, Ja eluleiwaga ka toida Ta läbi nende hingi, ſüdameid. Oh hoia kõiki, Issand, armuga, Et nendeſt ükski ei ſaa kaduda.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-59

Piiskopi kõne.

Wiisil: Sull', Sull', Jehoowa, tahan laulda. 152.

Küll loodame ſu armu peale: Ta ſisſetulemiſt ſa õnnista, Ta jalad ſaada rahuteele, Ja uſutöös ſa teda awita! Jää meile! Sulle meie ristitud, Ja ſinu werega ka ostetud.

Ametisſe ſeadmiſe talitus.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste. 342.

Oh Püha Waim, meil' tule ſa Nüüd ſüdamesſe elama, Oh tule, walgustaja! Su paistus paiſtku wägewaſt, Meid tehku targaks nobedaſt, Sa õige rõõmustaja! Kui ſa Nõnda Meile tuled, palweid kuuled, ſiis ſaab meile Maa peal taewa elu jälle.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Sa kingid tarkuſt wagale, Ja mõistuſt awad kõigile, Kes ſind ſiin armastawad, Et ühes meeles kindlaste, Ja ühes uſus puhtaste Su nime kuulutawad. Tõtta, Wõta Mõtted, meeled, ſuud ja keeled omal' ohwriks, Meile rõõmuks, ſulle auuks.

Alguſliturgia.

Wiisil: Wõta nüüd Issand, wägewat kuningat kiita. 96.

Issand, ſa igatſed ikka meid rõõmuga täita, Armastuſt, õnne ja uſtawuſt meiega wõita. Südamed ſa Uuendad iluga ka, Tahad meid taewale wõita.

Waata, mis wäeti ja nõrk ja mis tarwitab toetuſt, Ning Sinu najale püſtitab langewat lootuſt, Ülendad ſa, Ehid ja kinnitad ka, Rahuldad rikkalt kõik ootuſt.

Issand, me Jumal ja kuningas, wägew ja püha, Enam ſa meilt ju ei nõua ja iial ei taha, Kui aga, et Otſiks kõik ülemat tõtt: Wõidame ära kõik paha.

Issand, kes iſe ju loonud meid looduſe krooniks, Kellele pilwed ja mäed on kuninga trooniks, Walitſe meid, Juhata õiguſe teid, Muuda ilm Jumala hooneks.

Jutlus.

Ole ſa tänatud, Issand, me Looja ja Iſa, Kes ſina kuuled ja waigistad otſija kiſa. Kiidetud ſa Ole, ja ülistud ka. Paremat waimu meil' liſa.

Teadaanded.

Wiisil: Imeline Issand. 334.

Auuline Jumal! Et ſind kiidan uſus, Teenin tões ſind ja waimus, Et kui pühad inglid Su ees ſeiſan mina Ja ſind näen, oh anna ſina! Alati Sinule Rõõmuks elu olgu Ja ſu auks tulgu.

Elu õhk ſa oled, Ja maailma põhi, Elu ſeeme, hinge rohi. Sügaw armumeri, Hing ſu ſisſe waob, Surm ja häda ſiis kõik kaob. Mu ſees ſa, Su ſees ma! Nii ſu ſisſe heidan, Sinuſt rahu leian.

Kirikupalwe.

Piiskoplik õnnistamine.

Wiiſil: Mu jõud, ſind tahan armastada. 383.

Mind oma tee peal wõta hoida Ja keela ära ekſimaſt, Mind laſe õiget rada leida; Kui ſeiſan, hoia langemaſt. Mu ihu, hinge walgusta, Mu päike, armuga.

Sind, Jumal, tahan igatſeda, Sind tahan nõuda, minu kroon, Ja lõpmata ſind armastada, Ka ſiis, kui raske waew mul on. Kunni ma elu lõpetan, Sind, Jeeſus, armastan.

TRÜ Raamatukogu

Lens. 12192. ARH ET-328
Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARH

Maarja Magdaleena
une kabeli-aia
pühitsemise laulud
1888.

I.

Oh Püha Waim, et tule sa
Ja pane meid kord hingama
Siin pühitsetud mulda.
Seks pühitse meid endid ka,
Et wõiksime ka tõlbada
Sul oma palwid tuua.
Kui sa
Nõnda
Palwid kuuled, meile tuled, siis saab jälle
Rahu paigaks kabel meile.

Oh pühitse nüüd seegi maa,
Ta olgu neile puutmata,
Kel olemas ropp süda,
Et wõime ilma mureta
Ka omastega hingata
Siin pühitsetud mullas.
Seda
Anna
Armust mulle, et saan sulle auu anda,
Kui mind kantud rahu randa.

2.

Pühitsemise kõne.

PT
TRU Raamatukogu
330-60

3.

Wiisil: Jeesus surma ärawõitja.

Tahad õndsast ära surra,
Siis end aegsast walmista;
Oma meelt ja tahtmist murra,
Jeesul ennast anna sa.
Tema pühaist haawust woolab,
Mis su surma walu neelab;
Tema werekuue sees,
On sul rahu lahkudes.

Kallis eluwürst, oh anna,
Kui mu surmatund on käes,
Et ma wõiksin julgest minna,
Kiitma sind su auu sees!
Iga päew siit üles poole
Tõmba ise minu meele,
Et ma wõiksin rõõmuga
Surma pääle mõtelda.

4.

Palwe.

5.

Wiisil: Nüüd surnu keha matame.

Kui õndsaste need lahkuwad,
Kes siin maailmas loodawad,
Et Jeesus nende päästja on
Ja igawene elukroon.

Need näewad Jeesu palet sääl
Ja tundwad röömu röömu pääl,
Nad seiswad tema järje ees,
Sääl suure auu ja ilu sees.

Nad laulwad wõidulaulusid
Ja kandwad rahupalmisid,
Sest mööda läinud surma tund
Ja ihu magab rahu und.

Sääl tuleb wastu Jeesuke,
See kallis hinge peiuke;
Ta annab meile armsast kätt
Ja pühib ära silmawett.

Suur röörn saab sääl küll olema,
Mis ükski ei wõi kõnelda,
Kus õndsad laulwad Tallele,
Kes neid on päästnud heldeste.

6.

Pühitsemine ja palwe.

Kogudus: Aamen.

Oh pühitse nüüd seegi maa,
Ta olgu neile puutmata,
Kel olemas ropp süda,
Et wõime ilma mureta
Ka omastega hingata
Siin pühitsetud mullas.
Seda
Anna
Armust mulle, et saan sulle auu anda,
Kui mind kantud rahu randa.

2.

Pühitsemise kõne.

PT
TRU Raamatukogu
330-60

3.

Wiisil: Jeesus surma ärawõitja.

Tahad õndsast ära surra,
Siis end aegsast walmista;
Oma meelt ja tahtmist murra,
Jeesul ennast anna sa.
Tema pühaist haawust woolab,
Mis su surma walu neelab;
Tema werekuue sees,
On sul rahu lahkudes.

Kallis eluwürst, oh anna,
Kui mu surmatund on käes,
Et ma wõiksin julgest minna,
Kiitma sind su auu sees!
Iga päew siit üles poole
Tõmba ise minu meele,
Et ma wõiksin rõõmuga
Surma pääle mõtelda.

4.

Palwe.

5.

Wiisil: Nüüd surnu keha matame.

Kui õndsaste need lahkuwad,
Kes siin maailmas loodawad,
Et Jeesus nende päästja on
Ja igawene elukroon.

Need näewad Jeesu palet sääl
Ja tundwad rõõmu rõõmu pääl,
Nad seiswad tema järje ees,
Sääl suure auu ja ilu sees.

Nad laulwad wõidulaulusid
Ja kandwad rahupalmisid,
Sest mööda läinud surma tund
Ja ihu magab rahu und.

Sääl tuleb wastu Jeesuke,
See kallis hinge peiuke;
Ta annab meile armsast kätt
Ja pühib ära silmawett.

Suur rõõm saab sääl küll olema,
Mis ükski ei wõi kõnelda,
Kus õndsad laulwad Tallele,
Kes neid on päästnud heldeste.

6.

Pühitsemine ja palwe.

Kogudus: Aamen.

7.

Issand õnnistagu.

8.

Wiisil: Jeesus, tule minule.

Siion, Siion, rõõmusta,
Taewas on su rahumaa,
Wõitleja sa oled tääl,
Wõidukrooni kannad sääl.

Siion, weel jää wõitlema,
Ei sa muidu krooni saa,
Ole ustaw surmani,
Astu lootes edasi!

ТЮ Редакция

Дозволено цензурою. Дерптъ, 27-го іюня 1888 г.

A. Grenzsteini trükk Tartus.

ARH PT-328

Laulud

Maarja-Magdaleena uuendatud kiriku 50 aasta juubeli ja kiriku pühitsemise. pidulikul jumalateenistusel

XII pühap. p. Kolmainu Jumala püha

15. augustil 1937. a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

I.

Wiisil P. lisa 109.

Küll kannab kindel kalju
Isſanda koguduſt,
Tuult, tormi olgu palju,
Et karta hukatuſt, —
Ei tema alus kõigu
Sääl kalju põhja peal,
Ei tema koda liigu
Ka tuuletormis ſääl.

Su kalju Jeeſu ſõna
Ja wereõigus ka,
Kes ſama eile, täna
On oma armuga,
Kes Iſa ſüleſt tulnud,
Meil' waeſtel' peaſtijaks,
Ja ilmaſt ilma olnud
Omaste ſaatijaks.

Sääl kaljul risti ette
Hing uſus kummardab
Ja halaſtuſe kätte
End kõiges uſaldab.
Ta na'ale tormis, marus
End wõime najata'
Ja nõnda ſurmaorus
Weel elul' tungida.

Ei maha ſeda risti
Waen murra kalju peal:
Ta juurdub kindlamaſti
Juſt tuules, tormis ſääl.
Ta ſeiſab kõikumata —
Ja ristikirik ka;
Ta põhi muutumata
On ilma otſata.

Kiriku awamine.

II.

Wiisil P. 342.

Kui armſad, wägew kuningas,
Su hooned on, kus hiilgamas
Su püha taewaſära!
Mu hing ſee järel' jänutab,
Su õueſid ta ihaldab,
Et ta ka nõrkeb ära.
Minu
Süda
Ja mu liha hüüab ikka Sinu
poole,
Igatſeb Su armu hoole.

Jah, õnnis, õnnis igamees,
Kel tugewus on Sinu ſees,
Kes Sinu peale loodab:
Ta ſüdames ſiis tõeste
On hästi parandatud tee,
Su tulemiſt ta ootab.
Nutu
Oruſt
Läbi käiwad nad ja teewad ſeda
kaewuks,
Kiwid ſaawad neile leiwuks.

Üks päew Su püha palge ees,
Üks ainus Sinu õuedes
On parem kui muid tuhat.
Ma ennemini tahakſin
Su läwe juures ſeista ſiin
Niikaua kui Sa lubad,
Kui et
Jääkſin
Majadeſſe, kuhu ſiſſe õelus
aſund,
Kuſt Su kartus ära kadund.

Mu Jumal, päike oled Sa
Ja kilp; ei wõta keelata
Sa neile ühtki head,
Kes ilma laitmata Su ees
Sind teeniwad Su kartuſes;
Sa oma ſõna pead.
Wäga
Õndſaks
Tuleb ſeda kiita, keda oma
kotta
Tõotad Sa wastu wõtta.

Koorilaul.

III.

Wiisil P. 316.

Üks kindel linn ja warjupaik
On meie Jumal taewas,
Ta hoiab meid kui kilp ja mõõk,
Ta aitab kõiges waewas.
Küll wana waenlane
On wäga wihane,
Suur wägi, kawalus
On tema tugewus:
Ei ole tema sarnast.

Ei aita meie nõu ja töö,
See on küll pea lõpnud.
Üks mees on wõitlemisele
Meil' Isast appi tulnud.
Kas tunned seda meest?
Ta nimi: Jeesus Kristi!
See Issand suurest wäest,
See ainus Jumal tõest,
Wõit talle peab jääma!

Kui oleks ilm täis kuradid,
Kes tahaksid meid neelda,
Ei karda meie kedagi,
Eks Jumal wõi neid keelda?
Maailma würstil weel
Küll tige wihameel,
Ei siiski wõimust tal,
Sest ta on kohtu all.
Üks sõna rõhub teda!

Eks meile sõna seisma jää,
Ehk turtsugu nad wihast?
Ei Jeesu kirik hukka läe,
Mis alustud ta Waimust.
Kui wõtwad meie käest
Au, ihu, last ja naist:
Et mingu igawest!
Ei saa nad kasu sest,
Ta riik peab meile jääma!

Koorilaul.

Algliturgia.

IV.

Wiisil P. 152.

Nüüd rõõmupäew on kätte tulnud,
Mil meie Sinu heldust kiidame,
Et Sa meil', Issand, kaitsjaks olnud
Ja pühakoda hoidnud heldeste.
Nii mitu aastat olid temaga,
Oh anna, et weel kaua seisaks ta!

Kes jõuab seda kuulutada,
Mis armu kõik Sa meil' siin paigas annd!
Su sõna näitas elurada,
Su sakrament on hinge kosutand,
Siin oleme Su püha palge ees
Sind kummardamas waimu, tõe sees.

Siin sõnaga Sa saatma tõttad
Meid sündimisest surmatunnini,
Siin ristmises meid wastuwõtad
Ja õnnistad meid wiimaks surmaski;
Jah pärast surma weelgi kestab see,
Mis oleme siin saanud hingele.

Sest, kogudus, nüüd kiida Loojat
Ja oma heldet Õnnistegijat.
Sa palu oma õnnetoojat,
Et ta ei tõmbaks ära oma kätt,
Waid pühakoda täidaks Waimuga
Ja pühitseks sind omaks templiks ta.

Jutlus.

I.

Wiisil P. lisa 109.

Küll kannab kindel kalju
Issanda koguduſt,
Tuult, tormi olgu palju,
Et karta hukatuſt, —
Ei tema alus kõigu
Sääl kalju põhja peal,
Ei tema koda liigu
Ka tuuletormis sääl.

Su kalju Jeesu sõna
Ja wereõigus ka,
Kes sama eile, täna
On oma armuga,
Kes Isa süleſt tulnud,
Meil' waestel' peastijaks,
Ja ilmaſt ilma olnud
Omaste saatijaks.

Sääl kaljul risti ette
Hing usus kummardab
Ja halastuse kätte
End kõiges usaldab.
Ta na'ale tormis, marus
End wõime najata'
Ja nõnda surmaorus
Weel elul' tungida.

Ei maha seda risti
Waen murra kalju peal:
Ta juurdub kindlamasti
Just tuules, tormis sääl.
Ta seisab kõikumata —
Ja ristikirik ka;
Ta põhi muutumata
On ilma otsata.

Kiriku awamine.

II.

Wiisil P. 342.

Kui armsad, wägew kuningas,
Su hooned on, kus hiilgamas
Su püha taewasärа!
Mu hing see järel' jänutab,
Su õuesid ta ihaldab,
Et ta ka nõrkeb ära.
Minu
Süda
Ja mu liha hüüab ikka Sinu
poole,
Igatseb Su armu hoole.

Jah, õnnis, õnnis igamees,
Kel tugewus on Sinu sees,
Kes Sinu peale loodab:
Ta südames siis tõeste
On hästi parandatud tee,
Su tulemist ta ootab.
Nutu
Orust
Läbi käiwad nad ja teewad seda
kaewuks,
Kiwid saawad neile leiwuks.

Üks päew Su püha palge ees,
Üks ainus Sinu õuedes
On parem kui muid tuhat.
Ma ennemini tahaksin
Su läwe juures seista siin
Niikaua kui Sa lubad,
Kui et
Jääksin
Majadesse, kuhu sisse õelus
asund,
Kust Su kartus ära kadund.

Mu Jumal, päike oled Sa
Ja kilp; ei wõta keelata
Sa neile ühtki head,
Kes ilma laitmata Su ees
Sind teeniwad Su kartuses;
Sa oma sõna pead.
Wäga
Õndsaks
Tuleb seda kiita, keda oma
kotta
Tõotad Sa wastu wõtta.

Koorilaul.

Piiskopi juubelikõne ja kiriku pühitsemine.

III.

Wiisil P. 316.

Üks kindel linn ja warjupaik
On meie Jumal taewas,
Ta hoiab meid kui kilp ja mõõk,
Ta aitab kõiges waewas.
Küll wana waenlane
On wäga wihane,
Suur wägi, kawalus
On tema tugewus:
Ei ole tema sarnast.

Ei aita meie nõu ja töö,
See on küll pea lõpnud.
Üks mees on wõitlemisele
Meil' Isast appi tulnud.
Kas tunned seda meest?
Ta nimi: Jeesus Kriſt!
See Issand suurest wäest,
See ainus Jumal tõest,
Wõit talle peab jääma!

Kui oleks ilm täis kuradid,
Kes tahaksid meid neelda,
Ei karda meie kedagi,
Eks Jumal wõi neid keelda?
Maailma würstil weel
Küll tige wihameel,
Ei siiski wõimust tal,
Sest ta on kohtu all.
Üks sõna rõhub teda!

Eks meile sõna seisma jää,
Ehk turtsugu nad wihast?
Ei Jeesu kirik hukka läe,
Mis alustud ta Waimust.
Kui wõtwad meie käest
Au, ihu, laſt ja naist:
Et mingu igawest!
Ei saa nad kasu sest,
Ta riik peab meile jääma!

Koorilaul.

Alguliturgia.

IV.

Wiisil P. 152.

Nüüd rõõmupäew on kätte
tulnud,
Mil meie Sinu helduſt kiidame,
Et Sa meil', Issand, kaitsjaks
olnud
Ja pühakoda hoidnud heldeste.
Nii mitu aastat olid temaga,
Oh anna, et weel kaua seisaks ta!

Kes jõuab seda kuulutada,
Mis armu kõik Sa meil' siin
paigas annd!
Su sõna näitas elurada,
Su sakrament on hinge kosutand,
Siin oleme Su püha palge ees
Sind kummardamas waimu,
tõe sees.

Siin sõnaga Sa saatma tõttad
Meid sündimisest surmatunnini,
Siin ristmises meid wastuwõtad
Ja õnnistad meid wiimaks
surmaski;
Jah pärast surma weelgi kestab
see,
Mis oleme siin saanud hingele.

Sest, kogudus, nüüd kiida
Loojat
Ja oma heldet Õnnistegijat.
Sa palu oma õnnetoojat,
Et ta ei tõmbaks ära oma kätt,
Waid pühakoda täidaks Waimuga
Ja pühitseks sind omaks
templiks ta.

Juttus.

Oh ole koguduse kalju,
Et ta ei kõigu tuule, tormi käes.
Et tõmba oma järel palju,

Kes kindlas usus wõitlewad Su wäes.
Meil' usujulgust, rõõmu anna Sa
Sind tänada ja kiita lõpmata.

Kõne.

Kooriiaul.

Teated ja rahusoow.

Wiisil P. 339.

Eks mu kohus tänu teha
Jumalale ilma peal?
Sest ma saan küll kõigest näha,
Kuis nii helde tema meel.
Armu täis on tema süda,
Et ta selle elu sees
Kõiki hoiab kannates,
Kes siin austawad teda.
Aeg kõik asjad lõpetab,
Jumal ikka armastab.

Nii kui kotkas pojad matab
Tiiwa alla hoolega,
Nõnda ka mind Jumal katab
Kõigipidi armuga:
Ta mind emaihus loonud,
Ihu, hinge annud mul,
Ja ka pärast toidust küll
On mu kätte rohkest toonud.
Aeg kõik asjad lõpetab,
Jumal ikka armastab.

Terwitused.

Wiisil P. lisa 134.

Kalla, kallis Isa käsi,
Rahu minu südame.
Anna, et Su laps ei wäsi
Palwetamast iiale.
Õnnista mind eluwaewas,
Hoia kõige kurja eest.
Olgu ikka lahti taewas,
Kus näen Isa waimus tõest'.

Luba mind Su ligi tulla,
Armas taewa kuningas,
Et Su poja risti alla
Elukoorma panna saaks.
Sääl on lepitust, on õnne,
Sääl jääb süda rahule.
Ei sääl enam waewa tunne,
Kes on leidnud elutee.

Kirikupalwe.

Wiisil P. 371.

Õnnista ja hoia,
Waimuga, meid wõia,
Oma pale tõsta Sa,
Issand, ja meid walgusta!

Igal ajal jäägu
Meile Sinu rahu,
Oma Waimu anna Sa,
Jeesuga meid ühenda!

Õnnistamine.

Aamen, aamen, aamen!
Jeesu nime kiitkem!

Meie Issand oled Sa,
Esimene, wiimne ka!

J. Mällo trükk, Tartus.

ARH PT - 328

Helene Ingel'i
ja
Woldemar Sirel'i
Gaulatuse laulud

1. oktoobril 1921. a.,
Maarja-Magdaleena kirikus.

J. Mällo trükk, Tartus.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

I.

P. 314.

Armastus, sa taewa anne,
Wõtsid noorelt kõita meid,
Juba lapsekingis käies
Jagasid sa armu meil.
Nii aastad ja nädalad mõõda on läind,
Su järele, Issand, on igatsus käind;
Oh wõta meid wastu, kui palume sind,
Sa üksi wõid aita, siin seisame nüüd

Ilm on sügaw pimedus,
Mässaw meri, wiletsus.
Elutormid meil kõik ees,
Tumestatud armu tees.
Oh Issand, sa wõta meid lapseks — ja siis
Kui murede marus — meid tasaselt wii;
Su omad me igawest oleme, jääme,
Ja wiimaks ka taewast, suur jumal, ehk näeme!

II.

Sa meie käed nüüd wõta ja alati
Meid, armas Jeesus, saada me otsani,
Me üksi ei wõi käia, ei sammugi;
Kus iial käid, las' olla meid ühtlasi.

Me arga südani peida su armu wäes,
Meid lase rahu leida kui kitsas käes;
Oh hingata su põlwil me ihkame,
Su hoolde kinnil silmil end anname.

I.

P. 314.

Armastus, sa taewa anne,
Wõtsid noorelt kõita meid,
Juba lapsekingis käies
Jagasid sa armu meil.
Nii aastad ja nädalad mõõda on läind,
Su järele, Issand, on igatsus käind;
Oh wõta meid wastu, kui palume sind,
Sa üksi wõid aita, siin seisame nüüd

Ilm on sügaw pimedus,
Mässaw meri, wiletsus.
Elutormid meil kõik ees,
Tumestatud armu tees.
Oh Issand, sa wõta meid lapseks — ja siis
Kui murede marus — meid tasaselt wii;
Su omad me igawest oleme, jääme,
Ja wiimaks ka taewast, suur jumal, ehk näeme!

II.

Sa meie käed nüüd wõta ja alati
Meid, armas Jeesus, saada me otsani,
Me üksi ei wõi käia, ei sammugi;
Kus iial käid, las' olla meid ühtlasi.

Me arga südant peida su armu wäes,
Meid lase rahu leida kui kitsas käes;
Oh hingata su põlwil me ihkame,
Su hoolde kinnil silmil end anname.

ARH PT-328

60

Laulud

Ella Ostrat'i

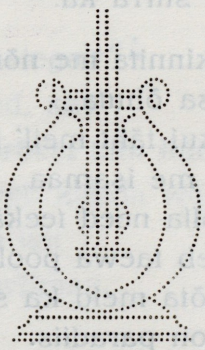
ja

Ferdinand Mahlapuu

laulatusel

laupäewal, 17. septembril 1921,

Maarja-Magdaleena kirikus.

J. Mällo trük, Tartus.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

I.

P. Lisa 31.

Armas Jeesus! Pühal tähtsal tunnil
Praegu su ees seisame,
Sügawama liiguſuse sunnil
Elu peale mõtleme:
Lapsepõlw on meil ju mõõda läinud,
Palju armu meie sinult näinud,
Täna aga astume
Uude elupõlwesse.

Mis uus eluseisus meil' saab tooma,
On kõik teadmata meil weel:
Kindlast tahame me aga loota,
Jeesus, üksnes sinu peal'.
Sinu omad tahame me olla;
Risti, rõõmu sinult wastu wõtta.
Issand, sulle elada,
Sinule kord surra ka.

Jeesus, kinnita me nõtra usku,
Armastust sa õhuta;
Lootus nii kui täht meil' ikka paistku,
Näitku, kus me isamaa.
Las' meid olla need teekäijad ilmas,
Kelle tee läeb taewa poole üles.
Wiimaks wõta meid ka siis
Sinna, kus on paradiis.

II.

Wiis P. 157.

Jeesus, meie eel
Käi sa eluteel,
Siis su järel wiibimata
Käime ilma kõikumata,
Kuni sa meid siit
Kodumaale wiid.

Tuleb kannata,
Siis meid kinnita.
Meie kaebada ei taha,
Olgu põli kuigi paha.
Wiimaks ristitee
Wiib ju sinule.

Ikka meiega
Ole, Issand, sa!
Ja kui kõrbest läbi käime,
Aita, et kõik kanda wõime;
Oma koju wii
Sa meid wiimati.

I.

P. Lisa 31.

Armas Jeesus! Pühal tähtsal tunnil
Praegu su ees seisame,
Sügawama liigutuse sunnil
Elu peale mõtleme:
Lapsepõlw on meil ju mööda läinud,
Palju armu meie sinult näinud,
Täna aga astume
Uude elupõlwesse.

Mis uus eluseisus meil' saab tooma,
On kõik teadmata meil weel:
Kindlast tahame me aga loota,
Jeesus, üksnes sinu peal'.
Sinu omad tahame me olla;
Risti, rõõmu sinult wastu wõtta.
Issand, sulle elada,
Sinule kord surra ka.

Jeesus, kinnita me nõtra usku,
Armastust sa õhuta;
Lootus nii kui täht meil' ikka paistku,
Näitku, kus me isamaa.
Las' meid olla need teekäijad ilmas,
Kelle tee läeb taewa poole üles.
Wiimaks wõta meid ka siis
Sinna, kus on paradiis.

II.

Wiis P. 157.

Jeesus, meie eel
Käi sa eluteel,
Siis su järel wiibimata
Käime ilma kõikumata,
Kuni sa meid siit
Kodumaale wiid.

Tuleb kannata,
Siis meid kinnita.
Meie kaebada ei taha,
Olgu põli kuigi paha.
Wiimaks ristitee
Wiib ju sinule.

Ikka meiega
Ole, Issand, sa!
Ja kui kõrbest läbi käime,
Aita, et kõik kanda wõime;
Oma koju wii
Sa meid wiimati.

ARH PT-328

Laulud

eraleerilaste õnnistamisel

Maarja-Magdalcena kirikus, 3. juulil 1927. a.

Wiisil: Sull', sull', Jehoowa, tahan laulda. P. 152.

Üht ainust nime mina tean, Mis Jumal annud meile õndsuseks. Üht nime ikka armsaks pean, Ta wägi muudab talwe kewadeks: Su nimi, Jeesus Kristus, igaweſt On mulle kõigekallim kõikideſt.

Üht nime tahan südamesse Ma usus kirjutada omale. See paistab minu muredesse Kui hele, selge taewapäikene. Su nimi, Jeesus Kristus, igaweſt On mulle kõigekallim kõikideſt.

Üks nimi annab edu tööle Ja kannatustes mulle troosti toob, Teeb lõpu minu patuööle Ja armuſt minu elu uueks loob. Su nimi, Jeesus Kristus, igaweſt On mulle kõigekallim kõikideſt.

Üht nime tahan meeles kanda Siin maa peal kaduwuses rännates, Ja ühel' nimel' au wee landa Seal igaweses taewawalguses. Su nimi, Jeesus Kristus, igaweſt On mulle kõigekallim kõikideſt.

Õnnistamiſe kõne.

Wiisil: Armas Jeesus, armastaja. Lisa 30.

Jeesus, sinu juure jääda Tahan täie armuga, Ei mind sinuſt lahku a'ada Suuda see maailma maa, Sinu elu saab mu eluks, Sõna sinu pühaſt suust, Nagu kobaraile iluks Wärske wool saab wiinapuust.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Õnnistamine.

Wiisil: Jeesus, rõõmustaja. P. 321.

Jeesus, minu kalju, Kiusatusi palju On mu eluteel. Jõudu mulle lisa, Wastu seisma wisa On siis minu meel. Sinuga Siis wõidan ma Patu suured kawalused Ja ta meelitused.

Jeesus, minu päike, Kui sa oma läike Heidad hingesse, Elu uus siis tärkab, Kõik, mis hea, ärkab, Jõuab kewade, Kaob öö Ja algab töö, Mis on heaksmeeleks sulle, Õnnistuseks mulle.

Piht.

Wiisil: Jumal, wägew walitseja. P. 182.

Walgus koidab, walgus paistab, Sõnawalgus tõusnud meil! Miks siis pimedus weel wõtab Wõimust meie eluteil? Eks ei ole aeg nüüd tulla, Jeesu armus kindel olla?

Piibel, elusõna Isalt, Kostab meil nüüd armsal wäel Südamesse, ehk küll wisalt Ilm meid hoiab omal käel. Piibli sõna wõtke kuulda, Isa armus kindlaks saada.

Ei meil ole elu loota Ilma piiblisõnata! Ei me wõi siin Jeesust leida Ilma sõna kuulmata. Tulge wennad, kuulge õed! Piibli sõnas waimuwäed!

Jutlus.

Samal wiisil. P. 182.

Kosutuseks rammu, wäge Otsi piiblisõna seest! Olgu wõitlus siis kui äge, Wõit sul selle sõna wäest. Kuule Sõna siis, kõik rahwas, Wõitlema siin ole wahwas!

Eestpalwed.

Omal wiisil. P 128.

Oh Isa, taewariigi sees, Sa käsid meid kõik südamest Kui wennakseid sind paluda, Ja hädas appi kutsuda. Oh aita, et ei üksi keel, Waid palukšid ka hing ja meel.

Su nimi ſaagu kiidetud, Su ſõna ſelgeſt õpetud, Su püha nime auks ka Meid aita pühaſt elada, Et kaoks waleõpetus Ja lõpeks rahwa rumalus.

Palwe.

Wiiſil: Mu nimi taewas kirja pandud. P. 266.

Sa kutſud kõiki oma juure, Kes koormatud ja waewatud; Sa trööstid neid, kel kurbtus, mure, Ja keda patt on waewanud. Ka mulle, peaſtja, appi tõtta, Mind peasta raske koorma alt, Mult patud hoopis ära wõta, Siis hingamiſt ſaan Jumalalt.

Armulauatalitus.

Samal wiiſil. P. 266.

Mu waimu tõmba omal' ſina, Et jään ſu omaks igaweſt; Sa wiinapuu, oks olen mina, Mull' anna elu eneſeſt! Mu ſees on ainult patt ja häda, Mis ſinu wäes ſaab kaduma, Mind põrgu püüab hirmutada, Su ſees wõin õnnis olla ma.

Mu kallis sõber, tule mulle Ja jää mu ſiſſe elama, Ma palwes wastu tõttan ſulle, Su ümber hakkan uſuga. Su armastus mu ſüdant wõitku, Siis üksi mind ei kurwasta, Su taſandus mu hinge täitku, See on ſu armu kaſu ka.

Need rohud wõiwad terwiſt anda, Ja elu, wäge jagada, Et kõik, mis minuſt paha tunda, Wõin hoopis wälja ajada. Ma ſinuſt leian, mis mull' waja, Su armuhallik joodab mind! Jää minu ſiſſe lunastaja, Siis igaweſt ma kiidan ſind.

Õnnistamine.

Owal wiiſil. P 383.

Mind oma tee peal wõta hoida Ja keela ära ekſimaſt, Mind laſe õiget rada leida; Kui ſeiſan, hoia langemaſt. Mu ihu, hinge walgusta, Mu päike, armuga.

Õnnistamine.

Wiisil: Jeesus, röömustaja. P. 321.

Jeesus, minu kalju, Kiusatusi palju On mu eluteel. Jõudu mulle lisa, Wastu seisma wisa On siis minu meel. Sinuga Siis wõidan ma Patu suured kawalused Ja ta meelitused.

Jeesus, minu päike, Kui sa oma läike Heidad hingesse, Elu uus siis tärkab, Kõik, mis hea, ärkab, Jõuab kewade, Kaob öö Ja algab töö, Mis on heaksmeeleks sulle, Õnnistuseks mulle.

Piht.

Wiisil: Jumal, wägew walitseja. P. 182.

Walgus koidab, walgus paistab, Sõnawalgus tõusnud meil! Miks siis pimedus weel wõtab Wõimust meie eluteil? Eks ei ole aeg nüüd tulla, Jeesu armus kindel olla?

Piibel, elusõna Isalt, Kostab meil nüüd armsal wäel Südamesse, ehk küll wisalt Ilm meid hoiab omal käel. Piibli sõna wõtke kuulda, Isa armus kindlaks saada.

Ei meil ole elu loota Ilma piiblisõnata! Ei me wõi siin Jeesust leida Ilma sõna kuulmata. Tulge wennad, kuulge õed! Piibli sõnas waimuwäed!

Jutlus.

Samal wiisil. P. 182.

Kosutuseks rammu, wäge Otsi piiblisõna seest! Olgu wõitlus siis kui äge, Wõit sul selle sõna wäest. Kuule Sõna siis, kõik rahwas, Wõitlema siin ole wahwas!

Eestpalwed.

Omal wiisil. P 128.

Oh Isa, taewariigi sees, Sa käsid meid kõik südamest Kui wennaksed sind paluda, Ja hädas appi kutsuda. Oh aita, et ei üksi keel, Waid palukšid ka hing ja meel.

Su nimi saagu kiidetud, Su sõna selgest õpetud, Su püha nime auks ka Meid aita pühast elada, Et kaoks waleõpetus Ja lõpeks rahwa rumalus.

Palwe.

Wiisil: Mu nimi taewas kirja pandud. P. 266.

Sa kutsud kõiki oma juure, Kes koormatud ja waewatud; Sa trööstid neid, kel kurbtus, mure, Ja keda patt on waewanud. Ka mulle, peastja, appi tõtta, Mind peasta raske koorma alt, Mult patud hoopis ära wõta, Siis hingamist saan Jumalalt.

Armulauatalitus.

Samal wiisil. P. 266.

Mu waimu tõmba omal' sina, Et jään su omaks igawest; Sa wiinapuu, oks olen mina, Mull' anna elu enesest! Mu sees on ainult patt ja häda, Mis sinu wäes saab kaduma, Mind põrgu püüab hirmutada, Su sees wõin õnnis olla ma.

Mu kallis sõber, tule mulle Ja jää mu sisse elama, Ma palwes wastu tõttan sulle, Su ümber hakkan usuga. Su armastus mu südant wõitku, Siis üksi mind ei kurwasta, Su tasandus mu hinge täitku, See on su armu kasu ka.

Need rohud wõiwad terwist anda, Ja elu, wäge jagada, Et kõik, mis minust paha tunda, Wõin hoopis wälja ajada. Ma sinust leian, mis mull' waja, Su armuhallik joodab mind! Jää minu sisse lunastaja, Siis igawest ma kiidan sind.

Õnnistamine.

Omal wiisil. P 383.

Mind oma tee peal wõta hoida Ja keela ära eksimast, Mind lase õiget rada leida; Kui seisan, hoia langemast. Mu ihu, hinge walgusta, Mu päike, armuga.

5.–

Sind, Jumal, tahan igatseda, Sind tahan nõuda, minu kroon, Ja lõpmata sind armastada, Ka siis, kui raske waew mul on. Kuni ma elu lõpetan, Sind, Jeesus, armastan.

Leerilaste nimed:

1. *Alma Rosine Annama* 1
2. *Arnold Eduard Kihu* 2
3. *Salme Kitsnik* 3
4. *Oskar Lani* 4
5. *Erich Lass* 4
6. *Rudolf Laurberg* 5
7. *Johannes Mikk* 5
8. *Rudolf Eduard Oole* 6
9. *Armilde Paawel* 7
10. *Ella Pauls* 2
11. *Rudolf Roose* 6
12. *Elmar Rudolf Sepp* 8
13. *Raimund Sepp* 8
14. *Linda Leontine Soosaar* 3
15. ~~*Otto Tamm*~~
16. *Ludmilla Toots* /
17. *Beate Johanna Uuk.* 7

Wõitle head usu wõitlemist, hakka igaweseſt eluſt kinni; seks oled sina ka kutſutud. 1. Tim. 6, 12.

J. Mällo trükk, Tartus.

ARH PT-328

Eraleeriõpilaste
õnnistamine

Maarja-Magdaleena kirikus

6. juulil 1930 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Wiisil: Ma kummardan sind, armu wägi. P. 445.

Ma tean: Kõik see õnneks mulle
Siin tuleb, mida saadad Sa
Ma olen omaks saanud Sulle
Weel enne, kui ei teadnud ma.
Et minu Jumal sina oled,
Täis heldust mulle wastu tuled.

Sest tahan ma Sind armastada
Küll omast meelest, südamest;
Su ette palwes kummardada,
Au anda Sulle igawest!
Kui tuleleek mu palwe tõuseb,
Su püha trooni ette tuleb!

Jää ikka minu eluteele,
Nii õnnes kui ka häda sees,
Ja tuleta mull' ikka meelde,
Et ootamas suur rõõm siis ees,
Kui usu wõidu lippu kannan,
End kõigega Su omaks annan.

Õnnistamise kõne.

Wiisil: Jumal, maa ning taewa Looja. P. 174.

Wiinapuu Sa oled, meie
Sinu oksad oleme.
Aita, et su sisse jääme
Wilja kandes rohkesti.
Jeesus, ilma Sinuta
Ei wõi meie elada.

Kui Su sõna sisse jääme.
Armas Õnnistegija,
Siis me elumahla saame,
Mis meid täidab rammuga.
See meid nõtru jahutab,
Meie hinge kosutab.

Õnnistamine.

Wiisil: Jeesus, rõõmustaja. P. 324.

Jeesus, minu kalju,
Kiusatusi palju
On mu eluteel.
Jõudu mulle lisa,
Wastu seisma wisa
On siis minu meel.
Sinuga
Siis wõidan ma
Patu suured kawalused
Ja ta meelitused.

Piht.

Wiisil: Sull', Sull', Jehoowa tahan laulda. P. 152.

Et ärka, Waim, kes enne wanast Siioni wahimehi wahwastas,
Et nemad ööd ja päewad wapraſt Su riigipäraſt olid wõitlemas, Ja
kelle hääl maailmaſt läbi käind Ja rahwahulgad ſinu jüngriks teind.

Oh et ſu tuli pea põleks Ja kõik maailm ſaaks temaſt täidetud,
Et lõikajaid ka rohkeſt tuleks, Et, Issand, ſinu töö ſaaks lõpetud.
Su päralt lõikus; ära ſeiſa wait! Seſt lõikuſt palju, piſut lõikajaid.

Su Poeg on ſelle palwe pannud Su rahwa ſuhu oma ſõnaga,
Ja meile ſeda julguſt annud, Kui lapſed palume nüüd kartmata: See-
päraſt kuule, Issand, armuga Ja üttle: „See peab tõeſt ſündima!"

Jutlus.

Wiisil: Jerusalemm, ſa püha taewalinn. P. 270.

Miks teie ſiis weel walguſt wihkate? Päew paistab armu wäes!
Miks ſurma ſurra nüüd weel ihkate? Nüüd armuaeg on käes! Seſt
armuhäält oh kuulge Kõik ſuure hoolega, Ja walguſele tulge Nüüd
rõõmſa meelega.

Teadaanded.

Wiisil: Mis waewab ſinu ſüdant. P. 239.

Kui kõik ka taganeksid, Ei ma ſuſt tagane, Kui tänamata jääk-
ſid, Ei mina ſeda tee! Sa ſaad mu päraſt kanda Suurt walu jär-
gesti, Seſt tahan ſulle anda Kõik oma ſüdame.

Palwe.

Omal wiisil. P. 305.

Ilma asju ostetakſe, Palju raha kulutakſe, Aga ſina, armastaja,
Annad, muidu, mis meil' waja. Eks ſee ole arwamata, Mis ſa kin-
gid taſumata? Kõik maailma kuld ja wara Ei wõi ſeda maksta ära.

Armulaua talitus.

Wiisil: Mu nimi taewas kirja pandud. P. 266.

Sa kutſud kõiki oma juure, Kes koormatud ja waewatud; Sa
trööstid neid, kel kurbtus, mure, Ja keda patt on waewanud. Ka
mulle peaſtja, appi-tõtta, Mind peasta raske koorma alt, Mult patud
hoopis ära wõta, Siis hingamiſt ſaan Jumalalt.

Wiisil: Ma kummardan sind, armu wägi. P. 445.

Ma tean: Kõik see õnneks mulle
Siin tuleb, mida saadad Sa
Ma olen omaks saanud Sulle
Weel enne, kui ei teadnud ma.
Et minu Jumal sina oled,
Täis heldust mulle wastu tuled.

Sest tahan ma Sind armastada
Küll omast meelest, südamest;
Su ette palwes kummardada,
Au anda Sulle igawest!
Kui tuleleek mu palwe tõuseb,
Su püha trooni ette tuleb!

Jää ikka minu eluteele,
Nii õnnes kui ka häda sees,
Ja tuleta mull' ikka meelde,
Et ootamas suur rõõm siis ees,
Kui usu wõidu lippu kannan,
End kõigega Su omaks annan.

Õnnistamise kõne.

Wiisil: Jumal, maa ning taewa Looja. P. 174.

Wiinapuu Sa oled, meie
Sinu oksad oleme.
Aita, et su sisse jääme
Wilja kandes rohkesti.
Jeesus, ilma Sinuta
Ei wõi meie elada.

Kui Su sõna sisse jääme.
Armas Õnnistegija,
Siis me elumahla saame,
Mis meid täidab rammuga.
See meid nõtru jahutab,
Meie hinge kosutab.

Õnnistamine.

Wiisil: Jeesus, rõõmustaja. P. 324.

Jeesus, minu kalju,
Kiusatusi palju
On mu eluteel.
Jõudu mulle lisa,
Wastu seisma wisa
On siis minu meel.
Sinuga
Siis wõidan ma
Patu suured kawalused
Ja ta meelitused.

Piht.

Wiisil: Sull', Sull', Jehoowa tahan laulda. P. 152.

Et ärka, Waim, kes enne wanast Siioni wahimehi wahwastas,
Et nemad ööd ja päewad waprast Su riigipärast olid wõitlemas, Ja
kelle hääl maailmast läbi käind Ja rahwahulgad sinu jüngriks teind.

Oh et su tuli pea põleks Ja kõik maailm saaks temast täidetud,
Et lõikajaid ka rohkest tuleks, Et, Issand, sinu töö saaks lõpetud.
Su päralt lõikus; ära seisa wait! Sest lõikust palju, pisut lõikajaid.

Su Poeg on selle palwe pannud Su rahwa suhu oma sõnaga,
Ja meile seda julgust annud, Kui lapsed palume nüüd kartmata: See-
pärast kuule, Issand, armuga Ja üttle: „See peab tõest sündima!"

Jutlus.

Wiisil: Jerusalemm, sa püha taewalinn. P. 270.

Miks teie siis weel walgust wihkate? Päew paistab armu wäes!
Miks surma surra nüüd weel ihkate? Nüüd armuaeg on käes! Sest
armuhäält oh kuulge Kõik suure hoolega, Ja walgusele tulge Nüüd
rõõmsa meelega.

Teadaanded.

Wiisil: Mis waewab sinu südant. P. 239.

Kui kõik ka taganekſid, Ei ma sust tagane, Kui tänamata jääk-
sid, Ei mina seda tee! Sa sajd mu päraſt kanda Suurt walu jär-
gesti, Sest tahan sulle anda Kõik oma südame.

Palwe.

Omal wiisil. P. 305.

Ilma asju ostetakse, Palju raha kulutakse, Aga sina, armastaja,
Annad, muidu, mis meil' waja. Eks see ole arwamata, Mis sa kin-
gid tasumata? Kõik maailma kuld ja wara Ei wõi seda maksta ära.

Armulaua talitus.

Wiisil: Mu nimi taewas kirja pandud. P. 266.

Sa kutsud kõiki oma juure, Kes koormatud ja waewatud; Sa
trööstid neid, kel kurbtus, wure, Ja keda patt on waewanud. Ka
mulle peastja, appi tõtta, Mind peasta raske koorma alt, Mult patud
hoopis ära wõta, Siis hingamist saan Jumalalt.

Mu kallis sõber, tule mulle Ja jää mu sisse elama, Ma palwes wastu tõttan sulle, Su ümber hakkan usuga. Su armastus mu südant wõitku, Siis ükski mind ei kurwasta, Su taſandus mu hinge täitku, See on su armu kaſu ka.

Need rohud wõiwad terwist anda, Ja elu, wäge jagada, Et kõikmis minust paha tunda, Wõin hoopis wälja ajada. Ma sinust leianmis mull' waja, Su armuallik joodab mind! Jää minu sisse, Lunastaja, Siis igaweſt ma kiidan sind.

Koguduſe õnnistamine.

Omal wiisil P. liſa 109.

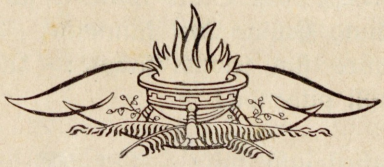
Küll kannab kindel kalju Issanda koguduſt, Tuult, tormi olgu palju, Et karta hukatuſt, — Ei tema alus kõigu Seal kalju põhja peal, Ei tema koda liigu Ka tuule tormis seal.

Leeriõpilaste nimed:

1. Hein, Lilly Ludmilla.
2. Jürjental, Eliſabeth.
3. Kiis, Leonhard.
4. Mikk, Ellen
5. Mölder, Alfred Ulrich.
6. Neſtra, Hilda.
7. Oraw, Martha Marie.
8. Sepp, Amalie Wilhelmine.
9. Troſs, Arwed.
10. Wisſer, Karl Armin.

Hermann trükkal trükk, Tartus 19.

ARH PT-328

Era-leeriõpilaste õnnistamise püha laulud

Maarja-Magdaleena kirikus

pühapäeval, 7. juulil 1929. a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Wiisil: Jeesus surma äratõitja. P. 300.

Ülempreester, pane Sina Oma rinna kilbisse Nende nime keda täna Palwe kätel kanname, Armu järje ette toome, Paludes siin seisma jääme: Ülempreester wõta Sa Meie lapsi pühenda!

Ilma kõrbest läbi minna On neil tuule, tormi käes, Rändamisel püha linna Tuhat takistust on ees; Hing, see hüüab üles poole, Liha püüab maitse maale: Ülempreester, juhata Ekf'jaid oma armuga!

Sinule nüüd tõotawad Noored hinged ustawust, Et nad selle sisse jääwad, Anna ise õnnistust, Wõta Sa neid wahwaks teha, Anna armu abi näha: Ülempreester, armuga Wõta Sa neid õnnista!

Õnnistamise kõne ja talitus.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. P. 245.

Ei Isa pealt wõi näha, Kui laps siin kurwastab, Ta suudab imet teha, Kui süda usaldab. Kui ema laste peale Siis tema halastab, Ja lapse silmaweele Uus taewas awaneb.

Siis puista süda wälja Nüüd oma Isale, Kui muresid ka palju, Ta leiab siiski nõu! Eks hinge looja oska Sind kõiges trööstida, Ka siis, kui hing ei suuda Kõik wälja ütelda.

Piht.

Wiisil: Armas Jeesus, armastaja. P. 294 ehk lisa 30.

Jeesus, Sinu juure jääda Tahan täie armuga, Ei mind Sinust lahku a'ada Suuda see maailma maa. Sinu elu saab mu eluks, Sõna Sinu pühast suust, Nagu kobaraile iluks Wärske wool saab wiinapuust.

Kus mul wõiks ka parem olla, Kui Su õndsa rinna na'al, Kes mull' waesel' appi tulla Wõtnud armus igal a'al? Kus mul oleks kindlam asu, Kui Su juures taewane, Kes Sa kuningana käsu Annud ilma ringile?

Kes mull' isandaks wõiks saada Nagu Jeesus, kuna ta Mind on surmast lunastada Wõtnud oma werega? Kes mu eest on elu annud, — Ei tast lahku iialgi. Talle hing on truudust wandnud, Truudust kuni surmani!

Juulus.

Wiisil: Armas Jeesus, armastaja.

Jah, Su juure tahan jääda, Issand, rõõmu walu sees, Et Sinõ tohiks ülendada Kord ka Sinu järje ees. Sinu tahtmist tahan täita; Käsiõ siit ka lahkuda, Ei sel raske hinge heita, Kes on eland Sinuga.

Eestpalwed, teadaanded.

Wiisil P. 445.

Sind tahan mina ülendada, Mu igawene kuningas, Su nime tahan austada; Su arm mu peale halastas. Ei taha mina aega wiita, Waid iga päew Su nime kiita.

Kõik rahwapõlwed jutustagu Üksteisele su tegusid, Nad Sinu au kuulutagu Ja kiitku Sinu imesid! Oh suur ja helde oled Sina, Sull' tahan rõõmsast laulda mina.

Palwe.

Wiisil P. 204.

Mu Jeesuke, Sa eluleib, Su juure eksja jõuab, Kel himu taewa peale käib Ja Sinult armu nõuab, Sest palun ma Sind südamest: Oh puhasta minõ pattudest, Et kõlban Sinu laual'!

Wiisil: Jeesus surma ärawõitja. P. 300.

Ülempreester, pane Sina Oma rinna kilbisse Nende nime keda täna Palwe kätel kanname, Armu järje ette toome, Paludes siin seisma jääme: Ülempreester wõta Sa Meie lapsi pühenda!

Ilma kõrbest läbi minna On neil tuule, tormi käes, Rändamisel püha linna Tuhat takistust on ees; Hing, see hüüab üles poole, Liha püüab maitse maale: Ülempreester, juhata Ekſ'jaid oma armuga!

Sinule nüüd tõotawad Noored hinged ustawust, Et nad selle sisse jääwad, Anna ise õnnistust, Wõta Sa neid wahwaks teha, Anna armu abi näha: Ülempreester, armuga Wõta Sa neid õnnista!

Õnnistamise kõne ja talitus.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. P. 245.

Ei Isa pealt wõi näha, Kui laps siin kurwastab, Ta suudab imet teha, Kui süda usaldab. Kui ema laste peale Siis tema halastab, Ja lapse silmaweele Uus taewas awaneb.

Siis puista süda wälja Nüüd oma Isale, Kui muresid ka palju, Ta leiab siiski nõu! Eks hinge looja oska Sind kõiges trööstida, Ka siis, kui hing ei suuda Kõik wälja ütelda.

Piht.

Wiisil: Armas Jeesus, armastaja. P. 294 ehk lisa 30.

Jeesus, Sinu juure jääda Tahan täie armuga, Ei mind Sinust lahku a'ada Suuda see maailma maa. Sinu elu saab mu eluks, Sõna Sinu pühast suust, Nagu kobaraile iluks Wärske wool saab wiinapuust.

Kus mul wõiks ka parem olla, Kui Su õndsa rinna na'al, Kes mull' waesel' appi tulla Wõtnud armus igal a'al? Kus mul oleks kindlam asu, Kui Su juures taewane, Kes Sa kuningana käsu Annud ilma ringile?

Kes mull' isandaks wõiks saada Nagu Jeesus, kuna ta Mind on surmast lunastada Wõtnud oma werega? Kes mu eest on elu annud, — Ei tast lahku iialgi. Talle hing on truudust wandnud, Truudust kuni surmani!

Juttus.

Wiisil: Armas Jeesus, armastaja.

Jah, Su juure tahan jääda, Issand, rõõmu walu sees, Et Sind tohiks ülendada Kord ka Sinu järje ees. Sinu tahtmist tahan täita; Käsid siit ka lahkuda, Ei sel raske hinge heita, Kes on eland Sinuga.

Eestpalwed, teadaanded.

Wiisil P. 445.

Sind tahan mina ülendada, Mu igawene kuningas, Su nime tahan austada; Su arm mu peale halastas. Ei taha mina aega wiita, Waid iga päew Su nime kiita.

Kõik rahwapõlwed jutustagu Üksteisele su tegusid, Nad Sinu au kuulutagu Ja kiitku Sinu imesid! Oh suur ja helde oled Sina, Sull' tahan rõõmsast laulda mina.

Palwe.

Wiisil P. 204.

Mu Jeesuke, Sa eluleib, Su juure eksja jõuab, Kel himu taewa peale käib Ja Sinult armu nõuab, Sest palun ma Sind südamest: Oh puhasta mind pattudest, Et kõlban Sinu laual'!

4–

Armulaua talitus.

Wiisil: Jeesus, rõõmustaja. P. 324.

Jeesus, minu kalju, Kiusatusi palju On mu eluteel. Jõudu mulle lisa, Wastu seisma wisa On siis minu meel. Sinuga Siis wõidan ma Patu suured kawalused Ja ta meelitused.

Jeesus, minu tugi, Sa wõid wäsinugi Teha tugewaks. Anna armust suuresi, Et mind Sinu juuresi Ilm ei eksitaks. Helduses Mind aidates Minu usul' kindlust anna, Hoolt mu eest Sa kanna.

Jeesus, minu päike, Kui Sa oma läike Heidad hingesse, Elu uus siis tärkab, Kõik, mis hea, ärkab, Jõuab kewade, Kaob öö Ja algab töö, Mis on heaksmeeleks Sulle, Õnnistuseks mulle.

Õnnistamine.

Wiisil: Sull', Sull', Jehoowa, tahan laulda. P. 152.

Üht nime tahan meeles kanda Siin maa peal kaduwuses rännates Ja ühel' nimel' au weel anda Seal igaweses taewawalguses. Su nimi, Jeesus Kristus, igawest On mulle kõigekallim kõikidest.

Leeriõpilaste nimed.

1. Ang, Alma, Rosalie.
2. Ang, Elwi, Marie.
3. Kajak, Lehte, Walentine.
4. Kitsmik, Marta.
5. Kont, Wanda.
6. Ostrat, Alide, Mathilde.
7. Ots, Adelheid.
8. Palmpuu, Olga.
9. Pluumwelt, Hilda, Elinor.
10. Rätsep, Linda, Elisabeth.
11. Wisser, Herta, Johanna.
12. Ingel, Oswald, Woldemar.
13. Kanep, Elmar.
14. Kiis, Elmar.
15. Kriimann, Elmar, Eduard.
16. Neider, Richard.
17. Ostrat, August.
18. Puusta, Eduard.
19. Tõnisson, Juhan.
20. Wuks, Armin.

„Warraku" trükk, Tartus.

ARH AT-328

Laulud

leeri-õpilaste õnnistamise päewal

Taewaminemise pühal, 9. mail 1929

Maarja-Magdaleena kirikus.

Wiisil: Kiida nüüd Issandat.

Looja, su poole nüüd lähemale Wärinal tungib palweheal; Kõigest, mis nähtaw on, kõrgemale Tõuseb mu waim ja hingab seal; Kõik maised mõtted waikiwad, Hing tunneb oma Jumalat. Halleluuja, halleluuja!

Kartus ja mured kõik looja minge, Nüüd Isa süda awaneb; Uus eluwägi, ta täidab hinge, Igawik waimus kohiseb. Siis tõusku ärkand südames Kiituseohwer leekides: Halleluuja, halleluuja!

Õnnistamise kõne.

Wiisil: Jeesus, surma ärawõitja.

Sinule nüüd tõotawad Noored hinged ustawust. Et nad selle sisse jääwad, Anna ise õnnistust, Wõta sa neid wahwaks teha; Anna armu, abi näha: Ülempreester, armuga Wõta sa neid õnnista!

Õnnistamine.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Wiisil P. 176.

Armu püüan, Appi hüüan, Issand, sinu halastust, Mis kõik saawad, Kes sull' armsad, Kes ka nõudwad armastust. Anna mulle ennast leida, Kes sind saab, saab õnnistust.

Pihtimine.

Wiisil P. 194.

Mu rahuwürst, ja saadad Mind wäga heldeste Ja parandad kõik haawad Mu hinges lahkeste. Kui süda arg ja hale, Siis sinu armupale Mind jälle kinnitab.

Kui käsk mind wäsitanud, Oh kallis sõber sa, Siis olen sinult saanud Nii armsa rahu ma. Su magus arm on wõtnud Mult kartuse, ja lõpnud On waew ja ahastus.

Kui sinu armutähed Mu südant saadawad, Kui mooga käid ja lähed, Siis leian tõõstijat. Näen Isa südant rõõmsast, Täis andeksandmist armsast: Ta armumeri tõest!

Jutlus.

Wiisil P. 445.

Ei enam wõõrsile ma taha Su juurest, Isa, lahkuda, Waid wäsind süda kodurahu Nüüd ikka ihkab hingata. Oh õnnis hingekodu elu, Siin mõõdas janu, kustund walu!

Teadaanded.

Wiisil: Üht on tarwis.

Kestwaks, truiks, täitsa kindlaks Minu kõlblist tahtmist tee, Et hing ainult seda ihkaks, Mis on rahuks temale. Et headusetahtmist siin miski ei murraks, Ei tormid, ei tõkked, ei pilge, ei mured! Lut jänu siis ärata, puhtusewõim, Et täiuse tungiks mu jumalik waim.

Palwe.

Jeesus, minu ainus elu, Jeesus, minu rõõm ja ilu, Jeesus, kõige suurem wara, Ära tagane must ära! Põlwili ma langen maha, Ihaldan ja palun seda: Laf' mind seda kallist rooga Hinge kosutuseks wõtta!

Armulaua talitus.

Wiisil P. 146.

Mu Jeesus, kes sa õhtu hilja, Su wiimsel ahastuse-ööl, Meil oma kannatusewilja Siin söömaajaks seadsid weel: Sind kiidab terwe usklik sugu Ja mäletab su surmalugu.

Kui iial sööme seda rooga, Saab uueks meil su mälestus, Ja uusi elutwete wooga Toob hingesse su armastus: Su weri, surm ja ristiwalu Toob meie südamele elu.

Siis wärisewa südamele Uus pitser peale pannakse, Et wõlakiri wõlglasele On kustutatud täieste: Sest meie rasked süüd ja patud On sinu haawus lepitatud.

Sa enesega ühte köidad Meid armulaual uueste, Meid oma armuhõlma peidad, Et sinu heldust tunneme: Siis waimus sinu ligi saame Ja sinuga end ühendame.

See leib meil' õiget toitu annab, See weri waimu jahutab, Uut rammu südamesse kannab Ja hinge-elu kosutab: Uut jõudu lased sest meid leida, Et wõime wõidelda ja wõita.

Kui liikmed sinu ihu küljes Nüüd kindlamine asume Ja hingame su armusüles Kui õed, wennad ühtlasi: Waim sinuga saab üheks, Püha, Kui maitseme su werd ja liha.

Koguduse õnnistamine.

Wiisil P. 176.

Armu püüan, Appi hüüan, Issand, sinu halastust, Mis kõik saawad, Kes sull' armsad, Kes ka nõudwad armastust. Anna mulle ennast leida, Kes sind saab, saab õnnistust.

Pihtimine.

Wiisil P. 194.

Mu rahuwürst, sa saadad Mind wäga heldeste Ja parandad kõik haawad Mu hinges lahkeste. Kui süda arg ja hale, Siis sinu armupale Mind jälle kinnitab.

Kui käsk mind wäsitanud, Oh kallis sõber sa, Siis olen sinult saanud Nii armsa rahu ma. Su magus arm on wõtnud Mult kartuse, ja lõpnud On waew ja ahastus.

Kui sinu armutähed Mu südant saadawad, Kui mooga käid ja läbed, Siis leian trööstijat. Näen Isa südant rõõmsast, Täis andeksandmist armsast: Ta armumeri tõest!

Jutlus.

Wiisil P. 445.

Ei enam wõõrsile ma taha Su juurest, Isa, lahkuda, Waid wäsind süda kodurahu Nüüd ikka ihkab hingata. Oh õnnis hingekodu elu, Siin mööbas janu, kustund walu!

Teadaanded.

Wiisil: Üht on tarwis.

Kestwaks, truiks, täitsa kindlaks Minu kõlblist tahtmist tee, Et hing ainult seda ihkaks, Mis on rahuks temale. Et headusetahtmist siin miski ei murraks, Ei tormid, ei tõkked, ei pilge, ei mured! Lut jänu siis ärata, puhtusewõim, Et täiuse tungiks mu jumalik waim.

Palwe.

Wiisil P. 305.

Jeesus, minu ainus elu, Jeesus, minu rõõm ja ilu, Jeesus, kõige suurem wara, Ära tagane must ära! Põlwili ma langen maha, Ihaldan ja palun seda: Laf' mind seda kallist rooga Hinge kosutuseks wõtta!

Armulaua talitus.

Wiisil P. 146.

Mu Jeesus, kes sa õhtu hilja, Su wiimsel ahastuse-öösl, Meil oma kannatusewilja Siin söömaajaks seadsid weel: Sind kiidab terwe usklik sugu Ja mäletab su surmalugu.

Kui iial sööme seda rooga, Saab uueks meil su mälestus, Ja uusi eluwete wooga Toob hingesse su armastus: Su weri, surm ja ristiwalu Toob meie südamele elu.

Siis wärisewa südamele Uus pitser peale pannakse, Et wõlakiri wõlglasele On kustutatud täieste: Sest meie rasked süüd ja patud On sinu haawus lepitatud.

Sa enesega ühte köidad Meid armulaual uueste, Meid oma armuhõlma peidad, Et sinu heldust tunneme: Siis waimus sinu ligi saame Ja sinuga end ühendame.

See leib meil' õiget toitu annab, See weri waimu jahutab, Lut rammu südamesse kannab Ja hinge-elu kosutab: Lut jõudu lased sest meid leida, Et wõime wõidelda ja wõita.

Kui liikmed sinu ihu küljes Nüüd kindlamine asume Ja hingame su armusüles Kui õed, wennad ühtlasi: Waim sinuga saab üheks, Püha, Kui maitseme su werd ja liha.

Koguduse õnnistamine.

4.–

Wiisil P. 324.

Jeesus minu tugi, Sa wõid wäsinugi Teha tugewaks. Anna armust suureſt, Et minõ sinu juureſt Ilm ei ekſitaks. Helduſes Minõ aidates Minu usul kindluſt anna, Hoolt mu eeſt sa kanna.

Leeriõpilaste nimed:

1. Annus, Linda.
2. Aal, Pauline.
3. Ardon, Alide Helene.
4. Berg, Marie Henriette.
5. Blumfeldt, Leida Elfriede.
6. Jürgenstein, Leida.
7. Engel, Alma.
8. Kask, Leida Rosine.
9. Kiwi, Adelheid Rosalie.
10. Kiwi, Selma Wilhelmine.
11. Kose, Ida Marie.
12. Krüntal, Selma.
13. Lätt, Amanda Elfriede.
14. Mägi, Helmi Johanna.
15. Mägi, Lydia.
16. Norden, Hilda Johanna.
17. Oraw, Linda Pauline.
18. Ostrat, Ida.
19. Otter, Ella.
20. Paawel, Ella Pauline.
21. Pekko, Ilse Johanna.
22. Rebane, Lydia.
23. Sarap, Helmi Johanna.
24. Sastok, Hildegard Auguste.
25. Tanilow, Leida Johanna.
26. Weski, Herta Ludmilla.
27. Womm, Armilde.
28. Zimmermann, Õie Armilde.

J. Mällo, Tartus.

ARH PT-328

Leerilaste

õnnistamiſepäewa laulud

Maarja-Magdaleena ew-lut. kirikus

9. juulil 1933. a.

.....

Wiiſil: Ühte asja ihkan üle kõige. P. lisa 31.

Jeeſus Kriſt, Su noored ſiia tulnud, Sinu altar kogund meid. Püham päew meil armſalt kätte jõudnud, Sina, Jeeſus, eel meil käid. Wõta kaaſa oma nõrgakeſed, Wõta tnnda meie igatſuſed! Püha tung meid äratab, Hing end Sulle ſirutab.

Elu ees mul alles mõistatuſeks, Tema koormad tundmata. Oh, et hoia Sa mind tugewuſes, Kõrge Jeeſus, juhata! Truudus juhtigu mu ettewõtteid, Uſk, arm lootus ehtigu mu mõtteid. Tuimus kadugu mu ſeeſt, Patupimedus mu eeſt.

Saada, Jeeſus, oma karja teele, Hoia ekſiſammudeſt! Juhata meid kergemeeleſt üle, Wii meid ära kiuſajaſt! Jäägu eemal kadund poja ſaatus, Taganegu hukkaw inimhalbtus! Hoia, kaitſe, karjane, Eſimene, wiimane!

Õpetaja: Õnnistamiſe kõne.

Kogudus: Wiiſil: Hinge peiuke. 157.

Taewaſt läkita, Iſſand Jeeſus, Sa Oma waimu, kes meid wõiaks Uſu õliga ja hoiaks, Et ſind teenime Ükſi järgeste!

Wõtku waimu and, Kuis ſa tõotand, Meid ſu lasteks pühendada, Pühadega ühendada, Kuni näeme ſeal Sind ſu järje peal.

Õpetaja: Õnnistamine.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Kogudus: Omal wiisil. P. 371.

Õnnista ja hoia, Waimuga meid wõia, Oma ¦pale tõsta sa, Issand, ja meid walgusta!

Igal ajal jäägu Meile sinu rahu, Oma Waimu anna sa, Jeesuga meid ühenda!

Õpetaja: Piht ja algusliturgia.

Kogudus: Wiisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle. P. 141.

Nüüd olen mina põhja leidnud, Mis minu ankru kinnitab: Mu Jeesu haawus! Armu heitnud On ta, kes ikka halastab; See põhi ikka kindlaks jääb, Kui maa ja taewas hukka läeb.

Ta halastus on usu põhi, Mis ei wõi ära mõtelda; Need armukäed on ikka lahti, Mis patusele pakub ta; Ta hale süda järgest keeb, Kas tuled, tulemata jääd.

Ei meie pea hukka saama, Meid Jumal tahab aidata. Seks tuli Poeg meid lunastama, Läks taewa, me' eest palub ta. Ta hüüab mindki alati, Et teeksin lahti südame.

Oh armu meri, mis kõik patud On Jeesu surmas neelanud! Sa patu haawad kinni seod, Sa hukkamõistmist keelanud; Et Jeesu weri lõpmata Nüüd hüüab: „Isa halasta!"

Õpetaja: Jutlus.

Kogudus: Wiisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle. P. 141.

See põhja peale tahan jääda Senni kui elan ilma peal, Muud ma ei taha igatseda Kunni üks liige liigub weel. Küll igawest siis laulan ma: „See halastus on põhjata!"

Õpetaja: Eestpalwed, teadaandmised.

Kogudus: Wiisil: Jeesus, rõõmustaja. P. 324.

Jeesus, minu kalju, Kiusatusi palju On mu eluteel. Jõudu mulle lisa, Wastu seisma wisa On siis minu meel, Sinuga siis wõidan ma Patu suured kawalused Ja ta meelitused.

Jeesus, minu tugi, Sa wõid wäsinugi Teha tugewaks. Anna armust suurest, Et mind sinu juurest Ilm ei eksitaks. Helduses mind aidates Minu usul' kindlust anna, Hoolt mu eest sa kanna.

Õpetaja: Palwe.

Kogudus: Wiisil: P. 305.

Minu süda röömustele, Jäta patu kombed jälle, Tõtta ära pimedusest, Mine wälja rumalusest; Sest sind laual kutsutakse Õnnistust sull' pakutakse; Jeesus, maa ja taewa looja, Tahab su sees aset teha.

Õpetaja: Armulaua pühitsemine ja jagamine.

Kogudus: Omal wiisil. P. 445.

Ma kummardan sind, armu wägi, Mis Jeesuses end ilmutand, Ma astun armastuse ligi, Mis põrmu peale halastand: Mu oma mõte ära kaob Ja armu merde üksi waob.

Kui wäga sa mind armastanud Ja kuis su süda nõuab mind! See ime arm mind äratanud, Et minu hing ka ihkab sind. Mu sees sa asu, armu wõimus, Et wõsuksin ka sinu waimus.

Ma tunnen, süda sõuab sulle, Su oma olen üksines, Ei kaduw ilm too õnne mulle, Mul elu sinus elades: Su juures rahu, rõõmu leian, End armumerde peita püüan!

Su oma, Issand, on mu süda, Sa minu wara ja mu wõit, Mu eest sa kandsid surmahäda, Et mulle tõuseks elu koit; Sa maksid minu wõla ära, Mu hinge õnn ja kallim sära!

Oh Jeesus, oma püha nime Mu südamesse kirjuta, Et sinu suure armu ime Wõiks hinge sisse wajuda, Et sõna töö ja terwe elu Siis kuulutaks su nime ilu!

Sest, Issand, sinu nime läbi Mull' Isa süda lahti läeb: Ta kinnitab, et armu abi Hing walus, waewas ikka saab. Kui patune siin seda teaks, Ta teda armastama peaks!

Sest Jeesu nime ülendage Seal armuallik alganud, Sealt saawad kosutust ja wäge Kõik, kes on kroonil ehitud: Kuis kummardawad nende wäed, Kuis läewad risti palwe käed.

Õpetaja: Lõpupalwe ja koguduse õnnistamine.

Kogudus: Wiisil: Ei ilmast hooli ma. P. 227.

Oh ära jäta mind! Mind saatku sinu käsi, Mu Jumal, et Su laps Ei mitte eksi, wäsi; Waid et ta eluteel Wõiks leida, Issanb Sind, Mu wari, kepp ja kilp: Oh ära jäta mind.

Kogudus: Omal wiisil. P. 371.

Õnnista ja hoia, Waimuga meid wõia, Oma pale tõsta sa, Issand, ja meid walgusta!

Igal ajal jäägu Meile sinu rahu, Oma Waimu anna sa, Jeesuga meid ühenda!

Õpetaja: Piht ja algusliturgia.

Kogudus: Wiisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle. P. 141.

Nüüd olen mina põhja leidnud, Mis minu ankru kinnitab: Mu Jeesu haawus! Armu heitnud On ta, kes ikka halastab; See põhi ikka kindlaks jääb, Kui maa ja taewas hukka läeb.

Ta halastus on usu põhi, Mis ei wõi ära mõtelda; Need armukäed on ikka lahti, Mis patusele pakub ta; Ta hale süda järgest keeb, Kas tuled, tulemata jääd.

Ei meie pea hukka saama, Meid Jumal tahab aidata. Seks tuli Poeg meid lunastama, Läks taewa, me' eest palub ta. Ta hüüab mindki alati, Et teeksin lahti südame.

Oh armu meri, mis kõik patud On Jeesu surmas neelanud! Sa patu haawad kinni seod, Sa hukkamõistmist keelanud; Et Jeesu weri lõpmata Nüüd hüüab: „Isa halasta!"

Õpetaja: Jutlus.

Kogudus: Wiisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle. P. 141.

See põhja peale tahan jääda Senni kui elan ilma peal, Muud ma ei taha igatseda Kunni üks liige liigub weel. Küll igawest siis laulan ma: „See halastus on põhjata!"

Õpetaja: Eestpalwed, teadaandmised.

Kogudus: Wiisil: Jeesus, rõõmustaja. P. 324.

Jeesus, minu kalju, Kiusatusi palju On mu eluteel. Jõudu mulle lisa, Wastu seisma wisa On siis minu meel, Sinuga siis wõidan ma Patu suured kawalused Ja ta meelitused.

Jeesus, minu tugi, Sa wõid wäsinugi Teha tugewaks. Anna armust suurest, Et mind sinu juurest Ilm ei eksitaks. Helduses mind aidates Minu usul' kindlust anna, Hoolt mu eest sa kanna.

Õpetaja: Palwe.

Kogudus: Wiisil: P. 305.

Minu süda rõõmustele, Jäta patu kombed jälle, Tõtta ära pimedusest, Mine wälja rumalusest; Sest sind laual kutsutakse Õnnistust sull' pakutakse; Jeesus, maa ja taewa looja, Tahab su sees aset teha.

Õpetaja: Armulaua pühitsemine ja jagamine.

Kogudus: Omal wiisil. P. 445.

Ma kummardan sind, armu wägi, Mis Jeesuses end ilmutand, Ma astun armastuse ligi, Mis põrmu peale halastand: Mu oma mõte ära kaob Ja armu merde üksi waob.

Kui wäga sa mind armastanud Ja kuis su süda nõuab mind! See ime arm mind äratanud, Et minu hing ka ihkab sind. Mu sees sa asu, armu wõimus, Et wõsuksin ka sinu waimus.

Ma tunnen, süda sõuab sulle, Su oma olen üksines, Ei kaduw ilm too õnne mulle, Mul elu sinus elades: Su juures rahu, rõõmu leian, End armumerde peita püüan!

Su oma, Issand, on mu süda, Sa minu wara ja mu wõit, Mu eest sa kandsid surmahäda, Et mulle tõuseks elu koit; Sa maksid minu wõla ära, Mu hinge õnn ja kallim sära!

Oh Jeesus, oma püha nime Mu südamesse kirjuta, Et sinu suure armu ime Wõiks hinge sisse wajuda, Et sõna töö ja terwe elu Siis kuulutaks su nime ilu!

Sest, Issand, sinu nime läbi Mull' Isa süda lahti läeb: Ta kinnitab, et armu abi Hing walus, waewas ikka saab. Kui patune siin seda teaks, Ta teda armastama peaks!

Sest Jeesu nime ülendage Seal armuallik alganud, Sealt saawad kosutust ja wäge Kõik, kes on kroonil ehitud: Kuis kummardawad nende wäed, Kuis läewad risti palwe käed.

Õpetaja: Lõpupalwe ja koguduse õnnistamine.

Kogudus: Wiisil: Ei ilmast hooli ma. P. 227.

Oh ära jäta mind! Mind saatku sinu käsi, Mu Jumal, et Su laps Ei mitte eksi, wäsi; Waid et ta eluteel Wõiks leida, Issanb Sind, Mu wari, kepp ja kilp: Oh ära jäta mind.

Oh ära jäta mind! Waid saada taewast mulle Sa oma õnnistust Ja rammu jõuetule, Et minu tegu, töö Wõiks rõõmustada Sind! Laſ' korda minna kõik! Oh ära jäta mind!

3.–

Leerilaste nimed:

1. Heldi Agathe Ein
2. Esmiralde Roſalie Kont
3. Elſa Sooſaar
4. Marta Waher
5. Ewald Kurs
6. Martin Sorga
7. Erich Auguſt Welsker

Leeri tõotus.

Mina tahan Jumalat, oma Loojat, kõigeſt omaſt südameſt ja oma ligimeſt kui iſeennaſt armastada!

Mina tahan wäſimata hoolega oma Lunastaja Jeeſuſe Kristuſe järel käia ja tema püha Sõna ja Sakramenti truuilt tarwitada!

Mina tahan oma waimulikule Emale, kriſtlikule kirikule, elus ja ſurmas ustawaks jääda!

S. Songi trükikoda — Wõrus.

ARH PT-328

Laulud

leerilaste õnnistamisel

23. juunil 1934. a.

Maarja-Magdaleena kirikus.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

I.

Alglaul.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. P. 245.

Nüüd eluwärawatel, Me noored, seisame Ja õnne koidu paistel Sind, Issand, täname, Et hoidsid lapsepõlwes Meid oma armuga Ja olid röömus, mures Me wanematega.

Need päewad, mis on mööda, Küll olid ilusad. Ei olnud tormi karta, Ei päikest palawat. Teel oli warjuks, walliks Meil isa, ema arm. Neist mälestus jääb kalliks, Kui röhub saatus karm . . .

Ja täna, minnes ellu, Me seda teame, Et ees on mure, walu Ja kannatuse tee. Kuid lootes Jumalale Me saame edasi Ja oma õnne poole Nii käime alati.

II.

Enne õnnistamist.

Leerilaste laul:

Jumal, su ees alanduses, Heidan maha põlwili, Nutu hääle, lapse meele Toon ma, Jeesus, Sinule Anna ennast mulle leida, Kes ma tuhk ja põrmuke.

Waata jälle minu peale, Pööra mind su järele; Sulle jõuan, Sind ma nõuan Kui su päris lapsuke. Anna ennast mulle leida, Wõta mind, jää minusse!

II-a.

Õnnistamine.

Leerilaste laul:

Kui ma omaks teda tõest wõin nimeta', ainult teda armastada südame ja meelega: Ei ma muresi tea, kurbtus, walu röömuks muutub pea.

Kus on tema majas, seal on rahuwaim, Kelle koda tema rajas, sellel õitseb õnne taim, Selle elu laewa wiib ta läbi ilmamere taewa.

III.

Pihtilaul.

Wiisil: Wõitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Issand, helde üle kõige, Ole minu abimees, Üksi hing ei ole õige Sinu püha palge ees.

Ära kohtusse nüüd mine Oma sulasega Sa. Sinu arm on imeline Patud annab andeks ta.

Issand, minu halastaja, Mõista wõlast lahti mind, Oma terwe eluaja Teenida siis tahan Sind.

IV.

Pealaul.

Omal wiisil. 121.

Mu järel', hüüab Jeesuke, Kõik ristirahwas tulge! Maailma ära salgage, Mu armukutsmist kuulge; Ka oma risti kandke teal, Ja käige minu jälge peal.

Ma olen walgus sellele, Kes mind Siin taga nõuab; Ei pimeduses komista, Kes minu juure jõuab. Ma püha elu õpetan, Ja taewa teele juhatan.

Mu südames on alandus, Ja armastus mu hinges; Mu suust keeb wälja tasandus, Mis magusam kui mesi; Mu Isa päralt Waim ja meel, Mu mõtted taewas ülewel.

Ma näitan, mis teil' kahju teeb, Et wõite põgeneda See himu eest, mis südant sööb, Ja patust taganeda. Ma olen hinge kalju ka Ja taewa rõõmu andija.

V.

Kantsliſalm.

Samal wiisil.

Siis wõtkem selle elu sees Kõik risti rõõmsast kanda, Ja Jeesu järelkäimises Ta hooleks ennast anda. Kes wõitlewad siin tema wäes, Neil taewas elukroon on peas.

VI.

Palwelaul.

Wiisil: Armas Jeesus, awita. P. 169.

Kuhu wiib meid elutee? Ei me, noored, tea seda. Käes on nooruskewade' Tormi meie siin ei karda. Meie hingest päikesära Wõtta ei saa keegi ära.

Siiski, Kõigekõrgem, Sa, Palwetame Sinu poole: Saada Sa meid armuga Tasastele radadele, Et ka siis, kui noorus mööda, Hing wõiks ikka nooreks jääda.

VII.

Armulaua laul.

Omal wiisil. 305.

Minu süda, rõõmustele, Jäta patu kombed jälle, Tõtta ära pimedusest, Mine wälja rumalusest; Sest sind laual' kutsutakse, Õnnistust sull' pakutakse; Jeesus, maa ja taewa Looja, Tahab su sees aset teha.

Wärisedes mõtlen seda, — Siiski rõõmus on mu süda! — See on äramõtlemata, See on ärarääkimata! Kuis wõib inimene teada, Ehk ka sellest aru saada, Mis teeb Jumal suurest wäest, Annab heldest, rohkest käest?

I.

Alglaul.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. P. 245.

Nüüd eluwärawatel, Me noored, seisame Ja õnne koidu paistel Sind, Issand, täname, Et hoidsid lapsepõlwes Meid oma armuga Ja olid röömus, mures Me wanematega.

Need päewad, mis on mööda, Küll olid ilusad. Ei olnud tormi karta, Ei päikest palawat. Teel oli warjuks, walliks Meil isa, ema arm. Neist mälestus jääb kalliks, Kui rõhub saatus karm . . .

Ja täna, minnes ellu, Me seda teame, Et ees on mure, walu Ja kannatuse tee. Kuid lootes Jumalale Me saame edasi Ja oma õnne poole Nii käime alati.

II.

Enne õnnistamist.

Leerilaste laul:

Jumal, su ees alanduses, Heidan maha põlwili, Nutu hääle, lapse meele Toon ma, Jeesus, Sinule Anna ennast mulle leida, Kes ma tuhk ja põrmuke.

Waata jälle minu peale, Pööra mind su järele; Sulle jõuan, Sind ma nõuan Kui su päris lapsuke. Anna ennast mulle leida, Wõta mind, jää minusse!

II-a.

Õnnistamine.

Leerilaste laul:

Kui ma omaks teda tõest wõin nimeta', ainult teda armastada südame ja meelega: Ei ma muresi tea, kurbtus, walu röömuks muutub pea.

Kus on tema majas, seal on rahuwaim, Kelle koda tema rajas, sellel õitseb õnne taim, Selle elu laewa wiib ta läbi ilmamere taewa.

III.

Pihtilaul.

Wiisil: Wõitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Issand, helde üle kõige, Ole minu abimees, Üksi hing ei ole õige Sinu püha palge ees.

Ära kohtusse nüüd mine Oma sulasega Sa. Sinu arm on imeline Patud annab andeks ta.

Issand, minu halastaja, Mõista wõlast lahti mind, Oma terwe eluaja Teenida siis tahan Sind.

IV.

Pealaul.

Omal wiisil. 121.

Mu järel', hüüab Jeesuke, Kõik ristirahwas tulge! Maailma ära salgage, Mu armukutsmist kuulge; Ka oma risti kandke teal, Ja käige minu jälge peal.

Ma olen walgus sellele, Kes mind Siin taga nõuab; Ei pimeduses komista, Kes minu juure jõuab. Ma püha elu õpetan, Ja taewa teele juhatan.

Mu südames on alandus, Ja armastus mu hinges; Mu suust keeb wälja tasandus, Mis magusam kui mesi; Mu Isa päralt Waim ja meel, Mu mõtted taewas ülewel.

Ma näitan, mis teil' kahju teeb, Et wõite põgeneda See himu eest, mis südant sööb, Ja patust taganeda. Ma olen hinge kalju ka Ja taewa röömu andija.

V.

Kantsliſalm.

Samal wiisil.

Siis wõtkem selle elu sees Kõik risti röömsast kanda, Ja Jeesu järelkäimises Ta hooleks ennast anda. Kes wõitlewad siin tema wäes, Neil taewas elukroon on peas.

VI.

Palwelaul.

Wiisil: Armas Jeesus, awita. P. 169.

Kuhu wiib meid elutee? Ei me, noored, tea seda. Käes on nooruskewade' Tormi meie siin ei karda. Meie hingest päikesära Wõtta ei saa keegi ära.

Siiski, Kõigekõrgem, Sa, Palwetame Sinu poole: Saada Sa meid armuga Tasastele radadele, Et ka siis, kui noorus mööda, Hing wõiks ikka nooreks jääda.

VII.

Armulaua laul.

Omal wiisil. 305.

Minu süda, röömustele, Jäta patu kombed jälle, Tõtta ära pimedusest, Mine wälja rumalusest; Sest sind laual' kutsutakse, Õnnistust sull' pakutakse; Jeesus, maa ja taewa Looja, Tahab su sees aset teha.

Wärisedes mõtlen seda, — Siiski röömus on mu süda! — See on äramõtlemata, See on äraräägimata! Kuis wõib inimene teada, Ehk ka sellest aru saada, Mis teeb Jumal suurest wäest, Annab heldest, rohkest käest?

Ihu, werd seal jagatakse, Leiwas, wiinas wõetakse, Mitu tuhat seda sööwad, Mitu tuhat seda joowad, Siiski ei saa otsa wara, Ega lõpe ilmas ära; Waim sind, süda, walgustagu, Seda mõistma õpetagu!

Jeesus, minu ainus elu, Jeesus, minu rõõm ja ilu, Jeesus, kõige suurem wara, Ära tagane must ära! Põlwili ma langen maha, Ihaldan ja palun seda: Las' mind seda kallist rooga Hinge kosutuseks wõtta!

Armust tulid taewast ise Lunastama inimesi, Oma hinge ära andsid, Rasket ristiwalu kandsid, Walasid ka oma were Ilma patu pärast ära: See mind joodab õnnistuseks, Sinu armu mälestuseks.

VIII.

Lõpulaul.

Wiisil: Ma kummardan sind, armu wägi. P. 445.

Ma tean: Kõik see õnneks mulle Siin tuleb, mida saadad Sa. Ma olen omaks saanud Sulle Weel enne, kui ei teadnud ma. Et minu Jumal Sina oled, Täis heldust mulle wastu tuled.

Jää ikka minu eluteele, Nii õnnes kui ka häda sees, Ja tuleta mull' ikka meele, Et ootamas suur rõõm siis ees, Kui usu wõidu lippu kannan, End kõigega Su omaks annan.

Leerilõpilased Maarja-Magdaleenas.

1. Amjärw Linda
2. Ang Ludmilla Pauline
3. Nõmme Alide Lisette
4. Päss Leili
5. Tõnisson Emma Auguste
6. Tõnisson Sonna
7. Kajak Felix
8. Laumets Erich
9. Mogom Arthur
10. Polli August Woldemar
11. Rattasep Alfred Eduard
12. Rattasep Arwed Johannes
13. Wipper Arthur

Kultuur - Joh. Meisteri trükk, Walgas

ARH PT-328
Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Jumalateenistuse laulud.

a) Wana aasta õhtul 1903.

I.

Wiisil: Kõik kallis hinge õnnistus. 201.

1. Siit saadik Jumal heldeste Mind alati on saatnud, Siit saadik on mu järele Ta armu silmad waatnud; Siit saadik ta mind talutand Kättpidi, ja mind röömustand, Siit saadik ta mind aitnud.
2. Sull' olgu kiitus, tänu, au, Truu Jumal kõrges taewas, Et alati su armunõu Mind saatnud elu waewas. Ma südamesse kirjutan: Suurt armu, Issand, sinult sain, Siit saadik sa mind aitsid.
3. Weel edespidi anna sa, Truu kaitsja, oma abi, Mind igas paigas awita Jeesuse were läbi; Mind aita kõige elu sees Ja siis, kui surm ju silma ees, Mind aita, kuis sa aitsid.

II.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237 b.

1. Küll mitmest wiletsusest Ja hädast, nutust ka, Küll mitmest ahastusest Ja muresť olen ma Sel aastal läbi läinud, Ka see eest kiidan sind: Su armu olen näinud, Su heldus hoidis mind!
2. Sa, Jumal, minu Looja, Mu elu oled sa, Mu õnnistuse tooja, Su peale loodan ma! Sel aastal olid saatjaks Mu tee peal armuga, Sind palun abiandjaks, Kui risti kannan ma.
3. Mis armas sinu silmas, Mis tahad, tahan ma. Oh aita, et ma ilmas Ei tee, mis keelnud sa! Ei lootust, röömu ole Mul ilma sinuta, Ma oma enam pole: Su omaks saanud ma!
4. Su tahtmist ikka teha Ma wäga igatsen: Kui saan ka waesust näha, Su juure siiski jään. Kui mind ka kiusatakse, Ei taha kaebata! Ja kui mind teutakse, Ka seda kannan ma!

III.

Wiisil: Mu süda, ärka üles. 12.

1. Oh palugem ja laulgem Ja röömuheali tõstkem: Meid Jumal elus hoidnud Ja tänini meid toitnud.
2. Oh Issa, appi tõtta Ja palwed wastu wõta, Meil' ristis röömu anna, Et wõime wastu panna.
3. Oh aita kannatada Ja seks meil' jõudu saada, Jää sina meie meele, Et loodame su peale!

IV.

Wiisil: Oh hinge sõber, õnnis olen. 333.

Weel on üks rahuaeg meil leida, Sest, wäsind süda röömusta! Oh ära meelt sa ära heida, Kui päike sull' ei paista ka. Oh Issa Talle peale waata, Kes sind wõib rahumaale saata. Nüüd pane koorem maha sa. Pea oled sõja lõpetanud, Pea on su teekond otsa saanud, Siis lähed rahus hingama.

b) Uue aasta hommikul 1904.

I.

Omal wiisil. 229.

1. Oh wõtkem Jumalat Suust, südamest nüüd kiita, Kes suuri asju teeb, Ja temale aun näita, Kes emaihust ju Meil' teinud palju head, Ja praegu hoidwad weel Meid tema armu käed.

2. See armas Jumal nüüd Ka wõtku muret kanda, Meil' rõõmsaid südameid Ja kallist rahu anda. Ta pidagu meid ka Siin üles armsaste, Ja wõtku häda käest Meid peasta heldeste.

3. Au olgu Issale, Mu suure Jumalale, Ja tema Pojale, Mu aukuningale, Ja pühal' Waimul' ka, Kolmainul' algusest, Kes oli, nüüdki on, Ja jääb ka igawest.

II.

Omal wiisil. 235.

1. Ei lahku mina sinust, Mu ainsast Jumalast, Sest sa ei lahku minust, Waid hoiad wägewast Mind ikka hoolega; Su silmad mu peal' waatwad, Su käed mind truuist saatwad, Sa aitad armuga.

2. Kui pöörab ära minult Maailma hea meel, Siis leian armu sinult, Oh Issand, ikka weel! Sa aitad häda seest, Sa peastad patu häbist, Sa aitad tõbest, wangist Ja hoiad surma eest.

3. Su peale mina loodan, Kui häda, waew on käes, Ma sinult abi ootan, Mu Jumal, abimees! End ihu, hingega Ma annan sinu kätte; Kõik, mis ma wõtan ette, Su hooleks jätan ma.

4. Ei sina salli seda, Mis mulle kahju teeb, Ka siis, kui tuleb häda, Su isasilm mind näeb; Ka Poja andsid sa, Kes patu ära wõitnud, Mu ihu, hinge toitnud, Sest tahan tänada.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-70

III.

Omal wiisil. 244.

Mu kohus on sind kiita, Nii suure armu eest, End sinu omaks heita Siit saadik südamest. Mis mooga wõtad ette, Nii olen rahul ma, Ma annan kõik su kätte: Tee, kuida tunned sa!

IV.

Omal wiisil. 8.

1. Oh meile, Issand Jeesus, Jää ja meid õnnista, Ja jõudu, wäge waimus, Meil' hästi kaswata.

2. Oh meile, Issand Jeesus, Jää ja meid hoia ka, Et kurja waimu wõimus Ei ilmas wõitu saa.

3. Oh meile, Issand Jeesus, Jää oma abiga, Sest tulgu meile truudus, Rõõm, usujulgus ka.

V.

Wiisil: Jeesus, Õnnistegija. 161.

1. Saatjaks olgu Jeesuke, Andku uuel aastal abi, Wõtkem lipuks omale Jeesu nimi usu läbi! Siis ta armus seisame, Tema tee peal kõnnime.

2. Jeesu nimel läheme Rahul uue aasta teele, Paistab meil' see täheke, Siis ta annab walgust ööle, Ja kus tema walgustus, Seal on selge õnnistus.

3. Jeesu nimi rõõmustab, Saadab kõiges hädas abi; Waew ja riistki õnneks saab Tema kalli nime läbi. Jeesus, sinu nimi on Meie täht ja kilp ja kroon.

d) Armuannete leht.

Möödaläinud kirikuaastal on

Maarja-Magdalena-Wara koguduses

armastuse andeid antud:

1. Waeste heaks:

a. M.-M.	ükſikuid andeid		63	rbl.	14	kop.	
	laululehtede läbi jõulu-õhtul		10	„	88	„	
b. Waral	ükſikuid andeid		22	„	90	„	
	laululehtede läbi jõulu-õhtul		4	„	80	„	101 rbl. 72 kop.

2. Piibli-kassa heaks:

M.-M. laululehtede läbi . . . . . 17 „ 75 „

3. Missioni heaks:

a. M.-M.	pekkidesse		25	rbl.	47	kop.	
	ükſikuid andeid		7	„	80	„	
	laululehtede läbi		10	„	27	„	
b. Waral	pekkidesse		3	„	59	„	
	ükſikuid andeid		—	„	25	„	47 „ 38 „

4. Pimedate heaks:

a. M.-M.	ükſikuid andeid		11	rbl.	01	kop.	
	pekkidesse		2	„	90	„	
b. Waral	ükſikuid andeid		—	„	71	„	14 „ 62 „

5. Tummade heaks:

a. M.-M.	ükſikuid andeid		6	rbl.	75	kop.	
	pekkidesse		8	„	01	„	
b. Waral	ükſikuid andeid		—	„	50	„	15 „ 26 „

6. Abikassa heaks:

a. M.-M.	ükſikuid andeid		3	rbl.	81	kop.	
	pekkidesse		3	„	74	„	
	laululehtede läbi		7	„	76	„	
b. Waral	pekkidesse		1	„	66	„	
	ükſikuid andeid		—	„	45	„	17 „ 42 „

7. Pidalitõbiste heaks:

M.-M. . . . . 1 „ 15 „

8. Kabeli heaks:

M.-M. . . . . — „ 65 „

9. Kiriku walgustamise heaks ja jõuluõhtul:

M.-M. . . . . 1 „ 20 „

10. Õpetajate leskede ja waestelaste heaks:

a. M.-M.			6	rbl.	—	kop.	
b. Waral			—	„	24	„	6 „ 24 „

11. Näljahädaliste heaks:

a. M.-M.			5	rbl.	30	kop.	
b. Waral			6	„	77	„	12 „ 07 „

12. Laululehtede läbi:

a. M.-M.	Wana-aasta õhtul		41	rbl.	78	kop.	
	Kabeli pühal		15	„	73	„	
	Suurel Reedel ja Ülestõusm. pühal		16	„	84	„	
b. Waral	Wana-aasta õhtul		6	„	48	„	
	Kabeli pühal		14	„	34	„	95 „ 17 „

Kõik aasta anded kokku 330 rbl. 63 kop.

Ärge unustage mitte ära head teha ja teistele jagada; sest niisugused ohwrid on Jumala meele päraſt. Ebr. 13, 16.

b) Uue aasta hommikul 1904.

I.

Omal wiisil. 229.

1. Oh wõtkem Jumalat Suust, südamest nüüd kiita, Kes suuri asju teeb, Ja temale auu näita, Kes emaihust ju Meil' teinud palju head, Ja praegu hoidwad weel Meid tema armu käed.

2. See armas Jumal nüüd Ka wõtku muret kanda, Meil' rõõmsaid südameid Ja kallist rahu anda. Ta pidagu meid ka Siin üles armsaste, Ja wõtku häda käest Meid peasta heldeste.

3. Au olgu Issale, Mu suure Jumalale, Ja tema Pojale, Mu auukuningale, Ja pühal' Waimul' ka, Kolmainul' algusest, Kes oli, nüüdki on, Ja jääb ka igawest.

II.

Omal wiisil. 235.

1. Ei lahku mina sinust, Mu ainsast Jumalast, Sest sa ei lahku minust, Waid hoiad wägewast Mind ikka hoolega; Su silmad mu peal' waatwad, Su käed mind truuist saatwad, Sa aitad armuga.

2. Kui pöörab ära minult Maailma hea meel, Siis leian armu sinult, Oh Issand, ikka weel! Sa aitad häda seest, Sa peastad patu häbist, Sa aitad tõbest, wangist Ja hoiad surma eest.

3. Su peale mina loodan, Kui häda, waew on käes, Ma sinult abi ootan, Mu Jumal, abimees! End ihu, hingega Ma annan sinu kätte; Kõik, mis ma wõtan ette, Su hooleks jätan ma.

4. Ei sina salli seda, Mis mulle kahju teeb, Ka siis, kui tuleb häda, Su isasilm mind näeb; Ka Poja andsid sa, Kes patu ära wõitnud, Mu ihu, hinge toitnud, Sest tahan tänada.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-70

III.

Omal wiisil. 244.

Mu kohus on sind kiita, Nii suure armu eest, End sinu omaks heita Siit saadik südamest. Mis mooga wõtad ette, Nii olen rahul ma, Ma annan kõik su kätte: Tee, kuida tunned sa!

IV.

Omal wiisil. 8.

1. Oh meile, Issand Jeesus, Jää ja meid õnnista, Ja jõudu, wäge waimus, Meil' hästi kaswata.

2. Oh meile, Issand Jeesus, Jää ja meid hoia ka, Et kurja waimu wõimus Ei ilmas wõitu saa.

3. Oh meile, Issand Jeesus, Jää oma abiga, Sest tulgu meile truudus, Rõõm, usujulgus ka.

V.

Wiisil: Jeesus, Õnnistegija. 161.

1. Saatjaks olgu Jeesuke, Andku uuel aastal abi, Wõtkem lipuks omale Jeesu nimi usu läbi! Siis ta armus seisame, Tema tee peal kõnnime.

2. Jeesu nimel läheme Rahul uue aasta teele, Paistab meil' see täheke, Siis ta annab walgust ööle, Ja kus tema walgustus, Seal on selge õnnistus.

3. Jeesu nimi rõõmustab, Saadab kõiges hädas abi; Waew ja riistki õnneks saab Tema kalli nime läbi. Jeesus, sinu nimi on Meie täht ja kilp ja kroon.

d) Armuannete leht.

Möödaläinud kirikuaastal on

Maarja-Magdalena-Wara koguduses

armastuse andeid antud:

1. Waeste heaks:

a. M.-M.	ükſikuid andeid	63	rbl.	14	kop.		
	laululehtede läbi jõulu-õhtul . .	10	„	88	„		
b. Waral	ükſikuid andeid	22	„	90	„		
	laululehtede läbi jõulu-õhtul . .	4	„	80	„	101 rbl.	72 kop.

2. Piibli-kassa heaks:

M.-M.	laululehtede läbi					17 „	75 „

3. Missioni heaks:

a. M.-M.	pekkidesse	25	rbl.	47	kop.		
	ükſikuid andeid	7	„	80	„		
	laululehtede läbi	10	„	27	„		
b. Waral	pekkidesse	3	„	59	„		
	ükſikuid andeid	—	„	25	„	47 „	38 „

4. Pimedate heaks:

a. M.-M.	ükſikuid andeid	11	rbl.	01	kop.		
	pekkidesse	2	„	90	„		
b. Waral	ükſikuid andeid	—	„	71	„	14 „	62 „

5. Tummade heaks:

a. M.-M.	ükſikuid andeid	6	rbl.	75	kop.		
	pekkidesse	8	„	01	„		
b. Waral	ükſikuid andeid	—	„	50	„	15 „	26 „

6. Abikassa heaks:

a. M.-M.	ükſikuid andeid	3	rbl.	81	kop.		
	pekkidesse	3	„	74	„		
	laululehtede läbi	7	„	76	„		
b. Waral	pekkidesse	1	„	66	„		
	ükſikuid andeid	—	„	45	„	17 „	42 „

7. Pidalitõbiste heaks:

M.-M.	. . . . .					1 „	15 „

8. Kabeli heaks:

M.-M.	. . . . .					— „	65 „

9. Kiriku walgustamise heaks ja jõuluõhtul:

M.-M.	. . . . .					1 „	20 „

10. Õpetajate leskede ja waestelaste heaks:

a. M.-M.	. . . . .	6	rbl.	—	kop.		
b. Waral	. . . . .	—	„	24	„	6 „	24 „

11. Näljahädaliste heaks:

a. M.-M.	. . . . .	5	rbl.	30	kop.		
b. Waral	. . . . .	6	„	77	„	12 „	07 „

12. Laululehtede läbi:

a. M.-M.	Wana-aasta õhtul	41	rbl.	78	kop.		
	Kabeli pühal	15	„	73	„		
	Suurel Reedel ja Ülestõusm. pühal	16	„	84	„		
b. Waral	Wana-aasta õhtul	6	„	48	„		
	Kabeli pühal	14	„	34	„	95 „	17 „

Kõik aasta andeb kokku 330 rbl. 63 kop.

Ärge unustage mitte ära head teha ja teistele jagada; sest niisuguſed ohwrid on Jumala meele päraſt. Ebr. 13, 16.

b) Uue aasta hommikul 1904.

I.

Omal wiisil. 229.

1. Oh wõtkem Jumalat Suust, südamest nüüd kiita, Kes suuri asju teeb, Ja temale auu näita, Kes emaihust ju Meil' teinud palju head, Ja praegu hoidwad weel Meid tema armu käed.

2. See armas Jumal nüüd Ka wõtku muret kanda, Meil' rõõmsaid südameid Ja kallist rahu anda. Ta pidagu meid ka Siin üles armsaste, Ja wõtku häda käest Meid peasta heldeste.

3. Au olgu Issale, Mu suure Jumalale, Ja tema Pojale, Mu auukuningale, Ja pühal' Waimul' ka, Kolmainul' algusešt, Kes oli, nüüdki on, Ja jääb ka igaweste.

II.

Omal wiisil. 235.

1. Ei lahku mina sinust, Mu ainsast Jumalast, Sest sa ei lahku minust, Waid hoiad wägewast Mind ikka hoolega; Su silmad mu peal' waatwad, Su käed mind truuist saatwad, Sa aitad armuga.

2. Kui pöörab ära minult Maailma hea meel, Siis leian armu sinult, Oh Issand, ikka weel! Sa aitad häda seest, Sa peastad patu häbist, Sa aitad tõbest, wangist Ja hoiad surma eest.

3. Su peale mina loodan, Kui häda, waew on käes, Ma sinult abi ootan, Mu Jumal, abimees! End ihu, hingega Ma annan sinu kätte; Kõik, mis ma wõtan ette, Su hooleks jätan ma.

4. Ei sina salli seda, Mis mulle kahju teeb, Ka siis, kui tuleb häda, Su isasilm mind näeb; Ka Poja andsid sa, Kes patu ära wõitnud, Mu ihu, hinge toitnud, Sest tahan tänada.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-70

III.

Omal wiisil. 244.

Mu kohus on sind kiita, Nii suure armu eest, End sinu omaks heita Siit saadik südamest. Mis mooga wõtad ette, Nii olen rahul ma, Ma annan kõik su kätte: Tee, kuida tunned sa!

IV.

Omal wiisil. 8.

1. Oh meile, Issand Jeesus, Jää ja meid õnnista, Ja jõudu, wäge waimus, Meil' hästi kaswata.

2. Oh meile, Issand Jeesus, Jää ja meid hoia ka, Et kurja waimu wõimus Ei ilmas wõitu saa.

3. Oh meile, Issand Jeesus, Jää oma abiga, Sest tulgu meile truudus, Rõõm, usujulgus ka.

V.

Wiisil: Jeesus, Õnnistegija. 161.

1. Saatjaks olgu Jeesuke, Andku uuel aastal abi, Wõtkem lipuks omale Jeesu nimi usu läbi! Siis ta armus seisame, Tema tee peal kõnnime.

2. Jeesu nimel läheme Rahul uue aasta teele, Paistab meil' see täheke, Siis ta annab walgust ööle, Ja kus tema walgustus, Seal on selge õnnistus.

3. Jeesu nimi rõõmustab, Saadab kõiges hädas abi; Waew ja rõõmustab, Tema kalli nime läbi. Jeesus, sinu nimi on Meie täht ja kilp ja kroon.

---

d) Armuannete leht.

Möödaläinud kirikuaastal on

Maarja-Magdalena-Wara koguduses

armastuse andeid antud:

1. Waeste heaks:

a.	M.-M.	ükſikuid andeid	63	rbl.	14	kop.	
		laululehtede läbi jõulu-õhtul	10	„	88	„	
b.	Waral	ükſikuid andeid	22	„	90	„	
		laululehtede läbi jõulu-õhtul	4	„	80	„	101 rbl. 72 kop.

2. Piibli-kassa heaks:

M.-M.	laululehtede läbi						17 „ 75 „

3. Missioni heaks:

a.	M.-M.	pekkidesse	25	rbl.	47	kop.	
		ükſikuid andeid	7	„	80	„	
		laululehtede läbi	10	„	27	„	
b.	Waral	pekkidesse	3	„	59	„	
		ükſikuid andeid	—	„	25	„	47 „ 38 „

4. Pimedate heaks:

a.	M.-M.	ükſikuid andeid	11	rbl.	01	kop.	
		pekkidesse	2	„	90	„	
b.	Waral	ükſikuid andeid	—	„	71	„	14 „ 62 „

5. Tummade heaks:

a.	M.-M.	ükſikuid andeid	6	rbl.	75	kop.	
		pekkidesse	8	„	01	„	
b.	Waral	ükſikuid andeid	—	„	50	„	15 „ 26 „

6. Abikassa heaks:

a.	M.-M.	ükſikuid andeid	3	rbl.	81	kop.	
		pekkidesse	3	„	74	„	
		laululehtede läbi	7	„	76	„	
b.	Waral	pekkidesse	1	„	66	„	
		ükſikuid andeid	—	„	45	„	17 „ 42 „

7. Pidalitõbiste heaks:

M.-M.							1 „ 15 „

8. Kabeli heaks:

M.-M.							— „ 65 „

9. Kiriku walgustamise heaks ja jõuluõhtul:

M.-M.							1 „ 20 „

10. Õpetajate leskede ja waestelaste heaks:

a.	M.-M.		6	rbl.	—	kop.	
b.	Waral		—	„	24	„	6 „ 24 „

11. Häljahädaliste heaks:

a.	M.-M.		5	rbl.	30	kop.	
b.	Waral		6	„	77	„	12 „ 07 „

12. Laululehtede läbi:

a.	M.-M.	Wana-aasta õhtul	41	rbl.	78	kop.	
		Kabeli pühal	15	„	73	„	
		Suurel Reedel ja Ülestõusm. pühal	16	„	84	„	
b.	Waral	Wana-aasta õhtul	6	„	48	„	
		Kabeli pühal	14	„	34	„	95 „ 17 „

Kõik aasta anded kokku 330 rbl. 63 kop.

Ärge unustage mitte ära head teha ja teistele jagada; sest niisugused ohwrid on Jumala meele päraſt. Ebr. 13, 16.

e) Aruannete leht.

Möödaläinud kirikuaastal on

Maarja-Magdalena-Wara koguduses

1. Sündinud:

a.	M.-M.	. . . . .	192	last	(92	poeglast	ja 100	tütarlast),
b.	Waral	. . . . .	37	„	(18	„	„ 19	„),
		Terwes koguduses .	229	last	(110	poeglast	ja 119	tütarlast).

Surnult sündinud on M.-M. 5 last ja Waral 1 laps.

Kaksikuid oli M.-M. 3 paari.

Kõikide sündinud laste seas oli Jumal paraku M.-M. 15 wäärlast ja Waral 2 wäärlast.

Kes usub ja keda ristitakse see peab õndsaks saama, aga kes ei usu, seda peab hukka mõistetama. Mark. 16, 16.

2. Leeris käinud ja õnnistatud:

a.	M.-M.	. . . . .	91	poeglast	ja 78	tütarlast,	kokku	169 last,
b.	Waral	. . . . .	15	„	ja 20	„	„ 35	„
		Üleüldse . .	106	poeglast	ja 98	tütarlast,	kokku	204 last.

Pea kinni, mis sul on, et ükski ei saa sinu krooni wõtta. Ilm. 3, 11.

3. Kuulutatud ja laulatatud:

a.	M.-M. kuulutati	. . . . .	54	paari;	laulatati	35 paari,
b.	Waralt „	. . . . .	17	„	„ 9	„
		Üle terwe koguduse kuulutati .	71	paari;	laulatati	44 paari.

Aga nüüd jääb usk, lootus, armastus, need kolm; aga suurem neist on armastus. 1. Kor. 13, 13.

4. Armulaual käinud:

a.	M.-M.	. . . .	2477	meeste-	ja 3008	naesterahwast,	kokku	5485 hinge,
b.	Waral	. . . .	469	„	ja 530	„	„ 999	„
		Üleüldse	2946	meeste-	ja 3538	naesterahwast,	kokku	6484 hinge.

Peale selle haigeid ja nõtru, kes Jumalakotta ei jaksanud tulla:

a.	M.-M.	. . . . .	32	meeste-	ja 48	naesterahwast,	kokku	80 hinge,
b.	Waral	. . . . .	5	„	ja 8	„	„ 13	„
		Üleüldse . .	37	meeste-	ja 56	naesterahwast,	kokku	93 hinge.

Õndsad on need, kes Talle pulma õhtusöömaajale on kutsutud. Ilm. 19, 9.

5. Surnud:

a.	M.-M.	. . . . .	62	meeste-	ja 56	naesterahwast,	kokku	118 hinge,
b.	Waralt	. . . . .	13	„	ja 12	„	„ 25	„
		Üleüldse .	75	meeste-	ja 68	naesterahwast,	kokku	143 hinge.

Nende seast on alla 1 aasta wanaduses surnud M.-M. 23 last, Waral 3 last; peale 80 aasta wanaks saanud M.-M. 4 meest ja 2 naist, Waral 1 naene. Kõige wanem mees sai wanaks 90 a. 7 kuud, naene 82 a. 8 k.; mõlemad oliwad M.-M. Õnnetut surma suriwad 2: 1 noormees M.-M. uppus ära, 1 naene Waralt löödi pikseſt maha.

Õndsad on need surnud, kes Issandas surewad. Ilm. 14, 13.

TRÜ Raamatukogu

Дозволено Цензурою. — Юрьевъ, 16 декабря 1903 г.

K. Sööti'i trükikoja trükk, Jurjewis.

ARH PT - 328

Maarja-Magdaleena kirikus

pühapäeval, 27. juulil 1924.

Kontsert-jumalateenistus.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Trükitud S. Songi trükikojas Võrus.

I.

Oreli eesmäng koraalile: Kiida nüüd Issandat.
Prof. O. Seesemann.

Koguduse laul:

Omal viisil. 217.

Kiida nüüd Issandat, minu süda!
Ma kiidan teda surmani:
Kunni mul elu on, tahan teda
Ma kõrgeks kiita alati!
Kes ihu loond ja hinge ka:
Kiidetud olgu lõpmata!
Halleluuja, halleluuja!

PT
TRU Raamatukogu
330-54

Õndsaks, jah õndsaks see kiita tuleb,
Kel Jumal abiks Siionist,
Kellel usk südame põhjas põleb,
Ja kellel kaljuks Jeesus Krist!
Kes teda peastjaks tunnistab,
Seda ta armust õnnistab!
Halleluuja, halleluuja!

Taevas ja maa ja mis iial loodud,
Tuleb ta jumalikust käest,
Ja mis tast ilmas on ette toodud,
Saab alal hoitud tema väest,
Mis iial tarvis, tema seab,
Ja kõige ilma üles peab.
Halleluuja, halleluuja!

Koorilaul: Valvur, ons ju mööda öö? K. Türnpu.
Laulavad ühendatud koorid (Välgi, Vassevere, Vaidavere) G. Peets'u juhatusel.

Algussalm ja eelliturgia.
Altarikõne peab Torma õp. A. Kuusik.

Soololaul:
Õndsaks mind tee, oh Jeesus. A. Becker.
Laulab prl. N. Rosenberg.

Koguduse laul: Au, kiitus olgu igavest.

Ühend. kooride laul: Püha . . Schnitter.

Keelpillide kvartett: Largo . . G. Händel.

Laulupalve.

Ühendatud koorid: Palve . . Mèhul.

Evangeeliumi lugemine.

Kogudus: Kiitus olgu Sulle, oh Jeesus.

Usutunnistus.

II.

Koguduse laul:

Viisil: Jeesus, surma äravòitja. 300.

Tormiga ja lainetega
Tuule vastu võitleb seal
Laevuke, kel hirmus häda,
Kalilea järve peal.
Lained tahtvad laeva katta,
Sõudjaid merepõhja matta.
Aga Jeesus puhkab seal
Magusaste laeva peal.

Jüngrid teda äratavad:
Issand, hukka läheme!
Aga seda aru saavad:
„Mis te tühja kardate?
Kus on usk, et teie vaevas,
Kui ma teie juures laevas?
Tuul ja meri olge vait!
Vaikseks jäid nad sedamaid.

Veel on laev maailma merel —
Jeesu püha kogudus:
Vaenlane on taga järel,
Mõnikord suur ahastus.
Siiski oleme Su süles.
Vägev Jeesus, tõuse üles!
Tuult ja tormi ähvarda,
Oma rahvast lunasta!

Jutlus — koguduse elu ja vaimu uuendamisest ja selle tingimustest. —

Peab Laiuse õpetaja J. Järve.

Koguduse laul:

Oh Nelipühi vaimutuli,
Nüüd hakka jälle hõõgama.
Ja usuvõimu püha õli
Meid võidku uue eluga.
Siis mineviku pärandus
Toob iluõisi kui'und puus.

Vedu pasunakoori mäng R. Meos'e juhatusel.

Cello soolo.

Mängib Hargla õp. Th. Meyer.

Soolo-laul: Rahule jää . . . Raff.

Luulab prl. N. Rosenberg.

Andante . . . . . Volkmann.

Mängib orelil prof. O. Seesemann.

Vaimulik kõne — koguduste suurtest kohustest ja ülesannetest maailmas. —

Peab Hargla õp. Th. Meyer.

Koguduse laul:

Viisil: Sull', sull', Jehoova, tahan laulda. 152.

Et ärka, Waim, kes enne vanast
Siioni vahimehi vahvastas,
Et nemad ööd ja päevad vaprast
Su riigi pärast olid võitlemas,
Ja kelle heal maailmast läbi käind
Ja rahva hulgad sinu jüngriks teind.

I.

Oreli eesmäng koraalile: Kiida nüüd Issandat.
Prof. O. Seesemann.

Koguduse laul:

Omal viisil. 217.

Kiida nüüd Issandat, minu süda!
Ma kiidan teda surmani:
Kunni mul elu on, tahan teda
Ma kõrgeks kiita alati!
Kes ihu loond ja hinge ka:
Kiidetud olgu lõpmata!
Halleluuja, halleluuja!

Õndsaks, jah õndsaks see kiita tuleb,
Kel Jumal abiks Siionist,
Kellel usk südame põhjas põleb,
Ja kellel kaljuks Jeesus Krist!
Kes teda peastjaks tunnistab,
Seda ta armust õnnistab!
Halleluuja, halleluuja!

Taevas ja maa ja mis iial loodud,
Tuleb ta jumalikust käest,
Ja mis tast ilmas on ette toodud,
Saab alal hoitud tema väest,
Mis iial tarvis, tema seab,
Ja kõige ilma üles peab.
Halleluuja, halleluuja!

PT
TRU Raamatukogu
330-54

Koorilaul: Valvur, ons ju mööda ööd? K. Türnpu.
Laulavad ühendatud koorid (Välgi, Vassevere, Vaidavere) G. Peets'u juhatusel.

Algussalm ja eelliturgia.
Altarikõne peab Torma õp. A. Kuusik.

Soololaul:
Õndsaks mind tee, oh Jeesus. A. Becker.
Laulab prl. N. Rosenberg.

Koguduse laul: Au, kiitus olgu igavest.

Ühend. kooride laul: Püha . . Schnitter.

Keelpillide kvartett: Largo . . G. Händel.

Laulupalve.

Ühendatud koorid: Palve . . Mèhul.

Evangeeliumi lugemine.

Kogudus: Kiitus olgu Sulle, oh Jeesus.

Usutunnistus.

II.

Koguduse laul:

Viisil: Jeesus, surma äravòitja. 300.

Tormiga ja lainetega
Tuule vastu võitleb seal
Laevuke, kel hirmus häda,
Kalilea järve peal.
Lained tahtvad laeva katta,
Sõudjaid merepõhja matta.
Aga Jeesus puhkab seal
Magusaste laeva peal.

Jüngrid teda äratavad:
Issand, hukka läheme!
Aga seda aru saavad:
„Mis te tühja kardate?
Kus on usk, et teie vaevas,
Kui ma teie juures laevas?
Tuul ja meri olge vait!
Vaikseks jäid nad sedamaid.

Veel on laev maailma merel —
Jeesu püha kogudus:
Vaenlane on taga järel,
Mõnikord suur ahastus.
Siiski oleme Su süles.
Vägev Jeesus, tõuse üles!
Tuult ja tormi ähvarda,
Oma rahvast lunasta!

Jutlus — koguduse elu ja vaimu uuendamisest ja selle tingimustest. —
Peab Laiuse õpetaja J. Järve.

Koguduse laul:

Oh Nelipühi vaimutuli,
Nüüd hakka jälle hõõgama.
Ja usuvõimu püha õli
Meid võidku uue eluga.
Siis mineviku pärandus
Toob iluõisi kui'und puus.

Vedu pasunakoori mäng R. Meos'e juhatusel.

Cello soolo.
Mängib Hargla õp. Th. Meyer.

Soolo-laul: Rahule jää . . . Raff.
Luulab prl. N. Rosenberg.

Andante . . . . . Volkmann.
Mängib orelil prof. O. Seesemann.

Vaimulik kõne — koguduste suurtest kohustest ja ülesannetest maailmas. —
Peab Hargla õp. Th. Meyer.

Koguduse laul:

Viisil: Sull', sull', Jehoova, tahan laulda. 152.

Et ärka, Waim, kes enne vanast
Siioni vahimehi vahvastas,
Et nemad ööd ja päevad vaprast
Su riigi pärast olid võitlemas,
Ja kelle heal maailmast läbi käind
Ja rahva hulgad sinu jüngriks teind.

Ühendatud kooride laul: Eks teie tea, et teie Jumala tempel olete. R. Tobias.

Kuulutused, teadaanded, — järelsõna.

III.

Palvelaul:

Oh aita, et noor usklik sugu
Siin välja võrsuks nendest müüridest,
Kes pühast elust peab lugu
Ja taeva poole hüüab südamest;
Et müüri ümber endid põimivad
Kui pärjad, mälestused pühamad.

Trio orelile, cellole ja viiulile.

Mängivad prof O. Seesemann, õp. Th. Meyer ja R. Meos.

Keelpillide kvartett: Adagio. A. Corelli.

Ühendatud koorid: Palve . F. Säbelmann.

Kirikupalve.

Meie Isa . . . . . Krebs.

Laulab prl. N. Rosenberg.

Koguduse õnnistamine.

Orelimäng:

Usupuhastuse hümn. prof. O. Seesemann.

Koguduse laul:

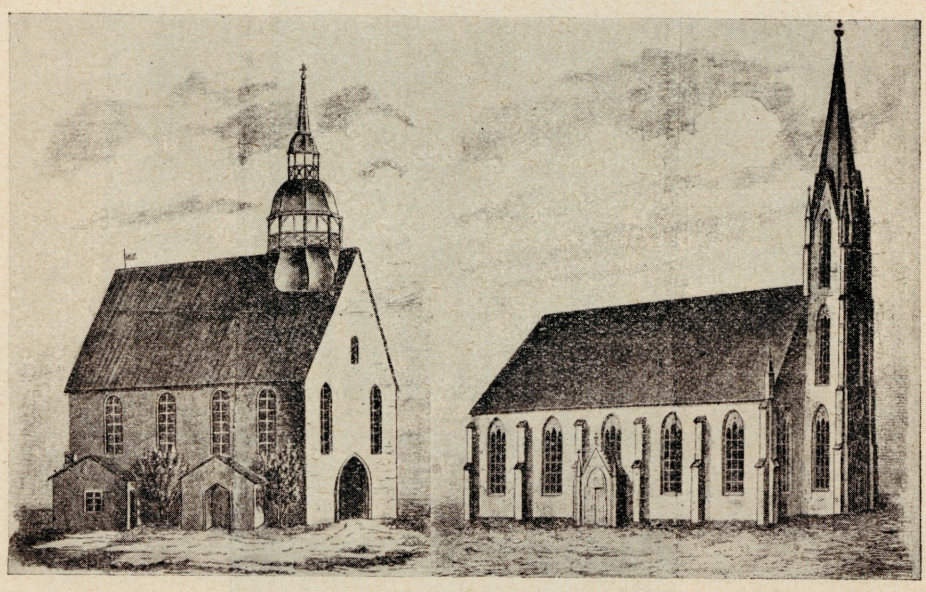
Omal viisil. 316.

Me Jumal meie kindel linn
Hea kilp ja mõõk ta meile,
Ta peastab meid, kui tulnud siin
Suur häda meie peale.
Küll vana vaenlane
On kuri, vihane.
Suur vägi, kavalus
On tema varustus —
Ei ole tema sarnast.

Kui oleks ilm täis kuradid,
Kes tahaksid meid neelda,
Ei karda meie kedagi,
Küll Jumal võtab keelda.
Ja olgu tige meel
Maailma vürstil veel,
Ei ole võimu tal.
Sest ta on kohtu all —
Üks sõna võidab tema.

TRÜ Raamatukogu

ARH PT - 328

Maarja-Magdaleena

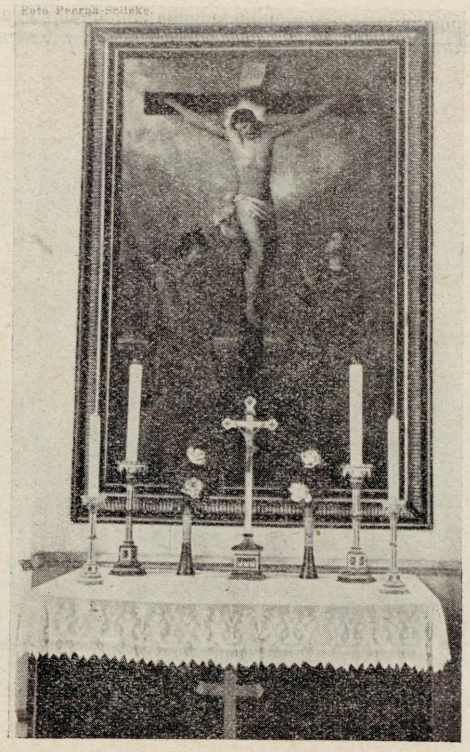
unendatud kiriku ja uue torni 40-aastase

jubeli kontsert-jumalateenistus

28. augustil 1927.

kihelkonna segakooride, Vedu munstikakoori, Kodavere soolo-kvarteti ja organistide L. Oja ja P. Ilwese osawõttel.

„Postimehe" trükk, Tartus 1927.

Oreli soolo: Praeludium . . . . . G. Merkel.

Mängib organist L. Oja.

Ärgake, nii wahid hüüdwad . . . . . F. Mendelssohn.

Ühendatud segakoorid muusikakoori ja oreli saatel P. Ilwese juhatusel.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste. 342.

Kui armsad, wägew kuningas,
Su hooned on, kus hiilgamas
Su püha taewa särа!
Mu hing see järel' jänutab,
Su õuesid ta ihaldab,
Et ta ka nõrkeb ära.
Minu
Süda
Ja mu liha hüüab ikka sinu poole,
Igatseb su armu hoole.

Üks päew su püha palge ees,
Üks ainus sinu õuedes
On parem kui muid tuhat.
Ma ennemini tahaksin
Su läwe juures seista siin
Nii kaua, kui sa lubad,
Kui et
Jääksin
Majadesse, kuhu sisse hõelus asund,
Kust su kartus ära kadund.

Mu Jumal, päike oled sa
Ja kilp; ei wõta keelata
Sa neile ühtki head,
Kes ilma laitmata su ees
Sind teeniwad su kartuses;
Sa oma sõna pead.
Wäga
Õndsaks
Tuleb seda kiita, keda oma kotta
Tõotad sa wastu wõtta.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-61

Altari kõne.

Soolo-kwartett Kodawere kõstri R. Altmann'i juhatusel.

Alguslitургia.

Lootuse laul (Taaw. l. 121) . . . . . M. Hermann.

Troosti laul . . . . . K. A. Hermann.

Ühendatud koorid.

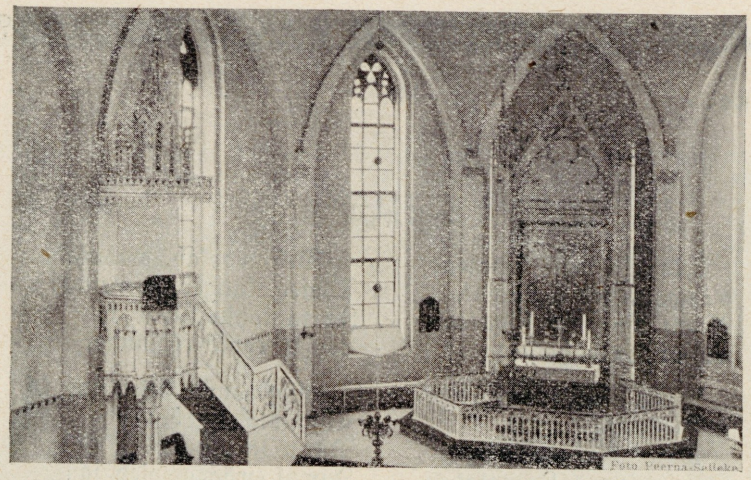

Foto Peerna-Sallaka

Omal wiisil. P. 316.

Me Jumal meie kindel linn,
Hea kilp ja mõõk ta meile.
Ta päästab meid, kui tulnud siin
Suur häda meie peale.
Küll wana waenlane
On kuri, wihane;
Suur wägi, kawalus
On tema warustus —
Ei ole tema sarnast.

Me oma nõu on tühine,
Ta wäga pea meid petab,
See me eest wõitleb wahwaste,
Kes taewast appi tõttab.
Kas tunned seda meest?
Ta nimi Jeesus Krist:
See Issand Seebaot,
Muud pole Jumalat:
Wõit temale peab jääma!

Kui oleks ilm täis kuradid,
Kes tahaksid meid neelda,
Ei karda meie kedagi,
Küll Jumal wõib neid keelda.
Ja olgu tige meel
Maailma würstil weel,
Ei ole wõimust tal,
Sest ta on kohtu all:
Üks sõna wõidab tema.

Jutlus.

Omal wiisil. P. 316.

Su sõna jääb, ei hukata
Saa seda hõelte wägi,
Sest oma waimu andega
Meil abimees on ligi.
Nad wõtku meie käest
Au, ihu, last ja naist:
Et mingu igawest!
Ei saa nad kasu sest, —
Ta riik peab meile jääma.

Mezzo-sopraan soolo. Laulab Niina Rosenberg.

Kõne.

Loojale au! . . . . . Fr. Schubert.

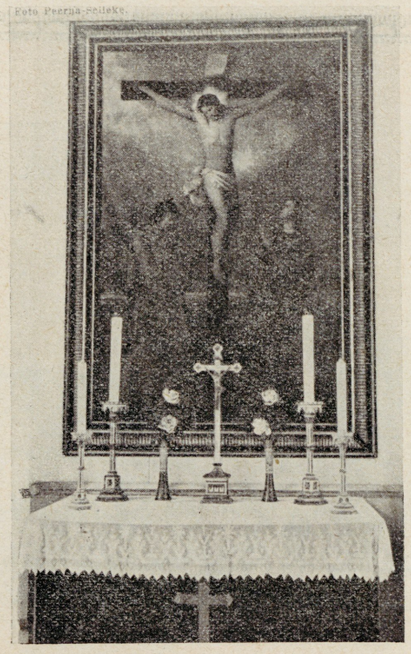
Ühendatud koorid.

Wiisil: Ma kummardan sind, armu wägi.

Sind tahan mina ülendada,
Mu igawene kuningas,
Su nime tahan austada,
Su arm mu peale halastas.
Ei taha mina aega wiita,
Waid iga päew Su nime kiita.

Kõik rahwa põlwed jutustagu
Üks teisele Su tegusid,
Nad Sinu au kuulutagu
Ja kiitku Sinu imesid!
Oh suur ja helde oled Sina,
Sull' tahan rõõmsast laulda mina.

Palwe.

Oreli soolo: Praeludium . . . . . G. Merkel.

Mängib organist L. Oja.

Ärgake, nii wahid hüüdwad . . . . . F. Mendelssohn.

Ühendatud segakoorid muusikakoori ja oreli saatel P. Ilwese juhatusel.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste. 342.

Kui armsad, wägew kuningas,
Su hooned on, kus hiilgamas
Su püha taewa särа!
Mu hing see järel' jänutab,
Su õuesid ta ihaldab,
Et ta ka nõrkeb ära.
Minu
Süda
Ja mu liha hüüab ikka sinu poole,
Igatseb su armu hoole.

Üks päew su püha palge ees,
Üks ainus sinu õuedes
On parem kui muid tuhat.
Ma ennemini tahaksin
Su läwe juures seista siin
Nii kaua, kui sa lubad,
Kui et
Jääksin
Majadesse, kuhu sisse hõelus asund,
Kust su kartus ära kadund.

Mu Jumal, päike oled sa
Ja kilp; ei wõta keelata
Sa neile ühtki head,
Kes ilma laitmata su ees
Sind teeniwad su kartuses;
Sa oma sõna pead.
Wäga
Õndsaks
Tuleb seda kiita, keda oma kotta
Tõotad sa wastu wõtta.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-61

Altari kõne.

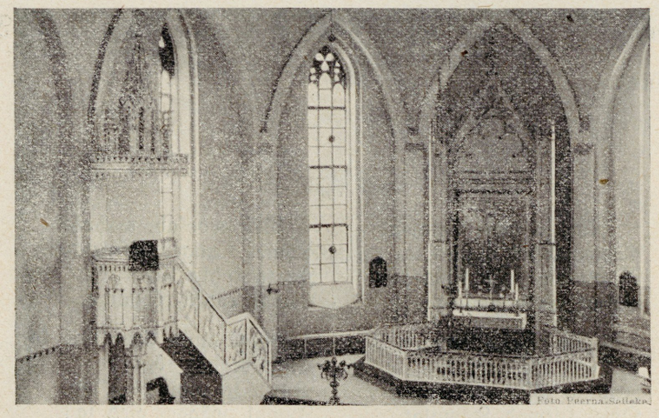
Soolo-kwartett Kodawere kõstri R. Altmann'i juhatusel.

Alguslitургia.

Lootuse laul (Taaw. l. 121) . . . . . M. Hermann.

Troosti laul . . . . . K. A. Hermann.

Ühendatud koorid.

Omal wiisil. P. 316.

Me Jumal meie kindel linn,
Hea kilp ja mõõk ta meile.
Ta päästab meid, kui tulnud siin
Suur häda meie peale.
Küll wana waenlane
On kuri, wihane;
Suur wägi, kawalus
On tema warustus —
Ei ole tema sarnast.

Me oma nõu on tühine,
Ta wäga pea meid petab,
See me eest wõitleb wahwaste,
Kes taewast appi tõttab.
Kas tunned seda meest?
Ta nimi Jeesus Krist:
See Jsand Seebaot,
Muud pole Jumalat:
Wõit temale peab jääma!

Kui oleks ilm täis kuradid,
Kes tahaksid meid neelda,
Ei karda meie kedagi,
Küll Jumal wõib neid keelda.
Ja olgu tige meel
Maailma würstil weel,
Ei ole wõimust tal,
Sest ta on kohtu all:
Üks sõna wõidab tema.

Jutlus.

Omal wiisil. P. 316.

Su sõna jääb, ei hukata
Saa seda hõelte wägi,
Sest oma waimu andega
Meil abimees on ligi.
Nad wõtku meie käest
Alu, ihu, last ja naist:
Et mingu igawest!
Ei saa nad kasu sest, —
Ta riik peab meile jääma.

Mezzo-sopraan soolo. Laulab Miina Rosenberg.

Kõne.

Loojale au! . . . . . Fr. Schubert.

Ühendatud koorid.

Wiisil: Ma kummardan sind, armu wägi.

Sind tahan mina ülendada,
Mu igawene kuningas,
Su nime tahan austada,
Su arm mu peale halastas.
Ei taha mina aega wiita,
Waid iga päew Su nime kiita.

Kõik rahwa põlwed jutustagu
Üks teisele Su tegusid,
Nad Sinu au kuulutagu
Ja kiitku Sinu imesid!
Oh suur ja helde oled Sina,
Sull' tahan rõõmsast laulda mina.

Palwe.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

„Athalia" lõpukoor. . . . . F. Mendelssohn.

Kõik taewad laulwad . . . . . Beethoven.

Õnnistamine.

Omal wiisil. 58.

Maa ja meri kiidawad,
Taewa tähed Jumalat,
Minu hing, oh kiida ka
Loojat laulu häälega.

Päike päewa teretab,
Pilwed ära kaotab,
Kuu ja tähed hiilgawad,
Öösel kiitwad Jumalat.

Wesi woolab, wahutab,
Tõuseb, langeb, laenetab:
Ja ta kohin kiidab ka
Loojat rohke rõõmuga.

Hing, nüüd kiida sina ka,
Tunnistades tõega:
Põrm ja pihu olen ma,
Jumal, wägew oled sa!

C-moll praeludium et fuga . . . . . J. S. Bach.

Mängib L. Oja.

Tema alus on püha mägede peal. Jehoowa armastab Siioni wärawaid enam kui kõik Jakobi hooneid.

Sinu sees räägitakse austamise wäärilisi asju, sina Jumala linn.

Taaw. l. 87, 1—3.

TRÜ Raamatukogu

ARH PT-328
Tartu Ülikooli R[illegible]
ARHIIV

Liturgia = Jumalateenistus
Suurel Reedel
Maarja-Magdalena kirikus.

Kogudus:

Wiisil: Oh armu juur. 108.

Wiis jõge on, Kuſt elu joon Ja rõõmustuſt ja rahu,
Ka häda ſees, Kui ſurm mu ees, Neiſt tuleb mulle rõõmu.

Mu allikas Sa kuningas! Need jõed on ſu haawad;
Nad kinnituſt Ja rõõmustuſt Ka risti tules ſaatwad.

Siis olgu ſiin Su raske piin Mu täheks, toeks, jõuks,
Et walitſen Ja talitſen Ma liha, werd ſu auks.

Oh Talleke, Kui tuluke Su arm nüüd paiſtku mulle.
Oh põleks ta Mu hinges ka, Et jääkſin ikka ſulle.

Kog.:

Wiisil: Mis oled Sina, armas Jeeſus teinud. P. 48.

Sind paganate kätte ära anti, Su peale ilma patukoormat pandi; Sind naerdi, löödi, ülbelt teotati Ja ſülitati!

Kõik meie eeſt, oh Jeeſus! ſeda kandſid, Me patu päraſt ſurmata end andſid, Et ſurma, põrguhauda ära wõita, Neid kinni köita.

Õpetaja: Jutlus.

Kog.:

Wiisil: Wõitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Jeesus, Sinu risti alla Põgenen ma warjule. Sina wõtsid surmawalla, Aita mind nüüd heldeste.

Toeta mind tüdimuses, Kui ma tahan nõrkeda. Kinnita mind kiusatuses, Kui ma kipun langema.

Õpet.: Jeesus Ketsemane aias.

Kog.:

(P. 143.)

Mu Jeesus läheb Ketsemane, Ma rändan waimus temaga. Ta on nii nõder, wilets, waene Ja õhkab suure waluga. Miks tema seda waewa näind? Oh, mina olen pattu teind!

Mu Jeesus langeb silmil' maha Kui oleks waene ussike. Kõik rõõm jääb kaugel tema taha, Ta palwe on üks nutmine. Kes teda nõnda rõhunud? Oh mina, et ma langenud!

Õpet.: Jeesus kohtu ees.

PT
TRÜ Raamatukogu
330-56

Kog.:

(P. 300.)

Jeesus, kes sa tahtsid kanda Terwe ilma rasket süüd, Ennast patu ohwriks anda, Lepitada patusid, Tahtsid wõtta oma selga Hukka läinud laste wõlga: Jeesus, aita, et ka mind Lunastaks su were hind.

Waikselt kannatades kosta, Armas Jeesus, minu eest, Kui mu patud minu wasta Tunnistawad kõigest wäest, Kui mu süda waljust ägab, Needmist mulle osaks jagab. Jeesus, aita, et ka mind Lunastaks su were hind.

Õpet.: Jeesus Pilatuse ees.

Kog.:

(P. 237.)

Oh Jeesus, sinu walu, Su raske kannatus, See saadab mulle elu, See on mu rõõmustus; Su wermed ja su haawad, Su kibuwitsa kroon, Mull' õnnistuseks saawad, Siis kui mul häda on.

Sind wastu silmi löödi, Sa kõigewägewam! Sind hirmsast ära naerdi, Sa kõigeilusam! Kõik inglid kummardawad Sind suure auga Nüüd hõelad teotawad Sind kurja teoga.

Õpet.: Jeesus läheb Kolgatale.

Kog.:

(P. 48.)

Üks kibuwitsakroon sull' pandi päha Ja löödi piitsaga su püha keha, Ka sappi, äädikat sull' juua anti, Sind risti pandi.

Mis on sul, Issand, süüd? Kuis oled eksnud? Sind minu rasked patud nii on peksnud! Kõik pandi, Issand, mis mul oli wõlga, Nüüd sinu selga.

Õpet.: Jeesuse surm.

Kog.:

(P. 143.)

Kõik lõpetud! Ju hinge heitnud On elu Issand waikseste, Ja rahuwürst kõik ära täitnud, Ta läinud surma unesse. Ja elupäike weerenud, — Suur sõna: see on lõpetud!

Kõik lõpetud! Nii ütles tema, Ja elu sõnal kustub heal, Truu süda peab murdunema, Ta lõhkeb surres risti peal. Nüüd suurem jõud on nõrkenud, Oh püha sõna: Lõpetud!

Õpet.: Jeesuse matmine.

Kog.: Palub waikselt Meie Isa palwet.

Kog.:

Omal wiisil. P. lisa 31.

Igawest' ma tahan hoida silmas Teda, kes kui waikne tall Minu eest on kannatand siin ilmas, Surres risti walu all: Kuis ta seal mu pärast jänutanud, Ja mu hinge eest end ohwerdanud Ning mu surma surmanud, Kui ta ütles: Lõpetud.

Kog.: Wiilil: Wõitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Jeesus, Sinu risti alla Põgenen ma warjule. Sina wõtsid surmawalla, Aita mind nüüd heldeste.

Toeta mind tüdimuses, Kui ma tahan nõrkeda. Kinnita mind kiusatuses, Kui ma kipun langema.

Õpet.: Jeesus Ketsemane aias.

Kog.: (P. 143.)

Mu Jeesus läheb Ketsemane, Ma rändan waimus temaga. Ta on nii nõder, wilets, waene Ja õhkab suure waluga. Miks tema seda waewa näind? Oh, mina olen pattu teind!

Mu Jeesus langeb silmil' maha Kui oleks waene ussike. Kõik rõõm jääb kaugel tema taha, Ta palwe on üks nutmine. Kes teda nõnda rõhunud? Oh mina, et ma langenud!

PT
TRU Raamatukogu
330-56

Õpet.: Jeesus kohtu ees.

Kog.: (P. 300.)

Jeesus, kes sa tahtsid kanda Terwe ilma rasket süüd, Ennast patu ohwriks anda, Lepitada patusid, Tahtsid wõtta oma selga Hukka läinud laste wõlga: Jeesus, aita, et ka mind Lunastaks su were hind.

Waikselt kannatades kosta, Armas Jeesus, minu eest, Kui mu patud minu wasta Tunnistawad kõigest wäest, Kui mu süda waljust ägab, Needmist mulle osaks jagab. Jeesus, aita, et ka mind Lunastaks su were hind.

Õpet.: Jeesus Pilatuse ees.

Kog.: (P. 237.)

Oh Jeesus, sinu walu, Su raske kannatus, See saadab mulle elu, See on mu rõõmustus; Su wermed ja su haawad, Su kibuwitsa kroon, Mull' õnnistuseks saawad, Siis kui mul häda on.

Sind wastu silmi lõõdi, Sa kõigewägewam! Sind hirmsast ära naerdi, Sa kõigeilusam! Kõik inglid kummardawad Sind suure auga Nüüd hõelad teotawad Sind kurja teoga.

Õpet.: Jeesus läheb Kolgatale.

Kog.: (P. 48.)

Üks kibuwitsakroon sull' pandi päha Ja lõõdi piitsaga su püha keha, Ka sappi, äädikat sull' juua anti, Sind risti pandi.

Mis on sul, Issand, süüd? Kuis oled eksnud? Sind minu rasked patud nii on peksnud! Kõik pandi, Issand, mis mul oli wõlga, Nüüd sinu selga.

Õpet.: Jeesuse surm.

Kog.: (P. 143.)

Kõik lõpetud! Ju hinge heitnud On elu Issand waikseste, Ja rahuwürst kõik ära täitnud, Ta läinud surma unesse. Ja elupäike weerenud, — Suur sõna: see on lõpetud!

Kõik lõpetud! Nii ütles tema, Ja elu sõnal kustub heal, Truu süda peab murdunema, Ta lõhkeb surres risti peal. Nüüd suurem jõud on nõrkenud, Oh püha sõna: Lõpetud!

Õpet.: Jeesuse matmine.

Kog.: Palub waikselt Meie Isa palwet.

Kog.: Omal wiisil. P. lisa 31.

Igawest' ma tahan hoida silmas Teda, kes kui waikne tall Minu eest on kannatand siin ilmas, Surres risti walu all: Kuis ta seal mu pärast jänutanud, Ja mu hinge eest end ohwerdanud Ning mu surma surmanud, Kui ta ütles: Lõpetud.

Õpet.: loeb impropeeriad.

Kog.: Püha Jsſand Jumal! Püha wägew Jumal! Püha helde Õnnistegija! Sa armu Jumal! Ära ſurma-häda ſees Laſe hukka minna meid! Kürieleiſon!

Õpet.: loeb impropeeriad.

Kog.: Püha Jsſand Jumal! Püha wägew Jumal! Püha helde Õnnistegija! Sa armu Jumal! Ärgu põrgu riiſugu Lootuſt meie ſüdameſt! Kürieleiſon!

Õpet.: loeb impropeeriad.

Kog.: Püha Jsſand Jumal! Püha wägew Jumal! Püha helde Õnnistegija! Sa armu Jumal! Ära laſe iialgi Uſku ära lõpeta! Kürieleiſon!

Õpet.: teeb palwet.

Kog.: Aamen.

Omal wiiſil. 237.

Oh armas Lunaſtaja, Sind tänan ſüdameſt! Sa minu lepitaja, Mind peaſtſid ſurma käeſt. Oh aita, et ſu peale Nüüd loodan kindlaſte, Siis ſaan ma elu jälle, Kui ſuren ſinule.

TRÜ Raamatukogu

ARH PT-328
Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Teadaanne.

Maarja Magdaleena koguduse juhatus annab kõigile koguduse liikmetele teada, et õpetaja Tennmanni poolt koguduses laiali laotatud teaandeb, kus ta näidata püüab, nagu oleks tema see ainukene õige maksude wastuwõtja, on seaduse ja põhikirjawastased sepitsused ja auahned wõimupüüded, mis millegagi põhjendatud ei ole, sest seaduse ja põhikirja järele on ainult koguduse nõukogul ja juhatusel õigus koguduse liikmetelt maksusi nõuda ja wastuwõtta, kuna üksikul isikul, ka kirikuõpetajal seda õigust mitte ei ole, kui koguduse nõukogu temale seda õigust ei ole annud.

Oma eelpool nimetatud teadaandes katsub õp. Tennmann näidata oma diktaatorlikku „mina" koguduse juhtimises, äraunustades, kes on koguduses peremees ja kes teenija, kas nõukogu wõi õpetaja? Kumb kummale maksab palka, on igaühele teada. Tema ütelus: „minu õigusi ei saa keegi kitsendada" on kõige parem diktaatori waimu tunnus. Kui kaugele selles waimus on mindud, näitawad alalised protsessimised, mille algatajaks meie lugupeetud õpetaja ise on olnud ja mida ta nüüd ise hurjutama ruttab, nagu oleks see teiste poolt wälja läinud.

Olgu teada igal koguduse liikmel ja ka õp. Tennmannil:

1) et koguduse majanduslise elu juhtimine kuulub põhikirja järele täiel määral koguduse nõukogule ja juhatusele.

2) Koguduse nõukogu on õp. Tennmannil 1927. aastal koguduse maksude wastuwõtmise äratteelanud. Selle otsuse on täiskogu kinnitanud ja Konsistoorium temale sedasama täitmiseks ettekirjutanud. See otsus on ka kogudusele teadaantud.

3) õp. Tennmann saab palka koguduse juhatuse käest ja igasugune isiklikult palgaraha siissekassеerimine tema poolt on seadusewastane.

4) Kõik peale keelu õp. Tennmanni poolt wäljaantud liikmekaartid ja kwiitungid ei ole makswad ja nendega ei pääse täiskogu koosolekule, sest ainult need isikud on täieõigusliised koguduse liikmed, kes oma maksud koguduse juhatuse kätte on tasunud.

5) Koguduse juhatus wõtab maksusi wastu koguduse kantseleis igal kolmapäewal ja laupäewal kella 10—4 p. l. ja köster G. Inn igapäew selsamal ajal.

6) Kõik õpetaja Tennmanni poolt laiali laotatud ebaõged teadaandeb, kui neid ka weel edaspidi peaks ilmuma, tulewad tähelepanemata jätta.

Eelseisew teadaanne olgu kogudusele hoiatuseks.

Teadaande mahatõmbamine on keelatud.

Maarja Magdaleenas
21. nowembril 1928 a.

Koguduse juhatus.

o.-ü. „Trükk ja Kirjastus", Tartus.